

ประวัติความเป็นมาของ หนังสืออพยพ

หนังสือเล่มนี้เป็นเล่มที่สองในห้าเล่มที่โมเสสเขียนขึ้นห้าเล่มนี้เราเรียกกันว่า เพ็นตะทูก คำว่า □อพยพ□ หมายความว่า □ออกไป□ ในหนังสือปฐมกาล บทที่ 12-50 เราพบเรื่องเกี่ยวกับ อับ ราฮัม พร้อม กับ บุตร หลาน กับ เหลน ของ ตน พระเจ้าทรงทำพันธสัญญาไว้กับอับราฮัมว่า โดยเชื้อสายของอับราฮัม (ซึ่งคือพระเยซูคริสต์) ทุกประเทศในโลกนี้จะได้รับพระพร หนังสืออพยพนี้บันทึกเรื่อง การที่ชนชาติอิสราเอลถูกปล่อยจากประเทศอียิปต์ การพ้นจากการเป็นทาสของเขา และการรวบรวมชนชาตินี้ให้เป็นประเทศ คือประเทศอิสราเอล พระเจ้าทรงรับประเทศนี้เป็นประเทศพิเศษ และทรงประทานพิธีต่างๆแห่งพระราชบัญญัติ ซึ่งจารึกไว้ในชีวิตของทุกคนในประเทศนี้ พิธีต่างๆเหล่านี้เล็งถึงพระคริสต์และความรอดโดยความเชื่อ พิธีต่างๆเหล่านี้ (รวมทั้งเครื่องบูชา พวกปุโรหิต และคำพยากรณ์□) ได้เล็งถึงพระเยซู

หนังสือโรม 9:4-5 ได้กล่าวถึงชนชาติอิสราเอลนี้ว่า □พวกเขาเป็น คนอิสราเอล ได้รับการทรงให้เป็นบุตรของพระเจ้า และสง่าราศี และบรรดาพันธสัญญา และการทรงประทานพระราชบัญญัติ และการปรนนิบัติพระเจ้าและพระสัญญาทั้งหลาย ทั้งบรรพบุรุษก็เป็นของเขาด้วย และพระคริสต์ก็ได้ทรงถือกำเนิดตามเนื้อหนังในเชื้อชาติของเขา พระองค์ผู้ทรงอยู่เหนือสารพัด ผู้ซึ่งพระเจ้าจะทรงโปรดอวยพระพรเป็นนิรันดร์ เอเมน□

การลำดับวัน เดือน ปี ของอาจารย์เจมส์ อัซซูร์ ว่าพวกอิสราเอลอพยพจากประเทศอียิปต์ในปีก่อน ค.ศ. 1491 พิธีต่างๆแห่งพระราชบัญญัติ (เช่น เครื่องบูชา เทศกาล วันสะบาโต และพิธีสühนัด□ ที่พูดถึงในหนังสืออพยพนี้ ไม่ได้เป็นคำสั่งสำหรับพวกเราในสมัยนี้ □ แต่บรรดาเหตุการณ์เหล่านี้จึงได้บังเกิดแก่เขาเพื่อเป็นตัวอย่าง และได้บันทึกไว้เพื่อเตือนสติเราทั้งหลาย ผู้ซึ่งกำลังอยู่ในกาลสุดปลายของแผ่นดินโลก□ (1 คร 10:11)

ครอบครัวของยาโคบอาศัยอยู่ในอียิปต์

1 นี่แหละเป็นเชื้อบุตรของอิสราเอลที่เข้ามา ในประเทศอียิปต์ ท่านเหล่านี้กับทั้งครอบครัวของตนได้มากับยาโคบ 2 คือ รูเบน สิเมโอน เลวี และ ยูดาห์ 3 อิสสาคาร์ เศบูลุน และเบนยามิน 4 ดาน และนัฟทาลี กาดและอาเซอร์ 5 คนทั้งปวงที่ออกมาจากบ้านเอวของยาโคบรวมเจ็ดสิบคนด้วยกัน ส่วนโยเซฟนั้นอยู่ที่ประเทศอียิปต์แล้ว 6 แล้วโยเซฟกับพี่น้องทุกคน ทั้งบรรดาคนยุคนั้น ถึงแก่ความตายเสียหมด

การทวีเป็นประเทศ

7 และบุตรของอิสราเอลมีลูกหลานมาก และเพิ่มจำนวนขึ้นมาก พวกเขาทวีมากขึ้น และมีกำลังมากทีเดียว และแพร่หลายไปจนเต็มแผ่นดินนั้น 8 บัดนี้มีกษัตริย์องค์ใหม่ขึ้นครองราชสมบัติ ในประเทศอียิปต์ ซึ่งมี ได้รู้จักกับโยเซฟ 9 และพระองค์ทรงประกาศแก่ชนชาติของพระองค์ว่า □ ดูเถิด ประชาชนชนชาติอิสราเอลมีมากกว่าและมีกำลังยิ่งกว่าเราอีก 10 มาเถิด ให้เราใช้สติปัญญาในเรื่องพวกนี้กับเขา เกรงว่าเขาจะทวีมากขึ้น แล้วต่อมาเมื่อเกิดสงครามขึ้น เขาจะสมทบกับพวกข้าศึกของเราสู้รบกับเรา แล้วจะยก

ออกไปจากอาณาจักร□ 11 เหตุฉะนั้น เขาจึงตั้งนางงานให้เบียดเบียนคนอิสราเอลด้วยงานตรากตรำ และเขาทั้งหลายสร้างเมืองเก็บราชสมบัติของฟาโรห์ คือเมืองปิธม และเมืองรามเสส 12 แต่ยังเบียดเบียนชนชาติอิสราเอล ชนชาติอิสราเอลก็ยิ่งทวีมากขึ้น และยังแพร่หลายออกไป ชาวอียิปต์ก็ทุกข์ใจเนื่องด้วยชนชาติอิสราเอล 13 ชาวอียิปต์จึงบังคับชนชาติอิสราเอลให้ทำงานหนัก 14 และทำให้ชีวิตของเขาขมขื่นเพราะงานหนักที่เขากระทำนั้น เช่นทำปูนสอ ทำอิฐ และทำงานต่างๆที่ฟุ้งา เขาถูกบังคับให้ทำงานหนักทุกชนิด 15 และกษัตริย์อียิปต์ทรงตรัสกับนางผดุงครรภ์ชาวฮีบรู ซึ่งคนหนึ่งชื่อซิปราห์และอีกคนหนึ่งชื่อปูอาห์ 16 และพระองค์ตรัสว่า □เมื่อเจ้าไปทำการคลอดให้แก่หญิงฮีบรู และเห็นเขาอยู่บนแผ่นศิลา ถ้าเป็นเด็กชายก็ให้ฆ่าเสีย แต่ถ้าเป็นเด็กหญิงก็ให้ไว้ชีวิต□ 17 แต่นางผดุงครรภ์ยำเกรงพระเจ้า จึงมิได้ทำตามที่กษัตริย์อียิปต์สั่งเขานั้น แต่ปล่อยให้บุตรชายรอดชีวิต 18 กษัตริย์อียิปต์จึงรับสั่งให้นางผดุงครรภ์เข้าเฝ้า และตรัสแก่เขาว่า □เหตุไฉนเจ้าจึงทำอย่างนี้ คือปล่อยให้เด็กชายรอดชีวิต□ 19 นางผดุงครรภ์จึงกราบทูลฟาโรห์ว่า □เพราะหญิงฮีบรูไม่เหมือนหญิงอียิปต์ เพราะเขามีกำลังมากจึงคลอดบุตรโดยเร็ว และนางผดุงครรภ์มาหาเขาไม่ทัน□ 20 เพราะฉะนั้น พระเจ้าทรงโปรดปรานนางผดุงครรภ์นั้น พลไพบรียิ่งทวีมากขึ้น และมีกำลังเข้มแข็งมาก 21 และต่อมาเพราะนางผดุงครรภ์นั้นยำเกรงพระเจ้า พระองค์จึงได้ทรงให้เขาทั้งสองมีครอบครัว 22 ฝ่ายฟาโรห์จึงรับสั่งแก่บ่าวไพร่ทั้งปวงของพระองค์ว่า □บุตรชายทุกคนที่เกิดมาให้เอาไปทิ้งเสียในแม่น้ำ แต่บุตรสาวทุกคนให้รอดชีวิตอยู่ได้□

2

กำเนิดของโมเสส ธิดาฟาโรห์รับโมเสสไว้เป็นบุตรเลี้ยง

1 ยังมี ชายวงศัวาน เลวี คนหนึ่ง ได้หญิงสาวคนเลวีมาเป็นภรรยา 2 หญิงนั้นตั้งครรภ์และคลอดบุตรชาย และเมื่อนางเห็นว่าทารกเป็นเด็กที่มีรูปร่างงาม นางจึงซ่อนทารกไว้ถึงสามเดือน 3 ครั้นนางจะซ่อนทารกต่อไปอีกไม่ได้แล้ว ก็เอาตะกร้าสานด้วยต้นกก ยาด้วยยางมะตอยและชัน เอาทารกใส่ลงในตะกร้า แล้วนางนำไปวางไว้ที่กอปรือริมแม่น้ำ 4 ส่วนพี่สาวยืนอยู่แต่ไกล คอยดูว่าจะมีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นแก่น้อง 5 และพระราชธิดาของฟาโรห์ลงไปสรงที่แม่น้ำ และพวกสาวใช้เดินไปตามริมฝั่งแม่น้ำนั้น และเมื่อพระนางเห็นตะกร้าอยู่ระหว่างกอปรือ จึงสั่งให้สาวใช้ไปนำมา 6 และเมื่อเปิดตะกร้านั้นออกก็เห็นทารก และดูเกิดทารกนั้นกำลังร้องไห้ พระนางจึงทรงกรุณาทารกนั้น และตรัสว่า □นี่เป็นลูกชาวฮีบรู□ 7 พี่สาวทารกจึงทูลถามพระราชธิดาของฟาโรห์ว่า □จะให้หม่อมฉันไปหานางนมชาวฮีบรูมาเลี้ยงทารกนี้ให้พระนางไหม□ 8 พระราชธิดาของฟาโรห์จึงมารับสั่งแก่เธอว่า □ไปหาเถิด□ หญิงสาวนั้นจึงไปเรียกมารดาของทารกนั้นมา 9 ฝ่ายพระราชธิดาของฟาโรห์จึงตรัสสั่งนางว่า □รับเด็กนี้ไปเลี้ยงไว้ให้เรา แล้วเราจะให้ค่าจ้างแก่เจ้า□ นางจึงรับทารกไปเลี้ยงไว้ 10 แล้วทารกนั้นก็โตขึ้น และนางก็พาเขามาถวายพระราชธิดาของฟาโรห์ และเขาก็กลายเป็นบุตรเลี้ยงของพระนาง และพระนางประทานชื่อว่าโมเสส และตรัสว่า □เพราะเราได้จุดเขาขึ้นมาจากน้ำ□

โมเสสป้องกันชาวฮีบรูที่ถูกกดขี่

11 และต่อมา ในวันเหล่านั้น ครั้น โมเสสเติบโตขึ้นแล้ว ท่านก็ออกไปหาพวกพี่น้อง และเห็นพวกเขาต้องทำงาน

ตรากตรำ โมเสสเห็นคนอียิปต์คนหนึ่งกำลังตีคนฮีบรู ซึ่งเป็นชนชาติเดียวกันกับตน ¹² ท่านก็มองดูชายชราและเมื่อท่านเห็นว่าไม่มีผู้ใดอยู่ที่นั่น ท่านจึงฆ่าคนอียิปต์นั้นเสีย แล้วซ่อนศพไว้ในทราย ¹³ และเมื่อโมเสสออกไปอีกในวันรุ่งขึ้น ดูเถิด มีชาวฮีบรูสองคนต่อสู้กันอยู่ ท่านจึงกล่าวแก่คนที่ 'ทำผิดนั้นว่า □ท่านตีพี่น้องของท่านเองทำไม□ ¹⁴ และเขาตอบว่า □ใครแต่งตั้งท่านให้เป็นเจ้านาย และเป็นตุลาการปกครองพวกข้าพเจ้า ท่านตั้งใจจะฆ่าข้าพเจ้าเหมือนกับที่ได้ฆ่าคนอียิปต์คนนั้นหรือ□ โมเสสจึงกลัว และนึกว่า □เรื่องนั้นได้ลือกันไปทั่วแล้วเป็นแน่□ ¹⁵ เมื่อฟาโรห์ทรงได้ยินถึงเรื่องนี้ก็หาช่องที่จะประหารชีวิตโมเสสเสีย แต่โมเสสหนีจากพระพักตร์ของฟาโรห์ไปอาศัยอยู่ในแผ่นดินมีเดีย ท่านจึงนั่งลงที่ริมบ่อน้ำแห่งหนึ่ง

โมเสสอยู่ที่แผ่นดินมีเดียเป็นเวลาสี่สิบปี

¹⁶ ฝ่ายปุโรหิตของคนมีเดียมีบุตรสาวเจ็ดคน หญิงเหล่านั้นก็มาตักน้ำใส่รางให้ฝูงแพะแกะของบิดากิน ¹⁷ และพวกเลี้ยงแกะมาไล่หญิงเหล่านั้น แต่โมเสสลุกขึ้นช่วยหญิงเหล่านั้น และให้ฝูงแพะแกะของเธอกินน้ำ ¹⁸ และเมื่อหญิงเหล่านั้นกลับไปหาเรอเอลบิดาของเธอ บิดาถามว่า □วันนี้ทำไมพวกเจ้าจึงกลับมาเร็ว□ ¹⁹ และเธอตอบว่า □มีคนที่อียิปต์คนหนึ่งช่วยพวกข้าพเจ้าให้พ้นจากมือของพวกเลี้ยงแกะ ทั้งยังตักน้ำให้พวกข้าพเจ้าและให้ฝูงแพะแกะกินด้วย□ ²⁰ บิดาจึงถามบุตรสาวของท่านว่า □แล้วชายผู้นั้นอยู่ที่ไหน ทำไมจึงทิ้งเขาไว้ล่ะ ไปเชิญเขามาเพื่อจะรับประทานอาหารซิ□ ²¹ โมเสสก็เต็มใจอาศัยอยู่กับเรอเอล แล้วเรอเอลก็ยกศิปไปราห์บุตรสาวให้แก่โมเสส ²² นางก็คลอดบุตรชายคนหนึ่ง

โมเสสจึงตั้งชื่อว่า เกอร์โซม เพราะท่านกล่าวว่า □ข้าพเจ้า เป็นคนต่างด้าวอาศัยอยู่ต่างประเทศ□ 23 และต่อมา ครั้น เวลาล่วงมา ช้า นาน กษัตริย์อียิปต์ก็ สิ้นพระชนม์ ประชาชาติ อิสราเอลก็เศร้าใจมากเพราะเหตุที่เขาเป็นทาส เขาจึงร้อง คร่ำครวญ และเสียงร่ำร้องของเขาตั้งขึ้นไปถึงพระเจ้า ด้วย เหตุที่เป็นทาสนี้ 24 และพระเจ้าทรงสดับฟังเสียงคร่ำครวญ ของเขา พระเจ้าจึงทรงระลึกถึงพันธสัญญาของพระองค์ กับอับราฮัม อิสอัค และยาโคบ 25 พระเจ้าจึงทอดพระเนตร ประชาชาติอิสราเอล แล้วพระเจ้าทรงเอาใจใส่พวกเขา

3

พุ่มไม้ที่ไฟลุกโชนอยู่ พระเจ้าทรงเรียกโมเสส

1 ฝ่ายโมเสสเลี้ยงฝูงแพะแกะของเยโธรพ่อตาของเขา ผู้เป็นบุตรहितของคนมีเดียน และท่าน ได้พาฝูงแพะแกะไป ด่านหลังของถิ่นทุรกันดาร และมาถึงภูเขาของพระเจ้า คือ ไฮเรบ 2 ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ก็ปรากฏแก่โมเสสใน เปลวไฟซึ่งอยู่ท่ามกลางพุ่มไม้ โมเสสจึงมองดูและดูเถิด พุ่มไม้นั้นมีไฟลุกโชนอยู่ แต่พุ่มไม้นั้นมิได้ไหม้ไหม้ไป 3 โมเสสจึงกล่าวว่า □ข้าจะแะเข้าไปดูสิ่งแปลกประหลาด นี้ ว่าเหตุไฉนพุ่มไม้จึงไม่ไหม้□ 4 และเมื่อพระเยโฮวาห์ ทอดพระเนตรเห็นเขาเดินเข้ามาดู พระเจ้าจึงตรัสแก่เขา ออกมาจากท่ามกลางพุ่มไม้นั้นว่า □โมเสส โมเสส□ และ โมเสสทูลตอบว่า □ข้าพระองค์อยู่ที่นี้□ 5 พระองค์จึงตรัสว่า □อย่าเข้ามาใกล้ที่นี่ จงถอดรองเท้าของเจ้าออกเสีย เพราะ ว่าที่ซึ่งเจ้ายืนอยู่นี้เป็นที่บริสุทธิ์□ 6 แล้วพระองค์ตรัสอีกว่า □เราเป็นพระเจ้าของบิดาเจ้า เป็นพระเจ้าของอับราฮัม เป็น พระเจ้าของอิสอัค และเป็นพระเจ้าของยาโคบ□ และโมเสส

ปิดหน้าเสีย เพราะกลัวไม่กล้ามองดูพระเจ้า⁷ และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า □เราเห็นความทุกข์ของพลไพร่ของเราที่อยู่ในประเทศอียิปต์แล้ว และได้ยินเสียงร้องของเขา เพราะเหตุพวคนายงานของเขา ด้วยเรารู้ถึงความทุกข์ร้อนต่างๆของเขา⁸ และเราลงมาเพื่อจะช่วยเหลือเขาให้รอดพ้นจากมือของชาวอียิปต์ และนำเขาออกจากประเทศนั้น ไปยังแผ่นดินที่อุดมกว้างขวาง เป็นแผ่นดินที่มีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์ คือไปยังที่อยู่ของชาวคานาอัน คนฮิตไทต์ คนอามไรต์ คนเปอร์สซี คนฮีไวต์ และคนเยบุส⁹ เพราะฉะนั้น ดุเถิด บัดนี้คำร้องของชนชาติอิสราเอลมาถึงเราแล้ว ทั้งเราได้เห็นการข่มเหงซึ่งชาวอียิปต์กระทำต่อเขาแล้ว¹⁰ เพราะฉะนั้น จงมาเถิด บัดนี้เราจะใช้เจ้าไปเฝ้าฟาโรห์ เพื่อเจ้าจะได้พาพลไพร่ของเรา คือชนชาติอิสราเอล ออกจากอียิปต์□¹¹ ฝ่ายโมเสสจึงทูลพระเจ้าว่า □ข้าพระองค์เป็นผู้ใดเล่า ซึ่งข้าพระองค์จะไปเฝ้าฟาโรห์และจะนำชนชาติอิสราเอลออกจากอียิปต์□¹² พระองค์จึงตรัสว่า □เราจะอยู่กับเจ้าแน่ และนี่จะเป็นหมายสำคัญให้เจ้ารู้ว่าเราใช้ให้เจ้าไป คือเมื่อเจ้านำพลไพร่ออกจากอียิปต์แล้ว เจ้าทั้งหลายจะมาปรนนิบัติพระเจ้าบนภูเขานี้□¹³ และโมเสสทูลพระเจ้าว่า □ดุเถิด เมื่อข้าพระองค์ไปหาชนชาติอิสราเอล และบอกพวกเขาว่า □พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของท่านทั้งหลายทรงใช้ข้าพเจ้ามาหาท่าน□ และเขาจะพูดกับข้าพเจ้าว่า □พระองค์ทรงพระนามว่าอะไร□ ข้าพระองค์จะกล่าวแก่เขาอย่างไร□¹⁴ พระเจ้าจึงตรัสกับโมเสสว่า □เราเป็นผู้ซึ่งเราเป็น□ แล้วพระองค์ตรัสว่า □เจ้าจงไปบอกชนชาติอิสราเอลว่า □เราเป็น ได้ทรงใช้ข้าพเจ้ามาหาท่านทั้งหลาย□ □

ทรงเรียกโมเสสให้นำคนอิสราเอลออกจากอียิปต์

15 พระเจ้าจึงตรัสกับโมเสสอีกว่า □เจ้าจงกล่าวแก่ชนชาติอิสราเอล ว่า ดังนี้ □พระเยโฮวาห์พระเจ้า แห่งบรรพบุรุษของท่าน คือพระเจ้าของอับราฮัม พระเจ้าของอิสอัคและพระเจ้าของยาโคบ ทรงใช้ข้าพเจ้ามาหาท่าน□ นี่เป็นนามของเราตลอดไปเป็นนิตย์ และนี่เป็นที่ระลึกของเราตลอดทุกชั่วอายุ 16 จงไปรวบรวมพวกผู้ใหญ่ของอิสราเอลให้มาประชุมพร้อมกัน แล้วกล่าวแก่เขาว่า □พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของท่าน คือพระเจ้าของอับราฮัม ของอิสอัค และของยาโคบ ปรากฏแก่ข้าพเจ้า ตรัสว่า □แท้จริงเราลงมาย่อมเจ้าทั้งหลายแล้ว และได้เห็นสิ่งซึ่งเขาได้กระทำแก่เจ้าในอียิปต์ 17 และเราได้กล่าวไว้แล้วว่า เราจะพาเจ้าทั้งหลายไปให้พ้นจากความทุกข์ในประเทศอียิปต์ ไปยังแผ่นดินของชาวคานาอัน คนฮิตไทต์ คนอาโมไรต์ คนเปริสซี คนฮีไวต์และคนเยบุส ไปยังแผ่นดินซึ่งมีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์□ □ 18 และเขาก็จะเชื่อฟังคำของเจ้า แล้วพวกเจ้า ทั้งเจ้ากับพวกผู้ใหญ่ของคนอิสราเอล จงพากันไปเฝ้ากษัตริย์ของอียิปต์ และเจ้าจงทูลพระองค์ว่า □พระเยโฮวาห์พระเจ้าของคนที่เรารู้ ทรงปรากฏแก่ข้าพระองค์ทั้งหลาย บัดนี้ ขอได้โปรดให้ข้าพระองค์เดินทางไปในถิ่นทุรกันดารสักสามวันเพื่อจะถวายเครื่องบูชาแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา□ 19 เรารู้แน่แล้วว่า กษัตริย์แห่งอียิปต์จะไม่ยอมให้พวกเจ้าไป แม้กระทั้งโดยหัตถ์อันทรงฤทธิ์ 20 และเราจะเหยียดมือของเราออกประหารอียิปต์ด้วยมหัศจรรย์ต่างๆของเราที่เราจะกระทำในท่ามกลางประเทศนั้น แล้วหลังจากนั้น กษัตริย์ก็จะยอมปล่อยพวกเจ้าไป 21 และเราจะให้พลไพร่นี้เป็นที่โปรดปรานในสายตาของชาวอียิปต์ และต่อมา เมื่อเจ้าทั้งหลายออกไปก็จะไม่ต้องไปมือเปล่า 22 แต่ผู้หญิงทุกคนจะขอเครื่องเงินเครื่องทองและเสื้อผ้าจากเพื่อนบ้านของเขา

และจากหญิงที่อาศัยอยู่ในเรือนของเขา และเจ้าจงเอาของเหล่านั้น ไปแต่งให้บุตรชายหญิงของเจ้า และเจ้าจะได้รับเอาสิ่งของของชาวอียิปต์□

4

การอัศจรรย์สำหรับคนที่ไม่เชื่อ

1 โมเสสจึงทูลตอบว่า □แต่ ดูเถิด เขาจะไม่เชื่อข้าพระองค์ หรือฟังเสียงของข้าพระองค์เพราะเขาจะว่า □พระเยโฮวาห์มิได้ทรงปรากฏแก่ท่านเลย□ □ 2 พระเยโฮวาห์จึงตรัสกับโมเสสว่า □อะไรอยู่ในมือของเจ้า□ และท่านทูลว่า □ไม้เท้า□ □ 3 และพระองค์ตรัสว่า □โยนลงที่พื้นดินเถิด□ ท่านจึงโยนไม้เท้าลงบนพื้นดิน ไม้เท้านั้นก็กลายเป็นงู โมเสสก็หลบหนีจากงูไป 4 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า □เอื้อมมือของเจ้าและจับหางงูไว้□ ท่านก็เอื้อมมือของท่านและจับหางงู มันก็กลายเป็นไม้เท้าอยู่ในมือของท่าน 5 □เพื่อเขาทั้งหลายจะได้เชื่อว่า พระเยโฮวาห์พระเจ้าของบรรพบุรุษของเขา พระเจ้าของอับราฮัม พระเจ้าของอิสอัค และพระเจ้าของยาโคบ ได้ทรงปรากฏแก่เจ้าแล้ว□ 6 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสอีกว่า □เอามือของเจ้าสอดไว้ที่อกของเจ้า□ ท่านก็สอดมือของท่านไว้ที่อกของท่าน และเมื่อชักมือออก ดูเถิด มือของท่านก็เป็นโรคเรื้อน ขาวเหมือนหิมะ 7 พระองค์จึงตรัสว่า □เอามือของเจ้าสอดไว้ที่อกของเจ้าอีกครั้งหนึ่ง□ โมเสสก็สอดมือของท่านเข้าอกของท่านอีก แล้วท่านชักมือออกจากอกมา และดูเถิด มือนั้นก็กลับกลายเป็นเหมือนเนื้อหนังส่วนอื่นของท่าน 8 □และต่อมา ถ้าเขาจะไม่เชื่อเจ้า และไม่ฟังเสียงแห่งหมายสำคัญแรก เขาก็จะเชื่อเสียงแห่งหมายสำคัญที่สอง 9 และต่อมา ถ้าเขาไม่เชื่อหมายสำคัญทั้งสอง

ครั้งนี้ ทั้งไม่ฟังเสียงของเจ้า เจ้าจงตักน้ำในแม่น้ำและเทลงที่ดินแห้ง แล้วน้ำที่เจ้าตักมาจากแม่น้ำนั้นจะกลายเป็นเลือดบนดินแห่งนั้น□

อาโรนจะเป็นผู้พูดแทนโมเสส

10 แต่โมเสสทูลพระเยโฮวาห์ว่า □โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์มิใช่คนพูดคล่อง ทั้งในกาลก่อน และตั้งแต่วเวลาที่พระองค์ตรัสกับผู้รับใช้ของพระองค์ แต่ข้าพระองค์เป็นคนพูดไม่คล่อง และพูดช้า□ 11 พระเยโฮวาห์จึงตรัสกับท่านว่า □ผู้ใดเล่าที่สร้างปากมนุษย์ หรือทำให้เป็นใบหูนกหวาก ตาดี หรือตาบอด เราพระเยโฮวาห์เป็นผู้ทำไม่ใช่หรือ 12 เพราะฉะนั้น จงไปเถิด บัดนี้เราจะอยู่ที่ปากของเจ้า และจะสอนคำซึ่งเจ้าควรจะพูด□ 13 แต่ท่านทูลว่า □โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ ขอทรงโปรดใช้ผู้อื่นไปเถิด□ 14 ฝ่ายพระเยโฮวาห์ทรงกริ้วต่อโมเสส พระองค์จึงตรัสว่า □เจ้ามีพี่ชายคืออาโรนคนเลวี ไม่ใช่หรือ เรารู้แล้วว่าเขาเป็นคนพูดเก่ง และดูเถิด เขากำลังเดินทางมาพบเจ้าด้วย เมื่อเขาเห็นเจ้าเขาก็จะดีใจ 15 เจ้าจะพูดกับเขา และบอกสิ่งซึ่งเขาควรจะพูด แล้วเราจะอยู่ที่ปากของเจ้า และปากของเขา และเราจะสอนเจ้าว่าควรจะทำประการใด 16 และเขาจะเป็นผู้พูดแก่พลไพร่แทนเจ้า และเขา คือเขาเองจะเป็นปากแทนเจ้า และเจ้าจะเป็นผู้แทนพระเจ้าแก่เขา 17 เจ้าจงถือไม้เท้านี้ไว้ในมือของเจ้า สำหรับทำหมายสำคัญ□

โมเสสกลับไปยังอียิปต์

18 โมเสสจึงกลับไปหาเยโร ฟอตาของตน และบอกกับเขาว่า □ข้าพเจ้าขอลากลับไปหาพี่น้องของข้าพเจ้าซึ่งอยู่ในอียิปต์ เพื่อจะได้ดูว่าเขายังมีชีวิตอยู่หรือไม่□ ฝ่ายเยโร

ตอบ โมเสสว่า □ไปโดยสันติภาพเถิด□ 19 พระเยโฮวาห์จึงตรัสกับ โมเสสในแผ่นดินมีเดียนว่า □กลับ ไปอียิปต์ เพราะคนทั้งหมดที่หาช่องประหารชีวิตเจ้านั้นตายแล้ว□ 20 โมเสสจึงให้ภรรยาและบุตรชายของตนซีลา กลับ ไปยังแผ่นดินอียิปต์ ส่วน โมเสสก็ถือไม้เท้าของพระเจ้าในมือของท่านไปด้วย 21 พระเยโฮวาห์ตรัสกับ โมเสสว่า □เมื่อเจ้ากลับไปถึงอียิปต์ จงกระทำมหัศจรรย์ต่างๆซึ่งเรามอบไว้ในมือของเจ้าแล้วนั้นต่อหน้าฟาโรห์ แต่เราจะทำให้ใจของฟาโรห์แข็งกระด้าง เพื่อเขาจะไม่ยอมให้พลไพร่ไป 22 และเจ้าจะทูลฟาโรห์ว่า □พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า คนอิสราเอลเป็นบุตรชายของเรา คือเป็นบุตรหัวปีของเรา 23 เราจึงบอกแก่เจ้าว่า □จงปล่อยบุตรของเราไป เพื่อเขาจะได้ปรนนิบัติเรา□ และถ้าเจ้าไม่ยอมให้เขาไป ดูเถิด เราจะประหารชีวิตบุตรชายของเจ้า คือบุตรหัวปีของเจ้าเสีย□ □ 24 และต่อมา ณ ที่พักระหว่างทาง พระเยโฮวาห์เสด็จมาพบโมเสส และจะประหารชีวิตของท่านเสีย 25 ครั้งนั้นนางศิปโพร่าห์จึงเอาหินคมตัดหนังที่ปลายองคชาตบุตรชายของตนออกแล้วทิ้งไว้ที่เท้าของโมเสสกล่าวว่า □จริงนะ ท่านเป็นสามีผู้ทำให้โลหิตตก□ 26 พระองค์จึงทรงละท่านไว้ นางจึงกล่าวว่า □ท่านเป็นสามีผู้ทำให้โลหิตตก□ เนื่องจากพิธีเข้าสูหนัด

อาโรนและคนอิสราเอลเชื่อโมเสส

27 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับอาโรนว่า □จงไปพบกับโมเสสในถิ่นทุรกันดาร□ เขาก็ไปพบกับท่านที่ภูเขาของพระเจ้าและจับท่าน 28 โมเสสจึงเล่าให้อาโรนฟังถึงพระดำรัสของพระเยโฮวาห์ทั้งหมด ผู้ซึ่งทรงใช้ตน และถึงหมายสำคัญทั้งปวงซึ่งพระองค์ได้ทรงบัญชาแก่ท่าน 29 โมเสสกับอาโรนไปเรียกประชุมบรรดาผู้ใหญ่ของชนชาติอิสราเอลพร้อมกัน

30 แล้วอาโรนจึงกล่าวถึงพระดำรัสทั้งหมดซึ่งพระเยโฮวาห์ตรัสแก่โมเสส และทำหมายสำคัญต่างๆนั้นท่ามกลางสายตาของพลไพร่ 31 ฝ่ายพลไพร่ก็เชื่อ และเมื่อเขาได้เห็นว่าพระเยโฮวาห์เสด็จมาเยี่ยมเยียนชนชาติอิสราเอล และทอดพระเนตรเห็นความทุกข์ยากของเขาแล้ว เขาก็ก้มศีรษะลงและนมัสการ

5

โมเสสเข้าเฝ้าฟาโรห์ ความทุกข์ยากของอิสราเอลทวีขึ้น

1 ต่อมาภายหลังโมเสสกับอาโรนเข้าเฝ้า และทูลฟาโรห์ว่า □พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลตรัสดังนี้ว่า □จงปล่อยพลไพร่ของเราไป เพื่อเขาจะได้ทำการเลี้ยงนมัสการเราในถิ่นทุรกันดาร□□ 2 ฟาโรห์จึงตรัสว่า □พระเยโฮวาห์นั้นเป็นผู้ใดเล่าเราจึงจะต้องเชื่อฟังเสียงของพระองค์และปล่อยคนอิสราเอลไป เราไม่รู้จักพระเยโฮวาห์ ทั้งเราจะไม่ยอมปล่อยคนอิสราเอลไป□ 3 เขาทั้งสองจึงทูลว่า □พระเจ้าของคนฮีบรูได้ทรงปรากฏกับข้าพระองค์ ขอโปรดให้ข้าพระองค์ทั้งหลายเดินทางไปในถิ่นทุรกันดารสามวัน และถวายเครื่องบูชาแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์เกรงว่าพระองค์จะทรงลงโทษพวกข้าพระองค์ด้วยโรคภัยหรือด้วยดาบ□ 4 แล้วภษัตริย์แห่งอียิปต์ตรัสกับเขาว่า □เจ้าโมเสสกับอาโรน เจ้าจะให้พลไพร่ละทิ้งการทำงานของเขาเสียทำไม เจ้าจงกลับไปรับภาระงานของเจ้า□ 5 และฟาโรห์ตรัสว่า □ดูเถิด พวกไพร่ในประเทศนี้มีมาก และเจ้าทั้งสองทำให้เขาหยุดภาระงานของเขาเสีย□ 6 ในวันนั้นเองฟาโรห์มีพระบัญชาสั่งนายงานและนายกองของพลไพร่ว่า 7 □ตั้งแต่

ก่อน แต่ให้เขาไปเที่ยวหาฟางเอาเอง ⁸ ส่วนจำนวนอัฐซึ่งแต่ก่อนเกณฑ์ให้เขาทำเท่าไร เจ้าก็จงเกณฑ์ให้เขาทำเท่านั้น เจ้าอย่าได้หย่อนลง เพราะว่าเขาเกียจคร้าน เหตุฉะนั้นเขาจึงร้องว่า □ขอ ให้พวก ข้าพระองค์ไป ถวาย เครื่องบูชา แต่พระเจ้าของพวกข้าพระองค์ □ ⁹ จงจัดหางานให้เขาทำหนักกว่าแต่ก่อน เพื่อเขาจะทำงาน และไม่พึงคำพูดเหลวไหล □ ¹⁰ ฝ่ายนายงานและนายกองของพลไพร่ก็ออกไปและกล่าวแก่พลไพร่ว่า □ฟาโรห์รับสั่งดังนี้ว่า □เราจะ ไม่ยอม ให้ฟางแก่พวกเจ้าเลย ¹¹ เจ้าจงไปหาฟางมาเอง ตามแต่จะหามาได้เกิด แต่งานของเจ้าที่เกณฑ์นั้นก็ ไม่ลดหย่อนให้เลย □ □ ¹² พลไพร่เหล่านั้นจึงแยกย้ายกันไปทั่วแผ่นดินอียิปต์เพื่อเก็บตอฟางมาแทนฟาง ¹³ นายงานก็เร่งรัดว่า □จงทำงาน คืองานประจำวันของเจ้า ให้เสร็จครบเหมือนเมื่อยังมีฟางอยู่ □ ¹⁴ นายกองของชนชาติอิสราเอล ซึ่งนายงานของฟาโรห์ตั้งให้เป็นผู้บังคับเขานั้น ก็อุทบายดีและอุทบายว่า □ทำไมหมู่นี้จึงไม่ได้อัฐที่เกณฑ์ไว้เต็มจำนวน ทั้งวานนี้และวันนี้ เหมือนแต่ก่อน □ ¹⁵ นายกองของชนชาติอิสราเอลจึงมาร้องทูลต่อฟาโรห์ว่า □เหตุไฉนพระองค์จึงทรงกระทำดังนี้แก่พวกทาสของพระองค์ ¹⁶ พวกเขากล่าวกับพวกเราว่า □ทำอัฐ □ แต่มิได้ให้ฟางแก่พวกทาสของพระองค์เลย และดูเถิด พวกทาสของพระองค์ถูก โทบายดี แต่ข้าราชการของพระองค์เองเป็นฝ่ายผิด □ ¹⁷ แต่ฟาโรห์ตรัสว่า □พวกเจ้าเกียจคร้าน พวกเจ้าเกียจคร้าน พวกเจ้าจึงมาร้องว่า □ขอ ให้ข้าพระองค์ไป ถวาย เครื่องบูชา แต่พระเยโฮวาห์ □ ¹⁸ เหตุฉะนั้นเจ้าจงไปทำงานเดี๋ยวนี้ ฟางนั้นจะไม่ให้พวกเจ้าเลย แต่จำนวนอัฐที่เกณฑ์ไว้วันนั้น พวกเจ้าจะต้องนำมาให้ครบจำนวน □ ¹⁹ นายกองชนชาติอิสราเอลก็เห็นว่าตนมีปัญหาแล้ว หลังจากถูกสั่งว่า □ไม่ให้ลดหย่อนจำนวนอัฐที่ถูกเกณฑ์ให้ทำทุกๆวันลง □

20 ครั้นออกมาจากเฝ้าฟาโรห์ เขาพบโมเสสกับอาโรนยืนอยู่กลางทาง 21 เขาจึงกล่าวแก่เขาทั้งสองว่า □ขอพระเยโฮวาห์ทรงมองดูพวกท่านและพิพากษาเถิด เพราะท่านกระทำให้ชื่อของพวกข้าพเจ้าเป็นที่เกลียดชังในสายพระเนตรของฟาโรห์ และในสายตาของข้าราชการของพระองค์ เหมือนหนึ่งเอาดาบใส่มือเขาให้สังหารพวกข้าพเจ้าเสีย□ 22 โมเสสจึงกลับไปทูลพระเยโฮวาห์ว่า □ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า เหตุไฉนพระองค์ทรงทำการร้ายแก่ชนชาตินี้ เหตุไฉนพระองค์จึงทรงใช้ข้าพระองค์มา 23 เพราะว่าตั้งแต่ข้าพระองค์ไปเฝ้าฟาโรห์เพื่อทูลในพระนามของพระองค์แล้ว ฟาโรห์ก็ทำการร้ายแก่ชนชาตินี้ ส่วนพระองค์ก็ได้ทรงช่วยพลไพร่ของพระองค์ให้พ้นเลย□

6

พระเจ้าทรงกล่าวถึงพันธสัญญากับอิสราเอล

1 พระเยโฮวาห์จึงตรัสกับ โมเสสว่า □บัดนี้เจ้าจะได้เห็นเหตุการณ์ซึ่งเราจะกระทำแก่ฟาโรห์ คือด้วยมืออันทรงฤทธิ์ เขาจะปล่อยพลไพร่ไป และด้วยมืออันเข้มแข็ง เขาจะไล่พลไพร่ออกจากแผ่นดินของเขา□ 2 พระเจ้าตรัสกับโมเสสว่า □เราคือพระเยโฮวาห์ 3 เราปรากฏแก่อับราฮัม แก่อิสอัค และแก่ยาโคบด้วยนามว่า พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ แต่เรามีได้สำแดงให้เขารู้จักเราในนามพระเยโฮวาห์ 4 และเราได้ตั้งพันธสัญญาของเราไว้กับเขาทั้งหลายด้วยว่า จะยกแผ่นดินคานาอันให้แก่เขา เป็นแผ่นดินที่เขาเคยอาศัยอยู่ในฐานะคนต่างด้าว 5 และเราได้ยินเสียงคร่ำครวญของชนชาติอิสราเอลด้วย ซึ่งชาวอียิปต์กักไว้ให้เป็นทาส และเราได้ระลึกถึงพันธสัญญาของเรา 6 เหตุฉะนั้นจึงกล่าวแก่ชนชาติอิสราเอลว่า □เราคือพระเยโฮวาห์ เราจะนำพวกเจ้า

ไปให้พ้นจากงานตรากตรำที่ชาวอียิปต์เกณฑ์ให้ทำ และจะ
ให้พ้นจากการเป็นทาสเขา เราจะช่วยเจ้าให้พ้นด้วยแขนที่
เหยียดออก และด้วยการพิพากษาอันใหญ่หลวง ⁷ เราจะรับ
พวกเจ้าเป็นพลไพร่ของเรา และเราจะเป็นพระเจ้าของพวก
เจ้า พวกเจ้าจะรู้ว่า เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า ผู้
นำเจ้าไปให้พ้นจากงานตรากตรำที่ชาวอียิปต์เกณฑ์ให้ทำ
⁸ เราจะนำพวกเจ้าเข้าไปในแผ่นดิน ซึ่งเราได้ปฏิญาณไว้
ว่าจะให้แก่อับราฮัม แก่อิสอัคและแก่ยาโคบ เราจะยกแผ่น
ดินนั้นให้แก่เจ้าเป็นมรดก เราคือพระเยโฮวาห์ ⁹ โมเสส
จึงนำความนั้นไปเล่าให้ชนชาติอิสราเอลฟัง แต่เขามิได้เชื่อ
ฟังโมเสสเพราะระอาใจ และถูกเกณฑ์ให้ทำการหนักอย่าง
สาหัส ¹⁰ พระเยโฮวาห์ตรัสกับ โมเสสว่า ¹¹ ¹²จงเข้าไปเฝ้า
ฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์ บอกให้ปล่อยชนชาติอิสราเอลไป
จากแผ่นดินของเขา ¹² และโมเสสกราบทูลต่อพระพักตร์
พระเยโฮวาห์ว่า ¹³ ดูเถิด แม้แต่ชนชาติอิสราเอลก็มิได้เชื่อ
ฟังข้าพระองค์ ฟาโรห์จะฟังข้าพระองค์อย่างไร ข้าพระองค์
เป็นคนพูดไม่คล่อง ¹³ พระเยโฮวาห์จึงตรัสแก่โมเสสและ
อาโรน ให้แจ้งแก่ชนชาติอิสราเอลและฟาโรห์กษัตริย์อียิปต์
ว่า ให้พาชนชาติอิสราเอลออกจากแผ่นดินอียิปต์

ต้นตระกูลของอิสราเอล

¹⁴ คนเหล่านี้เป็นหัวหน้าในวงศ์วานบรรพบุรุษของเขา
บุตรชายของรูเบนผู้เป็นบุตรหัวปีของอิสราเอล ชื่อฮาโนค
บิลลู เฮสโรน และคารมี คนเหล่านี้เป็นครอบครัวต่างๆของ
รูเบน ¹⁵ บุตรชายของสิเมโอนชื่อเยมูเอล ยามิน โอหาด ยา
คิน โศหาร์ และชาอูลผู้เป็นบุตรชายของหญิงชาวคานาอัน
คนเหล่านี้เป็นครอบครัวต่างๆของสิเมโอน ¹⁶ และคนเหล่านี้
เป็นชื่อบุตรชายของเลวีตามพงศ์พันธุ์ของเขาคือ เกอร์โชน
โคฮาทและเมรารี เลวีนนั้นมีอายุได้ร้อยสามสิบเจ็ดปี ¹⁷ บุตร

ชายของเกอร์โชนชื่อ ลิบนี และซิมอี ตามครอบครัวของเขา 18 บุตรชายของโคฮาทชื่อ อัมราม อิสฮาร์ เฮโบรน และอุสซีเอล โคฮาทมีอายุได้ร้อยสามสิบสามปี 19 บุตรชายของเมราริชื่อ มาฮาลี และมุซึ คนเหล่านี้เป็นครอบครัวต่างๆของเลวี ตามพงศ์พันธุ์ของเขา 20 ฝ่ายอัมรามได้นางโยเคเบตน้องสาวบิดาของตนเป็นภรรยา แล้วนางให้กำเนิดบุตรแก่เขาชื่อ อาโรนและโมเสส อัมรามมีอายุได้ร้อยสามสิบเจ็ดปี 21 บุตรชายของอิสฮาร์ชื่อ โคราห์ เนเฟก และคีครี 22 บุตรชายของอุสซีเอลชื่อ มิชาเอล เอลซาฟาน และสิธรี 23 ฝ่ายอาโรนได้นางเอลีเซบานบุตรสาวของอัมมีนาดับ น้องสาวของนาโชนเป็นภรรยา นางคลอดบุตรให้เขาชื่อ นาดับ อาบิฮู เอเลอาซาร์และอิธามาร์ 24 บุตรชายของโคราห์ชื่อ อัสสีร์ เอลคานาห์ และอาบิยาสาฟ คนเหล่านี้เป็นครอบครัวต่างๆของคนโคราห์ 25 ฝ่ายเอเลอาซาร์บุตรชายอาโรน ได้รับบุตรสาวคนหนึ่งของปูทิเอลเป็นภรรยา นางคลอดบุตรให้เขาชื่อ ฟิเนหัส คนเหล่านี้เป็นหัวหน้าบรรพบุรุษของคนเลวีตามครอบครัวของเขา 26 อาโรนและโมเสสสองคนนี้แหละ คือผู้ที่พระเยโฮวาห์ได้ตรัสว่า □จงพาชนชาติอิสราเอลออกจากแผ่นดินอียิปต์ตามหมู่ตามกองของเขา□ 27 สองคนนี้แหละเป็นผู้ที่กราบทูลฟาโรห์กษัตริย์ของอียิปต์เพื่อพาชนชาติอิสราเอลออกจากอียิปต์ คือโมเสสและอาโรนนี้แหละ 28 และต่อมาในวันที่ พระเยโฮวาห์ตรัสกับ โมเสส ใน แผ่นดินอียิปต์นั้น 29 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า □เราคือพระเยโฮวาห์ เจ้าจงบอกฟาโรห์กษัตริย์ของอียิปต์ตามข้อความทั้งสิ้นซึ่งเราได้บอกแก่เจ้า□ 30 ฝ่ายโมเสสกราบทูลต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ว่า □ดูเถิด ข้าพระองค์เป็นคนพูดไม่คล่อง ที่ไหนฟาโรห์จะเชื่อฟังข้าพระองค์□

7

พระเจ้าจะทรงทำให้ใจของฟาโรห์แข็งกระด้างไป

1 พระเยโฮวาห์จึงตรัสกับ โมเสสว่า □ ดูซิ เราได้ตั้งเจ้าไว้เป็นดังพระเจ้าต่อฟาโรห์ และอาโรนพี่ชายของเจ้าจะเป็นผู้พยากรณ์แทนเจ้า 2 เจ้าจงบอกข้อความทั้งหมดที่เราสั่งเจ้า แล้วอาโรนพี่ชายของเจ้าจะบอกแก่ฟาโรห์ให้ปล่อยชนชาติอิสราเอลออกไปจากแผ่นดินของเขา 3 เราจะทำให้ใจของฟาโรห์แข็งกระด้างไป และเราจะกระทำความสำคัญและมหัศจรรย์ของเราให้ทวีมากขึ้นในประเทศอียิปต์ 4 แต่ฟาโรห์จะไม่เชื่อฟังเจ้า เพื่อเราจะยกมือของเราขึ้นเหนือประเทศอียิปต์ และจะพาลโยธาของเรา และชนชาติอิสราเอลพลไพร่ของเราให้พ้นจากแผ่นดินอียิปต์ด้วยการพิพากษาอันใหญ่หลวง 5 และชาวอียิปต์จะรู้ว่าเราคือพระเยโฮวาห์ เมื่อเราได้ยกมือขึ้นเหนืออียิปต์ และพาชนชาติอิสราเอลออกจากพวกเขา □ 6 โมเสสและอาโรนก็กระทำตามนั้น คือกระทำตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาเขา 7 เมื่อเขาทั้งสองไปทูลฟาโรห์นั้น โมเสสมีอายุแปดสิบปี และอาโรนมีอายุแปดสิบสามปี 8 พระเยโฮวาห์ตรัสกับ โมเสสและอาโรนว่า 9 □ เมื่อฟาโรห์สั่งเจ้าว่า □ จงแสดงอัศจรรย์พิสดารงานของเจ้า □ เจ้าจงพูดกับอาโรนว่า □ เอาไม้เท้าของท่านโยนลงต่อหน้าฟาโรห์ □ และไม้เท้านั้นจะกลายเป็นงู □

ไม้เท้าของอาโรนกลายเป็นงู

10 โมเสสกับอาโรนจึงเข้าไปเฝ้าฟาโรห์ เขากระทำตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชา อาโรนโยนไม้เท้าของท่านลงต่อหน้าฟาโรห์และต่อหน้าข้าราชการทั้งปวง ไม้เท้านั้นก็กลายเป็นงู 11 ฝ่ายฟาโรห์ก็เรียกพวกนักปราชญ์และพวกนักวิทยากลมาด้วย พวกนักแสดงกลแห่งอียิปต์จึงทำได้เหมือน

กันด้วยเล่ห์กลของเขา ¹² ด้วยว่าเขาต่างคนต่างโยนไม้เท้าลง ไม้เท้าเหล่านั้นก็กลายเป็นงู แต่ไม้เท้าของอาโรนกลับคืนไม้เท้าของพวกเขาเสียทั้งหมด ¹³ และพระองค์ทรงทำให้พระหทัยของฟาโรห์แข็งกระด้างเพื่อฟาโรห์หายอมนเชื่อฟัง เขาทั้งสองไม่ เหมือนที่พระเยโฮวาห์ได้ตรัสไว้แล้ว

น้ำกลายเป็นเลือด

¹⁴ พระเยโฮวาห์ตรัสกับ โมเสสว่า □ใจของฟาโรห์แข็งกระด้าง ไม่ยอมปล่อยให้พลไพร่ไป ¹⁵ เจ้าจงถือไม้เท้าที่กลายเป็นงูไปเฝ้าฟาโรห์ในเวลาเช้า ดูเถิด เขาไปที่แม่น้ำ เจ้าจงยืนคอยเขาอยู่ที่ริมฝั่งแม่น้ำ ¹⁶ และเจ้าจงกล่าวแก่เขาว่า □พระเยโฮวาห์พระเจ้าของชาว ฮีบรู ตรัสสั่งให้ข้าพระองค์มาเฝ้า โดยมีพระดำรัสว่า □จงปล่อยพลไพร่ของเราเพื่อเขาจะไปปรนนิบัติเราในถิ่นทุรกันดาร ดูเถิด จนบัดนี้ เจ้าก็ยังหาได้เชื่อฟังไม่ □ ¹⁷ พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า □ท่านจะทราบว่ เราคือพระเยโฮวาห์ด้วยอาศัยการกระทำดังนี้ ดูเถิด เราจะเอาไม้เท้าที่ถือไว้ในฝ่าดน้ำในแม่น้ำ น้ำนั้นจะกลายเป็นเลือด ¹⁸ ปลาซึ่งอยู่ในแม่น้ำจะตาย และแม่น้ำจะเหม็น ชาวฮีบรูจะดื่มน้ำในแม่น้ำไม่ได้ □ □ ¹⁹ พระเยโฮวาห์ตรัสสั่ง โมเสสว่า □จงบอกอาโรนว่า □เอาไม้เท้าของท่านขึ้นไปเหนือ น้ำทั้งหลายแห่งฮีบรู คือเหนือลำคลอง แม่น้ำ บึง และสระทั้งหมดของเขา เพื่อน้ำจะกลายเป็นเลือดและจะมีเลือดทั่วแผ่นดินฮีบรู ทั้งที่อยู่ในภาชนะไม้ และภาชนะหิน □ □ ²⁰ โมเสส กับ อาโรน ก็กระทำตามที่พระเยโฮวาห์บัญชา คือท่านได้ยกไม้เท้าขึ้นตีน้ำในแม่น้ำ ต่อสายพระเนตรของฟาโรห์ และท่ามกลางสายตาของพวกเขา ข้าราชการของฟาโรห์ แล้วน้ำในแม่น้ำก็กลายเป็นเลือดทั้งสิ้น ²¹ ปลาที่อยู่ในแม่น้ำก็ตาย แม่น้ำก็เหม็น และชาวฮีบรูก็ดื่มน้ำในแม่น้ำนั้น ไม่ได้ มีเลือดทั่วแผ่นดินฮีบรู ²² แต่

พวกนักแสดงกลแห่งอียิปต์ก็กระทำได้เหมือนกันอาศัยเล่ห์กลของเขา และพระทัยของฟาโรห์ก็แข็งกระด้าง ฟาโรห์หาเชื้อฟิ่งท่านทั้งสองไม่ เหมือนที่พระเยโฮวาห์ได้ตรัสไว้ 23 ฟาโรห์เสด็จกลับเข้าในวัง มิได้เอาพระทัยใส่ในเหตุการณ์ครั้งนี้เหมือนกัน 24 ชาวอียิปต์ทั้งปวงก็พากันชุดหลุมตามริมแม่น้ำหาน้ำดื่ม เพราะเขาต็มน้ำในแม่น้ำไม่ได้ 25 ครูปกำหนดเจ็ดวันนับตั้งแต่พระเยโฮวาห์ทรงบันดาลให้แม่น้ำเป็นเลือด

8

ภัยพิบัติจากฝูงกบ

1 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า ไปหาฟาโรห์บอกเขาว่า พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า เราจะปล่อยพลไพรของเราเพื่อเขาจะได้ไปปรนนิบัติเรา 2 ถ้าท่านไม่ยอมให้เขาไป ดูเถิด เราจะให้ฝูงกบขึ้นมารังควานทั่วเขตแดนของท่าน 3 ฝูงกบจะเต็มไปทั้งแม่น้ำ จะขึ้นมาอยู่ในวัง ในห้องบรรทม และบนแท่นบรรทมของท่าน ในเรือนข้าราชการ ตามตัวพลเมือง ในเตาปิ้งขนมและในอ่างขยำแป้งของท่านด้วย 4 ฝูงกบนั้นจะขึ้นมาที่ตัวฟาโรห์ ที่ตัวพลเมืองและที่ตัวข้าราชการทั้งปวงของท่าน 5 แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า เราจะบอกอาโรนว่า ให้เหยียดมือที่ถือไม้เท้าออกเหนือลำคลองเหนือแม่น้ำ และเหนือบึงให้ฝูงกบขึ้นมาบนแผ่นดินอียิปต์ 6 อาโรนก็เหยียดมือออกเหนือพื้นน้ำทั้งหลายในอียิปต์ ฝูงกบก็ขึ้นมาเต็มแผ่นดินอียิปต์ 7 ฝ่ายพวกนักแสดงกลก็ทำตามเล่ห์กลของเขา ให้มีฝูงกบขึ้นมาบนแผ่นดินอียิปต์เหมือนกัน 8 ฟาโรห์จึงตรัสเรียกโมเสสกับอาโรนมาว่า เราจะกราบทูลวิงวอนขอพระเยโฮวาห์ทรงบันดาลให้ฝูงกบไปเสียจากเรา และจากพลเมืองของเรา แล้วเราจะยอมปล่อยให้บ่าวไพร่

เหล่านั้นไปเพื่อเขาจะถวายเครื่องบูชาแด่พระเยโฮวาห์ 9 โมเสสจึงทูลฟาโรห์ว่า ข้าพระองค์ได้รับเกียรติมาก เวลาใดที่ข้าพระองค์ควรวิงวอนเพื่อพระองค์ ข้าราชบริพาร และพลเมืองของพระองค์ เพื่อให้ทรงทำลายฝูงกบไปเสียจากพระองค์และราชสำนักให้อยู่ในแม่น้ำเท่านั้น 10 ฟาโรห์ตรัสตอบว่า ฝูงนี้ 11 โมเสสจึงทูลว่า ข้าพระองค์จะให้ไปทำตามคำตรัสของพระองค์ เพื่อพระองค์จะได้ทราบว่ามีผู้ใดเหมือนพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย 11 ฝูงกบจะไปจากพระองค์จากราชสำนัก จากข้าราชบริพารและพลเมืองของพระองค์ เหลืออยู่เฉพาะแต่ในแม่น้ำเท่านั้น

ฝูงกบตายในแผ่นดินอียิปต์

12 โมเสสกับอาโรนทูลลาไปจากฟาโรห์ แล้วโมเสสร้องทูลพระเยโฮวาห์เรื่องฝูงกบที่พระองค์ได้ทรงให้มาทรมานฟาโรห์ 13 พระเยโฮวาห์ทรงกระทำตามคำทูลขอของโมเสส ฝูงกบเหล่านั้นก็ตายเกลื่อนบ้านเรือน เกลื่อนหมู่บ้านและทุ่งนา 14 เขาก็เก็บซากกบไว้เป็นกองๆ แผ่นดินก็เหม็นตลบไป 15 แต่เมื่อฟาโรห์ทรงเห็นว่าความเดือดร้อนลดน้อยลงแล้ว ก็กลับมีพระทัยแข็งกระด้าง ไม่ยอมเชื่อฟังโมเสสและอาโรน เหมือนที่พระเยโฮวาห์ได้ตรัสไว้แล้ว 16 พระเยโฮวาห์จึงตรัสกับโมเสสว่า บอกอาโรนว่า จงเหยียดไม้เท้าออกและตีฝุ่นดินให้กลายเป็นริ้นทั่วประเทศอียิปต์ 17 เขาทั้งสองก็กระทำตาม ด้วยว่าอาโรนเหยียดมือออกยกไม้เท้าและตีฝุ่นดิน ก็กลายเป็นริ้นมาตอมมนุษย์และสัตว์ ฝุ่นดินทั้งหมดกลายเป็นริ้นทั่วประเทศอียิปต์ 18 ฝ่ายพวกนักแสดงกลก็พยายามใช้เล่ห์กลของเขา เพื่อทำให้เกิดริ้น แต่ก็ทำไม่ได้ ริ้นพากันมาตอมมนุษย์และสัตว์ทั้งปวง 19 พวกนักแสดงกลจึงทูลฟาโรห์ว่า นี่เป็นนิ้วพระหัตถ์พระเจ้า 10 ฝ่ายฟาโรห์มี

พระหทัยแข็งกระด้าง หาเชื่อฟังเขาไม่ เหมือนที่พระเยโฮวาห์ได้ตรัสไว้แล้ว

ภัยพิบัติจากฝูงเหือบ

20 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า □ลุกขึ้นแต่เข้าไปคอยเฝ้าฟาโรห์ ดูเถิด ฟาโรห์จะมายังแม่น้ำ แล้วบอกฟาโรห์ว่า □พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า □จงปล่อยพลไพร่ของเราเพื่อเขาจะไปปรนนิบัติเรา 21 ถ้าแม่ไม่ปล่อยพลไพร่ของเราไป ดูเถิด เราจะใช้ให้ฝูงเหือบมาตอมกายของเจ้า ตอมข้าราชการและพลเมืองของเจ้าด้วย ในราชสำนัก บ้านเรือนของชาวอียิปต์ และพื้นดินที่เขาอยู่นั้นจะเต็มไปด้วยฝูงเหือบ 22 ในวันนั้นเราจะแยกแผ่นดินโกเชน ที่พลไพร่ของเราอาศัยอยู่นั้นออก มิให้มีฝูงเหือบที่นั่น เพื่อเจ้าจะได้รู้ว่าเราคือพระเยโฮวาห์ สถิตอยู่ท่ามกลางแผ่นดินโลก 23 เราจะแบ่งเขตแดนในระหว่างชนชาติของเรากับชนชาติของเจ้า หมายถึงสำคัญนี้จะบังเกิดขึ้นในวันพรุ่งนี้ □ □ □ 24 แล้วพระเยโฮวาห์ก็ทรงกระทำดังนั้น เือบฝูงใหญ่ยิ่งนักเข้าไปในพระราชวังของฟาโรห์ในเรือนข้าราชการ และทั่วแผ่นดินอียิปต์ แผ่นดินได้รับความเสียหายเพราะเหตุฝูงเหือบนั้น 25 ฟาโรห์จึงตรัสเรียกโมเสสกับอาโรนมา รับสั่งว่า □จงไปถวายเครื่องบูชาแด่พระเจ้าของเจ้าในเขตแผ่นดินนี้ □ 26 โมเสสทูลว่า □การกระทำเช่นนั้นหาควรไม่ เพราะข้าพระองค์ทั้งหลายจะต้องถวายเครื่องบูชาซึ่งเป็นสิ่งที่น่าเกลียดสำหรับชาวอียิปต์ แต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ ดูเถิด ข้าพระองค์ทั้งหลายจะถวายเครื่องบูชาซึ่งเป็นสิ่งที่น่าเกลียดสำหรับชาวอียิปต์ต่อหน้าต่อตาเขา แล้วเขาจะไม่เอาก้อนหินขว้างข้าพระองค์ทั้งหลายหรือ 27 ข้าพระองค์ทั้งหลายจะเดินทางไปในถิ่นทุรกันดารสักสามวันถวายเครื่องบูชาแด่พระ

เยโฮวาห์พระเจ้าของพวกเขาเข้าพระองค์ ตามที่พระองค์จะทรงบัญชาพวกเขาเข้าพระองค์

ฝูงเหลือบไปจากอียิปต์

28 ฟาโรห์จึงรับสั่งว่า □เราจะปล่อยพวกเขาไป เพื่อพวกเขาจะได้ถวายเครื่องบูชาแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกเขาในถิ่นทุรกันดาร แต่ว่าพวกเขาอย่าไปให้ไกลนัก จงวิงวอนเพื่อเราด้วย □ 29 โมเสสจึงทูลว่า □คุณเกิด พอเข้าพระองค์ทูลลาพระองค์ไป และเข้าพระองค์จะอธิษฐานทูลพระเยโฮวาห์ขอให้ฝูงเหลือบไปเสียจากฟาโรห์ จากข้าราชการและจากพลเมืองในเวลาพຽนนี้ แต่ขอฟาโรห์อย่าทรงทำกลับกลอกอีกโดยไม่ยอมปล่อยบ่าวไพร่ให้ไปถวายเครื่องบูชาแด่พระเยโฮวาห์ □ 30 โมเสสทูลลาฟาโรห์ไปแล้วก็อธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์ 31 พระเยโฮวาห์ทรงกระทำตาม คำทูลขอของโมเสส พระองค์ทรงให้ฝูงเหลือบไปเสียจากฟาโรห์ จากข้าราชการและจากพลเมืองของพระองค์ มิได้เหลืออยู่สักตัวเดียว 32 ฝ่ายฟาโรห์ก็กลับมีพระทัยแข็งกระด้างในคราวนี้อีก มิได้ทรงปล่อยบ่าวไพร่นั้นไป

9

ภัยพิบัติจากโรคระบาดต่อฝูงสัตว์

1 ขณะนั้นพระเยโฮวาห์จึงตรัสกับโมเสสว่า □ไปเข้าเฝ้าฟาโรห์บอกฟาโรห์ว่า □พระเยโฮวาห์พระเจ้าของคนฮีบรูตรัสตั้งนี้ว่า □จงปล่อยให้พลไพร่ของเราไป เพื่อเขาจะได้ปรนนิบัติเรา 2 ด้วยว่าถ้าเจ้าไม่ยอมปล่อยให้ไป และยั้งหน่วงเหนี่ยวเขาไว้ 3 คุณเกิด ภัยพิบัติของพระเยโฮวาห์จะอยู่บนฝูงสัตว์ของเจ้าซึ่งอยู่ในทุ่งนา ฝูงม้า ฝูงลา ฝูงอูฐ ฝูงวัว และ

ฝูงแกะ จะทำให้เป็นโรคระบาดร้ายแรงขึ้น⁴ และพระเยโฮวาห์จะทรงกระทำต่อฝูงสัตว์ของชนชาติอิสราเอลต่างกับฝูงสัตว์ของชาวอียิปต์ สัตว์ของคนอิสราเอลจะไม่ต้องตายเลย□□□⁵ พระเยโฮวาห์ทรงกำหนดเวลาไว้ว่า □พรุ่งนี้พระเยโฮวาห์จะทรงกระทำสิ่งนี้ในแผ่นดิน□⁶ รุ่งขึ้นพระเยโฮวาห์ก็ทรงกระทำสิ่งนั้น ฝูงสัตว์ของชาวอียิปต์ตายหมด แต่สัตว์ของชาติอิสราเอลไม่ตายสักตัวเดียว⁷ ฟาโรห์ทรงใช้คนไปดู และดูเถิด สัตว์ของคนอิสราเอลไม่ตายสักตัวเดียว แต่พระทัยของฟาโรห์ก็แข็งกระด้าง พระองค์ไม่ยอมปล่อยให้บ่าวไพร่ไป

ภัยพิบัติจากไฟต่อคนและสัตว์

⁸ พระเยโฮวาห์จึงตรัสแก่โมเสสและอาโรนว่า □เจ้าจงกำขี้เถาจากเตาให้เต็มกำมือแล้วให้โมเสสชดขึ้นไปในอากาศในสายตาของฟาโรห์⁹ และมันจะกลายเป็นฝุ่นปลิวไปทั่วแผ่นดินอียิปต์ทำให้เกิดเป็นไฟแตกลามทั้งตัวคนและสัตว์ทั่วแผ่นดินอียิปต์□¹⁰ เขาทั้งสองจึงนำขี้เถาจากเตาไปยืนอยู่ต่อพระพักตร์ฟาโรห์ และโมเสสก็ชดขี้เถาขึ้นไปในท้องฟ้า ขี้เถานั้นก็กลายเป็นไฟแตกลามไปทั้งตัวคนและสัตว์¹¹ ฝ่ายพวกนักแสดงกลก็ไม่สามารถยืนอยู่ต่อหน้าโมเสสเพราะเหตุไฟนั้น เพราะนักแสดงกลและชาวอียิปต์ทั้งปวง ก็เป็นไฟด้วยเหมือนกัน¹² แต่พระเยโฮวาห์ทรงทำให้พระทัยของฟาโรห์แข็งกระด้าง ฟาโรห์ไม่ยอมเชื่อฟังโมเสสและอาโรน เหมือนที่พระเยโฮวาห์ได้ตรัสกับโมเสสไว้แล้ว

ภัยพิบัติจากลูกเห็บที่ฆ่าคนและสัตว์

¹³ พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า □จงตื่นแต่เช้าไปยืนต่อหน้าฟาโรห์บอกเขาว่า □พระเยโฮวาห์พระเจ้าของคนฮีบรูตรัสดังนี้ว่า □จงปล่อยพลไพร่ของเราเพื่อเขาจะไป

ปรนนิบัติเรา 14 ด้วยว่าคราวนี้เราจะบันดาลให้เกิดภัยพิบัติทั้งหมดแก่จิตใจเจ้า และแก่ข้าราชการ และแก่พลเมืองของเจ้า เพื่อเจ้าจะได้รู้แน่ๆ ว่า ทั่วโลกไม่มีผู้ใดจะเปรียบกับเราได้ 15 เพราะเดี๋ยวนี้เราจะเหยียดมือของเราออกเพื่อจะฟาดเจ้าและประชาชนของเจ้าด้วยภัยพิบัติ และเจ้าจะถูกตัดออกไปจากแผ่นดินโลก 16 และเพราะเหตุนี้เราให้เจ้ามีตำแหน่งสูง ก็เพื่อจะแสดงฤทธานุภาพของเราโดยเจ้าและเพื่อให้นามของเราถูกประกาศออกไปทั่วโลก 17 เจ้ายังถือพิธีต่อสู้อุปลิงของเรา เจ้าจึงไม่ยอมปล่อยเขาไปหรือ 18 ดูเถิด พรุ่งนี้ประมาณเวลานี้ เราจะทำให้ลูกเห็บตกลงมาอย่างหนัก อย่างที่ไม่เคยมีในอียิปต์ ตั้งแต่เริ่มสร้างบ้านเมืองมาจนบัดนี้ 19 เหตุฉะนั้น บัดนี้จึงต้องฝูงสัตว์ และทุกสิ่งที่มีเจ้ามีอยู่ในทุ่งนา ให้เข้าที่กำบัง เพราะคนทุกคนและสัตว์ทุกตัวที่อยู่ในทุ่งนาที่มีได้เข้ามาอยู่ในบ้านจะถูกลูกเห็บตายหมด 20 บรรดาข้าราชการของฟาโรห์ที่เกรงกลัวพระดำรัสของพระเยโฮวาห์ก็ให้ทาสและสัตว์ของตนกลับเข้าบ้าน 21 แต่ผู้ที่ไม่นับถือพระดำรัสของพระเยโฮวาห์ก็ยังคงปล่อยให้ทาสและสัตว์ของตนอยู่ในทุ่งนา 22 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า ใจจงชูมือขึ้นยังท้องฟ้า เพื่อลูกเห็บจะได้ตกลงมาทั่วแผ่นดินอียิปต์ บนมนุษย์ บนสัตว์และบนผักหญ้าทุกอย่างซึ่งอยู่ในทุ่งนาทั่วแผ่นดินอียิปต์ 23 โมเสสก็ชูไม้เท้าของตนขึ้นยังท้องฟ้าแล้วพระเยโฮวาห์ทรงบันดาลให้มีเสียงฟ้าร้อง มีลูกเห็บ และไฟตกลงมาบนแผ่นดิน และพระเยโฮวาห์ทรงบันดาลให้ลูกเห็บตกบนแผ่นดินอียิปต์ 24 มีลูกเห็บและลูกเห็บปนไฟตกหนักยิ่งนักอย่างที่ไม่เคยมีทั่วแผ่นดินอียิปต์ ตั้งแต่เริ่มตั้งเป็นประเทศมา 25 สิ่งหึ่งปวงที่อยู่ในทุ่งนาทั่วแผ่นดินอียิปต์ ก็ถูกลูกเห็บทำลายเสียสิ้นทั้งคน

และสัตว์ ลุกเห็บยังทำลายผักและต้นไม้ทุกอย่างที่อยู่ในทุ่งนาหึกโคคนลง 26 เว้นแต่ที่แผ่นดินโกเชน ที่ชนชาติอิสราเอลอยู่นั้น ห้ามีลูกเห็บตกไม้

ฟาโรห์อนุญาตให้อิสราเอลไปจากอียิปต์ แต่กลับใจแข็งกระด้างไป

27 ฟาโรห์จึงทรงใช้คนไปเรียกโมเสสและอาโรนมาเฝ้า แล้วตรัสว่า □ครั้งนี้เราทำบาปแน่แล้ว พระเยโฮวาห์ทรงชอบธรรม เราและชนชาติของเรานั้นก็ชั่ว 28 ขอทูลวิงวอนพระเยโฮวาห์ (เพราะภัยพิบัติเสียที) ให้เลิกมีฟ้าร้องและลูกเห็บ และเราจะปล่อยพวกท่านไป และพวกท่านจะไม่ถูกกักต้อไปอีก □ 29 โมเสสทูลฟาโรห์ว่า □ทันทีที่ข้าพระองค์ออกไปจากกรุงนี้แล้ว ข้าพระองค์จะยกมือทูลพระเยโฮวาห์ เสียงฟ้าร้องก็จะเงียบ และจะไม่มีลูกเห็บตกอีก เพื่อพระองค์จะได้ทราบว่โลกนี้เป็นของพระเยโฮวาห์ 30 แต่ฝ่ายพระองค์และข้าราชการนั้น ข้าพระองค์ทราบว่ พระองค์จะยังไม่ยำเกรงพระเยโฮวาห์พระเจ้า □ 31 ต้นป่านและต้นข้าวบาร์เลย์ถูกทำลายเสีย เพราะต้นข้าวบาร์เลย์ก็กำลังออกรวง และต้นป่านก็ออกดอกแล้ว 32 ส่วนข้าวสาลีและข้าวไร่นั้นมิได้ถูกทำลาย เพราะยังไม่งอกขึ้น 33 โมเสสทูลลาฟาโรห์ไปจากกรุง และก็ยกมือขึ้นทูลพระเยโฮวาห์ เสียงฟ้าร้องกับลูกเห็บนั้นก็หยุด ฝนก็มิได้ตกบนแผ่นดิน 34 เมื่อฟาโรห์เห็นว่า ฝน ลูกเห็บและฟ้าร้องนั้นหยุดแล้ว พระองค์ก็กลับทรงกระทำผิดบาปต้อไปอีก พระทัยแข็งกระด้าง ทั้งพระองค์และข้าราชการ 35 พระทัยของฟาโรห์แข็งกระด้างและไม่ยอมปล่อยชนชาติอิสราเอลไปจริง เหมือนที่พระเยโฮวาห์ได้ตรัสไว้กับโมเสส

10

โมเสสเตือนว่าจะมีภัยพิบัติจากตึกแตน

1 พระเยโฮวาห์จึงตรัสกับโมเสสว่า จงเข้าไปหาฟาโรห์ เพราะเราได้ทำให้ใจของฟาโรห์ และใจของข้าราชการแข็งกระด้าง เพื่อเราจะได้แสดงหมายสำคัญเหล่านี้ของเราต่อหน้าพวกเขา 2 เพื่อเจ้าจะได้เล่าเหตุการณ์ที่เราได้กระทำแก่ชาวอียิปต์ให้ลูกหลานฟัง รวมทั้งหมายสำคัญซึ่งเราได้กระทำท่ามกลางพวกเขา เพื่อพวกเขาจะได้รู้ว่าเราคือพระเยโฮวาห์ 3 โมเสสและอาโรนจึงเข้าไปเฝ้าฟาโรห์ทูลฟาโรห์ว่า พระเยโฮวาห์พระเจ้าของคนฮีบรูตรัสดังนี้ว่า เจ้าจะขัดขืน ไม่ยอมอ่อนน้อมต่อเรานานสักเท่าใด จงปล่อยพลไพร่ของเรา เพื่อเขาจะไปปรนนิบัติเรา 4 มิฉะนั้น ถ้าเจ้าไม่ยอมปล่อยพลไพร่ของเราไป ดุเถิด พรุ่งนี้เราจะให้ตึกแตนเข้ามาในเขตแดนของเจ้า 5 ผุงตึกแตนนั้นจะปกคลุมพื้นแผ่นดินจนแลไม่เห็นพื้นดิน และสิ่งที่เหลือจากลูกเห็บทำลาย มันจะกิน และต้นไม้ทุกต้นซึ่งงอกขึ้นให้เจ้าในทุ่งนา นั้นจะกินเสียหมด 6 มันจะเข้าไปในราชสำนัก ในบ้านเรือนของข้าราชการ และในบ้านเรือนของบรรดาชาวอียิปต์จนเต็มหมด อย่างที่บิดาและปู่ทวด ตั้งแต่เกิดมาจนทุกวันนี้ ไม่เคยเห็นเช่นนี้เลย 7 แล้วโมเสสก็กลับออกไปจากฟาโรห์ 7 บรรดาข้าราชการของฟาโรห์ทูลฟาโรห์ว่า คนนี้จะเป็นบ่วงแร้วตักเราไปนานสักเท่าใด ขอทรงพระกรุณาปลดปล่อยคนเหล่านั้นให้ไปปรนนิบัติพระเยโฮวาห์ พระเจ้าของเขาเถิด พระองค์ยังไม่ทรงทราบหรือว่าอียิปต์กำลังพินาศแล้ว

ฟาโรห์ยอมให้พวกผู้ชายไปปรนนิบัติเท่านั้น

8 โมเสสและอาโรนถูกนำตัวเข้ามาเฝ้าฟาโรห์อีก พระองค์จึงตรัสแก่เขาว่า □ไปปรนนิบัติพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า แต่ใครจะไปบ้าง□ 9 โมเสสทูลว่า □ข้าพระองค์จะต้องพากันไปทั้งคนหนุ่มและคนแก่ บุตรชายและบุตรสาวและฝูงแพะแกะ และฝูงวัว เพราะข้าพระองค์ทั้งหลายต้องมีเทศกาลเลี้ยงถวายพระเยโฮวาห์□ 10 ฟาโรห์ตรัสกับเขาทั้งสองว่า □ถ้าเรายอมให้เจ้าไปกับบุตรด้วย ก็ให้พระเยโฮวาห์ทรงสถิตอยู่กับพวกเจ้าเถิด ระวังตัวให้ดีเถิด เจ้ากำลังมุ่งไปในทางทุจริตเสียแล้ว 11 อนุญาตไม่ได้ จงพาเฉพาะแต่ผู้ชายไปปรนนิบัติพระเยโฮวาห์ เพราะเจ้าปรารถนาเช่นนั้นเท่านั้น□ แล้วโมเสสกับอาโรนก็ถูกขับไล่ออกไปเสียจากพระพักตร์ของฟาโรห์

ภัยพิบัติจากตักแตน

12 พระเยโฮวาห์จึงตรัสกับ โมเสสว่า □จงเหยียดมือออกเหนือประเทศอียิปต์ให้ฝูงตักแตนมาเหนือแผ่นดินอียิปต์ให้กิน ผัก ทั่วไป ของ แผ่น ดิน ซึ่ง เหลือ จาก ลูกเห็บ ทำลาย□ 13 โมเสสจึงยื่น ไม้เท้าออกเหนือ แผ่นดินอียิปต์ พระเยโฮวาห์ก็ทรงบันดาลให้ลมตะวันออกพัดมาเหนือพื้นแผ่นดินทั้งกลางวันและกลางคืนตลอดวันนั้น ครั้นเวลารุ่งเช้า ลมตะวันออกก็พัดหอบฝูงตักแตนมา 14 ฝูงตักแตนลงทั่วแผ่นดินอียิปต์ และจับอยู่ทั่วเขตแดนอียิปต์ทั้งหมด มันรุนแรงมาก แต่ก่อนไม่เคยมีตักแตนอย่างนี้เลย และต่อไปข้างหน้าจะหาไม่เช่นนั้นอีกไม่ 15 เพราะมันปกคลุมพื้นแผ่นดินจนแลมืดไป มันกิน ผัก ใน แผ่นดิน ทุกอย่าง และ ผล ไม้ ทุกอย่าง ซึ่ง เหลือ จาก ลูกเห็บ ทำลาย ไม่มีพืชใบเขียวเหลือเลย ไม่ว่า ต้นไม้หรือผักในทุ่ง ทั่วแผ่นดินอียิปต์ 16 ฟาโรห์จึงรีบให้คนไปตามโมเสสและอาโรนเข้าเฝ้า แล้วฟาโรห์ตรัสว่า □เรา

ได้ทำบาปต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า และต่อเจ้าทั้งสองด้วย 17 เหตุฉะนั้นบัดนี้ขอเจ้ายกโทษบาปให้เราครั้งนี้สักครั้งเถิด และวิงวอนขอพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า เพื่อพระองค์จะได้ทรงโปรดให้ความตายนี้พ้นไปจากเรา 18 โมเสสก็ไปจากฟาโรห์และทูลวิงวอนพระเยโฮวาห์ 19 พระเยโฮวาห์จึงทรงบันดาลให้ลมพายุพัดกลับมาจากทิศตะวันตก หอบฝูงตั๊กแตน ไปตกในทะเลแดง จนไม่มีตั๊กแตนเหลือเลยสักตัวเดียวตลอดเขตแดนอียิปต์ 20 แต่พระเยโฮวาห์ทรงทำให้พระทัยของฟาโรห์แข็งกระด้างเพื่อพระองค์จะไม่ยอมปล่อยชนชาติอิสราเอลไป

ภัยพิบัติจากความมืด

21 พระเยโฮวาห์ตรัสกับ โมเสสว่า ๓จงชูมือของเจ้าขึ้นสู่ท้องฟ้า เพื่อจะให้ความมืดทั่วแผ่นดินอียิปต์ เป็นความมืดจนจับคลำได้ 22 โมเสสจึงชูมือขึ้นสู่ท้องฟ้า แล้วก็เกิดมีความมืดทึบทั่วไปในแผ่นดินอียิปต์ตลอดสามวัน 23 เขามองกันไม่เห็น ไม่มีใครลุกไปจากที่ของเขาสามวัน แต่บรรดาชนชาติอิสราเอลนั้นมี แสงสว่างอยู่ในที่อาศัยของเขา 24 ฟาโรห์จึงให้ตามตัวโมเสสเข้าเฝ้า ตรัสว่า ๓พวกเจ้าจงไปปรนนิบัติพระเยโฮวาห์เถิด เพียงแต่ให้ฝูงแกะและฝูงวัวอยู่ ส่วนเด็กไปกับเจ้าได้ด้วย ๓ 25 ฝ่ายโมเสสจึงทูลว่า ๓พระองค์ต้องให้เรา มีเครื่องบูชาและเครื่องเผาบูชาไปด้วย เพื่อพวกข้าพระองค์จะได้บูชาต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ 26 ข้าพระองค์ต้องนำฝูงสัตว์ไปด้วย ขาดไม่ได้สักกิบเดียว เพราะว่าจะต้องเอาสัตว์จากฝูงเหล่านั้นไปถวายพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ และข้าพระองค์ยังไม่ทราบว่าจะต้องการสัตว์ตัวใดถวายพระเยโฮวาห์ จนกว่าเราจะถึงที่นั่น ๓ 27 แต่พระเยโฮวาห์ทรงทำให้พระทัยฟาโรห์แข็งกระด้าง พระองค์จึงไม่ยอมปล่อยเขาไป

ฟาโรห์เสียโอกาสสุดท้ายของตน

28 ฟาโรห์รับสั่งแก่โมเสสว่า □ไปให้พ้นจากเรา ระวังตัวให้ดีเถอะ อย่มาเห็นหน้าเราอีกเลยเพราะถ้าเจ้าเห็นหน้าเราวันใด เจ้าจะต้องตายวันนั้น□ 29 โมเสสจึงทูลว่า □พระองค์ตรัสถูกแล้ว ข้าพระองค์จะไม่มาเห็นพระพักตร์ของพระองค์อีกเลย□

11

ทรงพยากรณ์ถึงความตายของบุตรหัวปี

1 พระเยโฮวาห์ตรัสกับ โมเสสว่า □เราจะนำภัยพิบัติมาสู่ฟาโรห์และอียิปต์อีกอย่างเดียว หลังจากนั้นเขาจะปล่อยพวกเจ้า ไปจากที่นี่ เมื่อเขาให้พวกเจ้าไป คราวนี้ เขาจะขับไล่พวกเจ้าออกไปทีเดียว 2 บัดนี้เจ้าจงสั่งให้ประชาชนทั้งปวง ให้ผู้ชาย ผู้หญิง ทุกคน ขอเครื่องเงิน เครื่องทอง จากเพื่อนบ้านของตน□ 3 พระเยโฮวาห์ทรงบันดาลให้ประชาชนเป็นที่โปรดปรานในสายตาของชาวอียิปต์ นอกจากนี้บุรุษผู้นั้น คือ โมเสส ก็ยิ่งใหญ่มากในแผ่นดินอียิปต์ ทั้งในสายตาข้าราชการของฟาโรห์และในสายตาพลเมืองทั้งปวง 4 โมเสสประกาศว่า □พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า □เวลาประมาณเที่ยงคืน เราจะออกไปท่ามกลางอียิปต์ 5 และพวกลูกหัวปีทั้งหมด ในแผ่นดินอียิปต์ ตั้งแต่ราชบุตรหัวปีของฟาโรห์ ผู้ประทับบนพระที่นั่ง จนถึงบุตรหัวปีของทาสหญิงซึ่งอยู่หลังหินไม่แป้ง ทั้งลูกหัวปีของสัตว์เดียรัจฉานด้วยจะต้องตาย 6 แล้วจะมีการพิลาปร้องไห้ทั่วแผ่นดินอียิปต์อย่างที่ไม่เคยมีมาก่อน และต่อไปภายหน้าก็จะมีอีกเลย 7 ฝ่ายคนหรือสัตว์ของชนชาติอิสราเอลทั้งปวงจะไม่มีแม้แต่เสียงสุนัขขู่ เพื่อให้ทราบว่าพระเยโฮวาห์ทรงกระทำต่อชาวอียิปต์ต่างกับชนชาติอิสราเอล 8 ข้าราชการของพระองค์จะลงมหาราเรกราบลงต่อหน้าเรากล่าวว่า □ขอท่านกับพรรคพวก

ไปเสียจากที่นี่เกิด□ หลังจากนั้นเราก็จะออกไป□□ โมเสส ทูลลาฟาโรห์ไปด้วยความโกรธยิ่งนัก ⁹ แล้วพระเยโฮวาห์ ตรัสตอบโมเสสว่า □ฟาโรห์จะไม่เชื่อฟังเจ้า เพื่อมหัศจรรย์ ของเราจะได้เพิ่มขึ้นอีกในแผ่นดินอียิปต์□ ¹⁰ โมเสสกับอาโรน ก็ได้กระทำบรรดามหัศจรรย์เหล่านั้นต่อพระพักตร์ฟาโรห์ และพระเยโฮวาห์ทรงกระทำให้พระทัยของฟาโรห์แข็งกระด้างไป ท่านจึงไม่ยอมปล่อยชนชาติอิสราเอลให้ออกไปจากแผ่นดินของท่าน

12

ลูกแกะแห่งพิธีปีสกา

¹ พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสและอาโรนในประเทศอียิปต์ ว่า ² □ให้เดือนนี้เป็นเดือนเริ่มต้นสำหรับเจ้าทั้งหลาย ให้เป็นเดือนแรกในปีใหม่สำหรับพวกเจ้า ³ จงสังฆฆุมคนอิสราเอลทั้งหมดว่า ในวันที่สิบเดือนนี้ ให้ผู้ชายทุกคนเตรียมลูกแกะ ครอบคร้วละตัวตามเรือนบรรพบุรุษของตน ⁴ ถ้าครอบครัวใดมีคนน้อยกินลูกแกะตัวหนึ่งไม่หมด ก็ให้รวมกับเพื่อนบ้านที่อยู่ใกล้เคียงกันเตรียมลูกแกะตัวหนึ่งตามจำนวนคนตามที่เขาจะกินได้ก็มากน้อย ให้นับจำนวนคนที่จะกินลูกแกะนั้น ⁵ ลูกแกะของเจ้าต้องปราศจากตำหนิเป็นตัวผู้อายุไม่เกินหนึ่งขวบ เจ้าจงเอามาจากฝูงแกะ หรือฝูงแพะ ⁶ จงเก็บไว้ให้ดีถึงวันที่สิบสี่เดือนนี้ แล้วในเย็นวันนั้นให้ที่ประชุมของคนอิสราเอลทั้งหมดฆ่าลูกแกะของเขา ⁷ แล้วเอาเลือดทาที่ไม้วงกบประตูทั้งสองข้าง และไม้วงบน ณ เรือนที่เขาเลี้ยงกันนั้นด้วย ⁸ ในคืนวันนั้นให้เขากินเนื้อปิ้ง กับขนมปังไร้เชื้อและผักสด ⁹ เนื้อที่ยังดิบหรือเนื้อต้มอย่ากินเลย แต่จงปิ้งทั้งหัวและขา และเครื่องในด้วย ¹⁰ จงกินให้หมดอย่าให้มีเศษเหลือจนถึงเวลาเช้า เศษเหลือถึงเวลาเช้าก็ให้เผาเสีย ¹¹

เจ้าทั้งหลายจงเลี้ยงกันดังนี้ คือให้คาตเอว สวมรองเท้า และถือไม้เท้าไว้ และรีบกินโดยเร็ว การเลี้ยงนี้เป็นปัสกาของพระเยโฮวาห์

เลือดที่ทาไว้รอบประตู

12 เพราะในคืนวันนั้น เราจะผ่านไป ในประเทศอียิปต์ และเราจะประหารลูกหัวปีทั้งหมดในประเทศอียิปต์ ทั้งของมนุษย์และของสัตว์ และเราจะพิพากษาลงโทษพระทั้งปวงของอียิปต์ เราคือพระเยโฮวาห์ 13 แต่เลือดที่บ้านที่เจ้าทั้งหลายอยู่นั้น จะเป็นหมายสำคัญสำหรับเจ้า เมื่อเราเห็นเลือดนั้นเราจะผ่านเว้นเจ้าทั้งหลายไป จะไม่มีภัยพิบัติทำลายเจ้า ขณะที่เราประหารประเทศอียิปต์

การเลี้ยงแห่งขนมปังไร้เชื้อเจ็ดวัน

14 วันนั้นจะเป็นวันที่ระลึกสำหรับเจ้า ให้เจ้าทั้งหลายถือไว้เป็นเทศกาลแด่พระเยโฮวาห์ตลอดชั่วอายุของเจ้า เจ้าจงฉลองเทศกาลนี้และถือเป็นกฎถาวร 15 เจ้าทั้งหลายจงกินขนมปังไร้เชื้อให้ครบเจ็ดวัน วันแรกจงชำระบ้านเจ้าให้ปราศจากเชื้อ ถ้าผู้ใดขึ้นกินขนมปังที่มีเชื้อตั้งแต่วันแรกจนถึงวันที่เจ็ด ผู้นั้นจะต้องถูกตัดขาดจากอิสราเอล 16 ในวันแรกนั้นให้มีการประชุมบริสุทธี และในวันที่เจ็ดนั้นจะเป็นวันประชุมอันบริสุทธี แก่ท่าน ในวันเหล่านั้นอย่าให้ผู้ใดทำงานเลย เว้นไว้แต่การจัดเตรียมอาหารสำหรับรับประทาน 17 เจ้าทั้งหลายจงถือเทศกาลกินขนมปังไร้เชื้อ เพราะในวันนั้นเราได้นำพลโยธาของเจ้าทั้งหลายออกไปจากแผ่นดินอียิปต์ เหตุฉะนั้น เจ้าจงฉลองวันนั้นและถือเป็นกฎถาวรตลอดชั่วอายุของเจ้า 18 ในตอนเย็นวันที่สิบสี่เดือนแรก เจ้าทั้งหลายจงกินขนมปังไร้เชื้อจนถึงเวลาเย็นวันที่ยี่สิบเอ็ดของ

เดือนนั้น 19 ในเจ็ดวันนั้นอย่าให้พบเชื้อในบ้านของเจ้าเลย เพราะถ้าผู้ใดที่เป็นคนต่างด้าวก็ดีหรือคนเกิดในเมืองก็ดี ชินกินสิ่งใดที่มีเชื้อ ผู้นั้นจะต้องถูกตัดขาดจากที่ชุมนุมของอิสราเอล 20 อย่ากินสิ่งใดที่มีเชื้อ ในที่อาศัยของเจ้า เจ้าจงกินแต่ขนมปังไร้เชื้อเท่านั้น 21 แล้วโมเสสเรียกบรรดาพวกผู้ใหญ่ของคนอิสราเอลมาพร้อมกันสั่งว่า 22 ท่านทั้งหลายจงไปเอาลูกแกะตามครอบครัวของท่านมาฆ่าเป็นลูกแกะปีสกา 22 เอาต้นหุสบกำหนึ่งจุ่มลงในเลือดที่อยู่ในอ่าง แล้วป้ายเลือดนั้นไว้ที่ไม้ข้างบน และไม้วงกบประตูทั้งสองข้างด้วยเลือดที่อยู่ในอ่าง อย่าให้ผู้ใดออกไปพ้นประตูบ้านของตนจนถึงรุ่งเช้า 23 เพราะพระเยโฮวาห์จะเสด็จผ่านไปเพื่อจะได้ประหารคนอียิปต์ เมื่อพระองค์ทรงเห็นเลือดที่ไม้ประตูข้างบนและที่ไม้วงกบประตูทั้งสองข้าง พระเยโฮวาห์จะทรงผ่านเว้นประตูนั้น ไม่ทรงยอมให้ผู้สังหารเข้าไปในบ้านท่าน เพื่อจะประหารท่าน 24 ท่านทั้งหลายจงถือพิธีนี้ให้เป็นกฎการของท่านและของลูกหลานท่าน 25 ต่อมาครั้งท่านไปถึงแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์จะทรงประทานแก่ท่านตามที่ได้ทรงสัญญาไว้แล้วนั้น ท่านจงถือพิธีนี้ไว้ปฏิบัติ 26 ครั้งสืบไปภายหลังเมื่อลูกหลานของท่านถามว่า 27 พิธีนี้หมายความว่าอะไร 27 ท่านทั้งหลายจงตอบว่า 28 เป็นการถวายสัตวบูชาปีสกาแด่พระเยโฮวาห์ ผู้ทรงผ่านเว้นบ้านของชนชาติอิสราเอลในอียิปต์ เมื่อพระองค์ทรงประหารคนอียิปต์ แต่ไว้ชีวิตครอบครัวของเราทั้งหลาย 28 พลไพร่ทั้งปวงก็กราบลงนมัสการ 28 แล้วคนชาติอิสราเอลก็ไปทำตามคำสั่งทุกประการ พระเยโฮวาห์ทรงรับสั่งกับโมเสสและอาโรนอย่างไร เขาทั้งหลายก็กระทำตามทุกประการ

บุตรหัวปีแห่งอียิปต์เสียชีวิต

29 ต่อมาในเวลาเที่ยงคืน พระเยโฮวาห์ทรงประหารบุตรหัวปีทุกคนในประเทศอียิปต์ ตั้งแต่พระราชบุตรหัวปีของฟาโรห์ผู้ประทับบนพระที่นั่ง จนถึงบุตรหัวปีของเชลยที่อยู่ในคุกใต้ดิน ทั้งลูกหัวปีของสัตว์เลี้ยงทุกตัว 30 ฟาโรห์กับข้าราชการ และชาวอียิปต์ทั้งปวงตื่นขึ้นในตอนกลางคืน มีเสียงร้องไห้คร่ำครวญดังทั่วทั้งอียิปต์ เนื่องจากไม่มีบ้านใดเลยที่ไม่มีคนตาย 31 ฟาโรห์จึงตรัสเรียกโมเสสกับอาโรนให้มาเฝ้าในคืนวันนั้น ตรัสว่า □เจ้าทั้งสองกับทั้งชนชาติอิสราเอลจงยกออกไปจากประชาชนของเราเถิด ไปปรนนิบัติพระเยโฮวาห์ตามที่ได้พูดไว้แล้ว 32 เอาฝูงแพะแกะและฝูงวัวของเจ้าไปด้วยตามที่เจ้าได้พูดไว้แล้ว ไปและอวยพรให้เราด้วย□ 33 ฝ่ายชาวอียิปต์ก็เร่งรัดให้พลไพร่นั้นออกไปจากประเทศโดยเร็ว เพราะเขาพูดว่า □พวกเราตายกันหมดแล้ว□ 34 พลไพร่นั้นเอาก้อนแป้งดิบที่ยังมิได้ใส่เชื้อกับอ่างขยำแป้ง ห่อผ้าใส่บาแบกไป 35 ชนชาติอิสราเอลกระทำตามคำสั่งของโมเสสคือ ขอเครื่องเงิน เครื่องทองและเครื่องนุ่งห่มจากชาวอียิปต์ 36 และพระเยโฮวาห์ทรงบันดาลให้พลไพร่นั้นเป็นที่โปรดปรานในสายตาของชาวอียิปต์ เขาจึงให้สิ่งของทั้งปวงตามที่เขาขอ เขาจึงได้รับเอาสิ่งของต่างๆของชาวอียิปต์เสีย

การเดินทางออกจากอียิปต์

37 ชนชาติอิสราเอลยกเดินออกจากเมืองรามเสสไปถึงเมืองสุคคท นับแต่ผู้ชายได้ประมาณหกแสนคน เด็กต่างหาก 38 มีฝูงชนชาติอื่นเป็นจำนวนมากติดตามไปด้วยพร้อมทั้งฝูงสัตว์ คือฝูงแพะแกะ และวัวจำนวนมากมาย 39 เขาเอาก้อนแป้งไร้เชื้อซึ่งนำมาจากอียิปต์นั้น ปิ้งเป็นขนมไร้เชื้อเพราะเขาถูกเร่งรัดให้ออกจากอียิปต์ จึงไม่ทันเตรียมเสบียง

40 ชนชาติ อิสราเอล อยู่ใน อียิปต์ เป็น เวลา สี่ร้อยสามสิบปี
 41 ครั้นสิ้นสี่ร้อยสามสิบปีแล้ว ในวันนั้นเองพลโยธาทั้งหมด
 ของพระเยโฮวาห์ก็ยกออกจากประเทศอียิปต์ 42 คินวันนั้น
 เป็นคืนที่ कारจดจำไว้เป็นที่ ระลึกอย่างยิ่งถึงพระเยโฮวาห์
 ด้วยทรงนำเขาออกจากประเทศอียิปต์ คินวันนั้นจึงเป็นคืน
 ของพระเยโฮวาห์ที่ชนชาติอิสราเอลทั้งปวงถือเป็นที่ ระลึก
 ตลอดชั่วอายุของเขา

คำสั่งเรื่องพิธีปัสกา

43 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสและอาโรนว่า □ระเบียบพิธี
 ปัสกาเป็นดังนี้ คืออย่าให้คนต่างชาติกินเลย 44 ส่วนทาสซึ่ง
 นายเอาเงินซื้อมา เมื่อให้ทาสนั้นเข้าสู่หนัดแล้วจึงให้เขากิน
 ได้ 45 ส่วนแขกหรือลูกจ้างอย่าให้กินเลย 46 ให้กินปัสกาแต่
 ในบ้าน อย่าเอาเนื้อไปนอกบ้าน และอย่าหักกระดูกของมัน
 เลย 47 ให้ชุมนุมคนอิสราเอลทั้งปวงถือและปฏิบัติตามพิธี
 นี้ 48 เมื่อมี คนต่างด้าวมาอาศัยอยู่กับเจ้า และใครจะถือปัส
 กาถวายพระเยโฮวาห์ ก็ให้ชายพวกนั้นเข้าสู่หนัดเสียก่อน
 ทุกคนแล้วจึงให้เขามาใกล้ และถือพิธีนั้นได้ เขาจึงจะเป็น
 เหมือนคนเกิดในแผ่นดินนั้น แต่ผู้ใดที่ยังมิได้เข้าสู่หนัด อย่า
 ให้เข้าร่วมกินเลี้ยงในพิธีปัสกานั้นเลย 49 พระราชบัญญัติ
 สำหรับคนเกิดในเมืองและคนต่างด้าวซึ่งอาศัยอยู่ด้วยกันก
 บัเจ้าทั้งหลายจะต้องเป็นอันเดียวกัน □ 50 คนอิสราเอลทั้ง
 ปวงก็ปฏิบัติตามทุกประการ พระเยโฮวาห์รับสั่งแก่โมเสส
 และอาโรนอย่างไร พวกเขาก็กระทำอย่างนั้น 51 วันนั้นแห
 ละพระเยโฮวาห์ทรงนำชนชาติอิสราเอลออกจากประเทศ
 อียิปต์ แยกเป็นกระบวนพลโยธา

13

บุตรหัวปีถูกแยกตั้งไว้เฉพาะพระเจ้า

1 พระเยโฮวาห์ตรัสกับ โมเสสว่า 2 □จงถวายลูกหัวปีทั้งปวงแก่เรา คือทุกสิ่งของชนชาติอิสราเอลที่ออกจากครรภ์ครั้งแรก จะเป็นมนุษย์หรือสัตว์ สิ่งนั้นเป็นของของเรา□
 3 โมเสสจึงกล่าวแก่ประชาชนว่า □จงระลึกถึงวันนี้ที่ท่านทั้งหลายออกมาจากอียิปต์ จากเรือนทาส เพราะพระเยโฮวาห์ทรงนำท่านทั้งหลายออกจากที่นั่นด้วยฤทธิ์พระหัตถ์อย่างกินขนมปังที่มีเชื้อเลย 4 ท่านทั้งหลายยกออกไปในวันนี้ในเดือนอาบิบ 5 ครั้นพระเยโฮวาห์ทรงนำพวกท่านมาถึงแผ่นดินของคนคานาอัน คนฮิตไทต์ คนอามอไรต์ คนฮีบไตต์ และคนเยบุส ที่พระองค์ทรงปฏิญาณไว้กับบรรพบุรุษของท่านว่า จะยกแผ่นดินนี้ให้พวกท่าน เป็นแผ่นดินที่มีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์ ท่านทั้งหลายจงถือพิธีนี้ในเดือนนั้น 6 จงกินขนมปังไร้เชื้อเป็นเวลาเจ็ดวัน และวันที่เจ็ดจงมีเทศกาลเลี้ยงถวายพระเยโฮวาห์ 7 จงกินขนมปังไร้เชื้อให้ครบกำหนดเจ็ดวัน อย่าให้เห็นขนมปังซึ่งมีเชื้อ หรือให้เห็นเชื้อขนมปังในเขตของพวกท่าน 8 ในวันนั้นจงบอกบุตรของท่านว่า □ที่ได้ทำดังนี้ก็เพราะเหตุการณ์ซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงกระทำสำหรับเรา ขณะเมื่อเราออกจากอียิปต์□ 9 สำหรับท่านพิธีนี้จะเป็นดังรอยสำคัญที่มือของท่าน และดังเครื่องระลึกระหว่างนัยน์ตาของท่าน เพื่อพระราชบัญญัติของพระเยโฮวาห์จะได้อยู่ในปากของท่าน เพราะพระเยโฮวาห์ได้ทรงนำพวกท่านออกมาจากอียิปต์ด้วยพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ 10 เพราะฉะนั้น พวกท่านจงปฏิบัติตามกฎพิธีนี้ตามกำหนดทุกๆปีไป 11 เมื่อพระเยโฮวาห์ทรงนำท่านไปยังแผ่นดินของคนคานาอัน ดังที่พระองค์ได้ทรงปฏิญาณไว้กับท่านและ

บรรพบุรุษของท่านว่า จะทรงยกแผ่นดินนั้นให้แก่ท่าน 12 ทุกอย่างที่เป็นภครรภครั้งแรกนั้น ท่านจงแยกถวายแด่พระเยโฮวาห์ และลูกสัตว์หัวปีตัวผู้ที่เกิดจากสัตว์ใช้งานของท่าน จงเป็นของพระเยโฮวาห์ 13 จงเอาลูกแกะไถ่ลูกลาหัวปี ถ้าไม่ไถ่จงหักคอมันเสีย จงไถ่บุตรหัวปีทั้งหลายของมนุษย์ไว้ทั้งหมด 14 ต่อไปข้างหน้า เมื่อบุตรของท่านจะถามว่า □ทำไมจึงทำอย่างนี้ □ จงเล่าให้เขาฟังว่า □พระเยโฮวาห์ทรงนำพวกเราออกจากอียิปต์จากเรือนทาสด้วยฤทธิ์พระหัตถ์ 15 ต่อมาครั้งพระทัยของฟาโรห์ดี้อ ไม่ยอมปล่อยให้เราไป พระเยโฮวาห์จึงทรงประหารลูกหัวปีทั้งหลายในประเทศอียิปต์ ทั้งลูกหัวปีของมนุษย์และลูกหัวปีของสัตว์ด้วย เหตุฉะนั้น เราจึงถวายบรรดาสัตว์หัวปีตัวผู้ที่เกิดครั้งแรกแก่พระเยโฮวาห์ แต่บุตรหัวปีทั้งหลายของเรา เราก็ไถ่ไว้ □ 16 พิธีนี้จะเป็นดังรอยสำคัญที่มีมือของท่าน และดังเครื่องหมายระหว่งนัยน์ตาของท่าน เพราะพระเยโฮวาห์ได้ทรงนำพวกเราออกจากอียิปต์ด้วยฤทธิ์พระหัตถ์ □

การเดินทางหลีกเลียงชาวฟิลิสเตีย

17 ต่อมาเมื่อฟาโรห์ปล่อยพลไพร่ไปแล้ว พระเจ้ามิได้ทรงนำเขาไปทางแผ่นดินของชาวฟิลิสเตีย แม้ว่าจะเป็นทางใกล้ เพราะพระเจ้าตรัสว่า □เกรงว่าเมื่อพลไพร่ไปเผชิญสงครามเข้า เขาจะเปลี่ยนใจและกลับไปยังอียิปต์เสีย □ 18 พระเจ้าจึงทรงนำเขาอ้อมไปทางถิ่นทุรกันดารยังทะเลแดง ชนชาติอิสราเอลก็ออกไปจากแผ่นดินอียิปต์มีอาวุธพร้อมที่จะทำสงคราม 19 โมเสสเอากระดูกของโยเซฟไปด้วย เพราะโยเซฟให้ชนชาติอิสราเอลปฏิญาณไว้ว่า □พระเจ้าจะเสด็จมาเยี่ยมท่านทั้งหลายเป็นแน่ แล้วท่านจงเอากระดูกของเราไป

จากที่นี่ด้วย□ 20 คนอิสราเอลยกออกจากเมืองสุคคท ไปตั้งค่ายที่ตำบลเอรามบริเวณชายถิ่นทุรกันดาร

เสาเมฆกับเสาเพลิงนำและป้องกันพวกอิสราเอล

21 พระเยโฮวาห์เสด็จนำทางพวกเขาในเวลากลางวันด้วยเสาเมฆ และตอนกลางคืนด้วยเสาเพลิง ให้เขามีแสงสว่างเพื่อจะได้เดินทางได้ทั้งกลางวันและกลางคืน 22 เสาเมฆในเวลากลางวันและเสาเพลิงในเวลากลางคืน พระองค์มิได้ให้คลาดจากเบื้องหน้าพลไพร่เลย

14

ฟาโรห์ตามพวกอิสราเอลไปแล้วถูกทำลาย

1 พระเยโฮวาห์รับสั่งแก่โมเสสว่า 2 □จงสั่งชนชาติอิสราเอลให้ย้อนกลับไปยังค่ายหน้าตำบลปีหะทีโรทระหว่างมิกดลและทะเล หน้าตำบลบาอัลเซโฟน แล้วตั้งค่ายตรงนั้นใกล้ทะเล 3 ฟาโรห์จะกล่าวถึงชนชาติอิสราเอลว่า □พวกเขาติดอยู่บนบก ถิ่นทุรกันดารนั้นกั้นเขาไว้แล้ว□ 4 เราจะทำนดลให้ใจฟาโรห์แข็งกระด้างไป ฟาโรห์จะไม่ตามมา แล้วเราจะได้รับเกียรติยศเพราะฟาโรห์และบรรดาพลโยธาของเขา แล้วชาวอียิปต์จะรู้ว่าเราคือพระเยโฮวาห์□ เขาทั้งหลายก็กระทำตามรับสั่งนั้น 5 เมื่อกษัตริย์อียิปต์ทราบความว่าบ่าวไพร่เหล่านั้นหนีไปแล้ว พระดำริของฟาโรห์และความคิดของข้าราชการก็เปลี่ยนไปจากที่มีต่อบ่าวไพร่นั้น เขาจึงว่า □ทำไมเราจึงทำเช่นนั้น ไฉนเราจึงได้ปล่อยพวกอิสราเอลไปให้พ้นจากการรับใช้เราเล่า□ 6 ฝ่ายฟาโรห์ก็จัดราชรถและนำพลโยธาไปด้วย 7 ท่านเอารถรบอย่างดีหกร้อยคันกับรถรบทั้งหมดในอียิปต์ มีทหารประจำอยู่ทุกคัน 8 พระเยโฮวาห์ทรงให้พระทัยของฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์แข็งกระด้างไป ท่านจึงไล่ตามชนชาติอิสราเอล ซึ่งเดินทางไปโดย

มีพระหัตถ์ของพระเจ้าคุ้มครอง 9 ชาวอียิปต์ไล่ตามไปมีทั้ง
งมัวและรถรบทั้งหมดของฟาโรห์และทหารม้า กองทัพของ
ท่านมาทันชนชาติอิสราเอลที่ตั้งค่ายอยู่ริมทะเล ใกล้ตำบล
ปีหะหิโรท หน้าตำบลบาอัลเซโฟน 10 เมื่อฟาโรห์เข้ามา
ใกล้ ชนชาติอิสราเอลก็เงยหน้าขึ้นดู และดูเถิด ชาวอียิปต์
ยกติดตามมา เขาก็มีความกลัวยิ่งนัก คนอิสราเอลจึงร้องทูล
พระเยโฮวาห์ 11 เขาบอกโมเสสว่า □ หลุมฝังศพในอียิปต์ไม่มี
หรือ ท่านจึงพาเราออกมาให้ตายในถิ่นทุรกันดาร ทำไมหนอ
ท่านจึงทำเช่นนี้คือพาเราออกมาจากอียิปต์ 12 พวกเราบอก
ท่านในอียิปต์แล้วมิใช่หรือว่า □ ปล่อยพวกเราแต่ลำพัง ให้
พวกเรารับใช้ชาวอียิปต์เถิด □ เพราะการรับใช้ชาวอียิปต์นั้น
ก็ยิ่งดีกว่าที่จะมาตายในถิ่นทุรกันดาร □ 13 โมเสสจึงเตือนพล
ไพร่ว่า □ อย่ากลัวเลย มันคงไว้ คอยดูความรอดที่จะมาจาก
พระเยโฮวาห์ ซึ่งพระองค์จะประทานให้แก่ท่านทั้งหลายใน
วันนี้ ด้วยคนอียิปต์ซึ่งท่านทั้งหลายเห็นในวันนี้ แต่ต่อไปจะไม่
ได้เห็นอีกเลย 14 พระเยโฮวาห์จะทรงรบแทนท่านทั้งหลาย
ท่านทั้งหลายจงสงบอยู่เถิด □

ทะเลแดงก็แยกออก

15 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า □ เหตุไฉนเจ้าจึงมาร้อง
ทุกข์ต่อเรา จงสั่งชนชาติอิสราเอลให้เดินต่อไปข้างหน้า
เถิด 16 ฝ่ายเจ้าจงยกไม้เท้าของเจ้า แล้วยื่นมือของเจ้าออกไป
เหนือทะเล ทำให้ทะเลนั้นแยกออก เพื่อคนอิสราเอลจะ
ได้เดินบนดินแห้งกลางทะเลแล้วข้ามไปได้ 17 ดูเถิด ส่วน
เราก็จะบันดาลให้ใจชาวอียิปต์แข็งกระด้างไล่ตามมา แล
วเราจะได้รับเกียรติเพราะฟาโรห์ พลโยธา รถรบ และพล
ม้าทั้งหมดของเขา 18 เมื่อเราได้รับเกียรติเพราะฟาโรห์ ร
ถรบ และพลม้าของเขาแล้ว ชาวอียิปต์ก็จะรู้ว่าเรานี่แหละ
คือพระเยโฮวาห์ □ 19 ฝ่ายทูตสวรรค์ของพระเจ้าซึ่งนำพล

โยธาอิสราเอลนั้นกลับไปอยู่ข้างหลัง และเสาเมฆซึ่งอยู่ข้างหน้า ก็กลับมาตั้งอยู่ข้างหลังเขา ²⁰ คือเสานั้นมาอยู่ระหว่างค่ายของชาติอียิปต์และค่ายของชนชาติอิสราเอล และเป็นเมฆมืดแก่ชาวอียิปต์ แต่มีแสงส่องสว่างในเวลากลางวันแก่ชนชาติอิสราเอล ทั้งสองฝ่ายมิได้เข้าใกล้กันตลอดคืน ²¹ โมเสสยื่นมือของท่านออกไปเหนือทะเล และพระเยโฮวาห์ก็ทรงบันดาลให้ลมทิศตะวันออกพัดโหมใส่น้ำทะเลตลอดคืน ทำให้น้ำทะเลกลายเป็นดินแห้ง น้ำแยกออกจากกัน ²² ชนชาติอิสราเอลก็พากันเดินบนดินแห้งกลางทะเล ส่วนน้ำนั้นตั้งเป็นเหมือนกำแพงสำหรับเขา ทั้งทางขวาและทางซ้าย

ทหารอียิปต์ถูกทำลาย

²³ คนอียิปต์ก็ไล่ตามเขาเข้าไปกลางทะเล ทั้งกองม้าและราชรถ และพลม้าทั้งปวงของฟาโรห์ ²⁴ ครั้นในเวลายามรุ่ง พระเยโฮวาห์ทอดพระเนตรจากเสาเพลิงและเสาเมฆทรงเห็นพลโยธาอียิปต์ ก็ทรงบันดาลให้กองทัพอียิปต์เกิดโกลาหล ²⁵ พระองค์ทรงกระทำให้ล้อรถพืดจนแล่นไปแทบไม่ไหว คนอียิปต์จึงพูดกันว่า □ ให้เราหนีไปจากหน้าคนอิสราเอลเถิด เพราะพระเยโฮวาห์ทรงต่อสู้กับคนอียิปต์แทนเขา □ ²⁶ ขณะนั้นพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า □ จงยื่นมือออกไปเหนือทะเล เพื่อให้ น้ำทะเลไหลกลับคืนมาท่วมคนอียิปต์ ทั้งรถรบและพลม้าของเขา □ ²⁷ โมเสสจึงยื่นมือออกไปเหนือทะเล ครั้นรุ่งเช้าทะเลก็กลับไหลดังเก่า คนอียิปต์พากันหนีกระแสน้ำ แต่พระเยโฮวาห์ทรงสลัดคนอียิปต์ลงกลางทะเล ²⁸ น้ำก็กลับท่วมพลรถและพลม้า คือพลโยธาทั้งหมดของฟาโรห์ซึ่งไล่ตามเขาเข้าไปในทะเล ไม่เหลือสักคนเดียว ²⁹ ฝ่ายชนชาติอิสราเอลเดินไปตามดินแห้งกลางท้องทะเล น้ำตั้งขึ้นเหมือนกำแพงสำหรับเขาทั้งทางขวาและทางซ้าย ³⁰ ดังนั้นในวันนั้นพระเยโฮวาห์ทรงโปรดช่วยให้คนอิสราเอลรอดจากเงื้อมมือคนอียิปต์ อิสราเอลเห็นศพคนอียิปต์อยู่ที่

ชายทะเล 31 อิศราเอลเห็นกิจการใหญ่ ซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงกระทำแก่คนอียิปต์ พลไพร่นั้นก็เกรงกลัวพระเยโฮวาห์ เขาทั้งหลายเชื่อถือพระเยโฮวาห์และเชื่อโมเสสผู้รับใช้ของพระองค์ด้วย

15

การร้องเพลงแห่งชัยชนะของโมเสส

1 ขณะนั้นโมเสสกับชนชาติอิสราเอลร้องเพลงบทนี้ ถวายพระเยโฮวาห์ว่า ข้าพเจ้าจะร้องเพลงถวายพระเยโฮวาห์ เพราะพระองค์ทรงได้ชัยชนะอย่างใหญ่หลวง พระองค์ทรงกวาดม้า และพลม้า ลงในทะเล 2 พระเยโฮวาห์ทรงเป็นกำลัง และเป็นบทเพลงแห่งข้าพเจ้า พระองค์ทรงเป็นผู้ช่วยให้ข้าพเจ้ารอด พระองค์นี่แหละ เป็นพระเจ้าของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะสรรเสริญพระองค์ ทรงเป็นพระเจ้าของบรรพบุรุษของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะยกย่องสรรเสริญพระองค์ 3 พระเยโฮวาห์ทรงเป็นนักรบ พระนามของพระองค์คือ พระเยโฮวาห์ 4 พระองค์ทรงเหวี่ยงรถรบ และโยนพลโยธาของฟาโรห์ลงในทะเล นายทหารรถรบชั้นยอดของฟาโรห์ก็จมในทะเลแดง 5 น้ำท่วมเขา เขาจมลงในทะเลที่ลึกประดุจก้อนหิน 6 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระหัตถ์ขวาของพระองค์ทรงอำนาจอย่างยิ่ง โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระหัตถ์ขวาของพระองค์ฟาดศัตรู แหกเป็นชิ้นๆ 7 ด้วยเดชานุภาพอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ พระองค์ทรงคว่ำปฏิปักษ์ของพระองค์เสีย พระองค์ทรงใช้พระพิโรธของพระองค์เผาผลาญเขาเสียอย่างตอฟาง 8 โดยลมที่ระบายจากช่องพระนาสิกน้ำก็ท่วมสูงขึ้น น้ำก็ท่วมทันสูงขึ้น น้ำก็แข็งขึ้นในท้องทะเล 9 พวกข้าศึกกล่าวว่า ข้าเราจะติดตาม เราจะจับให้ทัน เราจะริบสิ่งของมาแบ่งปันกัน เราจึงจะ

พอใจที่ได้กระทำกับพวกนั้นดังประสงค์ เราจะชักดาบออก
มือเราจะทำลายเขาเสีย 10 พระองค์ทรงบันดาลให้ลมพัด
มา น้ำทะเลก็ท่วมเขามิด เขาจมลงในกระแสน้ำอันไหล
แรงนั้นเหมือนตะกั่ว 11 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ในบรรดา
พระทั้งปวงองค์ไหนจะเป็นเหมือนพระองค์เล่า องค์ไหนจะ
เหมือนพระองค์ผู้ทรงประกอบด้วยความบริสุทธิ์อันรุ่งเรือง
และนำเกรงขามเนื่องด้วยการสรรเสริญ และการมหัศจรรย์
ที่พระองค์ทรงกระทำ 12 พระองค์ทรงเหยียดพระหัตถ์ขวา
ออก แผ่นดินก็กลืนพวกเขาเสีย 13 พระองค์ทรงนำชนชาติ
ซึ่งพระองค์ทรงไถ่ไว้ด้วยพระเมตตาของพระองค์ พระองค์
ทรงพาเขามาถึงที่สถิตอันบริสุทธิ์ของพระองค์ ด้วยพระ
เดชานุภาพ 14 ชนชาติทั้งหลายจะได้ยิน แล้วจะพากันหวาด
กลัว ชาวประเทศฟิลิเตียจะรู้สึกเสียวสยอง 15 ครั้งนั้นพวก
เจ้านายในเมืองเอโดมก็จะพากันหวาดกลัว และพวกหัวหน้า
ในเมืองโมอับก็จะสะทกสะท้าน ชาวเมืองคานาอันทั้งปวงก็
จะระส่ำระสายไป 16 ความรู้สึกเสียวสยอง และความตกใจ
กลัวจะอุบัติขึ้นในใจของเขา เนื่องด้วยฤทธานุภาพแห่ง
พระกรของพระองค์ เขาจะหยุดนิ่งอยู่เหมือนก้อนหิน โอ
ข้าแต่พระเยโฮวาห์ จนพลไพร่ของพระองค์ผ่านพ้นไป จน
ชนชาติซึ่งพระองค์ทรงไถ่ไว้แล้วผ่านไป 17 พระองค์จะทรง
นำเขาเข้ามา และทรงตั้งเขาไว้บนภูเขาซึ่งเป็นมรดกของ
พระองค์ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เป็นสถานที่ซึ่งพระองค์ทรง
สร้างไว้ เพื่อเป็นที่สถิตของพระองค์ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์
สถานบริสุทธิ์ซึ่งพระหัตถ์ของพระองค์สถาปนาไว้ 18 พระเย
โฮวาห์จะทรงครอบครองอยู่เป็นนิตย์นิรันดร 19 เพราะเมื่อ
กองม้าของฟาโรห์กับราชรถ และพลม้าของท่านลงไป
ในทะเล พระเยโฮวาห์ก็ทรงให้น้ำทะเลไหลกลับมาท่วมเสีย แต่
ชนชาติอิสราเอลเดินไปบนดินแห้งกลางทะเลนั้น 20 ฝ่าย
มิเรียมหญิงผู้พยากรณ์ พี่สาวของอาโรนก็ถือรำมะนา และ

หญิงทั้งปวงก็ถือรามะนาเดินตาม พร้อมเต็นรำไปด้วย 21 มิเรียมจึงร้องนำว่า □จงร้องเพลงถวายพระเยโฮวาห์เกิด เพราะพระองค์ทรงได้ช่วยชนะอย่างใหญ่หลวง พระองค์ทรงกวาดม้าและพลม้าให้ตกลงไปในทะเล□

พวกอิสราเอลเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร เมื่อกระหายน้ำ พระเจ้าทรงประทานให้

22 ต่อมาโมเสสนำพวกอิสราเอลออกจากทะเลแดงไปยังถิ่นทุรกันดารซุร์ เดินไปในถิ่นทุรกันดารสามวัน ก็มีได้พบน้ำเลย 23 ครั้นมาถึงตำบลมาราห์ เขาก็กินน้ำที่ตำบลมาราห์นั้น ไม่ได้ เพราะน้ำขม เหตุฉะนั้นจึงตั้งชื่อว่ามีมาราห์ 24 และพลไพร่นั้นก็พากันบ่นต่อว่า โมเสสว่า □พวกเราจะเอาอะไรดื่ม□ 25 โมเสสก็ร้องทูลพระเยโฮวาห์ พระเยโฮวาห์จึงทรงชี้ให้ท่านเห็นต้นไม้ต้นหนึ่ง เมื่อโยนต้นไม้ที่นั่นลงในน้ำ น้ำก็จืด ณ ที่นั้นพระองค์ทรงประทานกฎเกณฑ์ และกฎไว้ และทรงลงใจเขาที่นั่น 26 พระองค์ตรัสว่า □ถ้าเจ้าทั้งหลายฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าอย่างขะมักเขม้น และกระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระองค์ เจียหุฟังพระบัญญัติของพระองค์ และรักษากฎเกณฑ์ของพระองค์ทุกประการ แล้วโรคต่างๆซึ่งเราบันดาลให้เกิดแก่ชาวอียิปต์นั้น เราจะไม่ให้บังเกิดแก่พวกเจ้าเลย เพราะเราคือพระเยโฮวาห์เป็นผู้อุปการเจ้าให้หาย□ 27 พวกเขามาถึงตำบลเอลิม ที่มีบ่อน้ำพุสิบสองบ่อ มีต้นอินทผลัมเจ็ดสิบต้น พวกเขาจึงตั้งค่ายใกล้บ่อน้ำนั้น

16

ได้รับอาหารโดยการอัศจรรย์

1 พวกเขาออกไปจากเอลิม และในวันที่สิบห้าเดือนที่สอง นับตั้งแต่เวลาพวกเขาออกจากแผ่นดินอียิปต์ ชุมชนชนชาติอิสราเอลทั้งหมดก็มาถึงถิ่นทุรกันดารสิน ซึ่งอยู่ระหว่างตำบลเอลิมกับภูเขาศินาย 2 ชุมชนชนชาติอิสราเอลทั้งปวงก็พากันบ่นต่อโมเสสและอาโรนในถิ่นทุรกันดาร 3 คนอิสราเอลกล่าวแก่ท่านทั้งสองว่า □ พวกข้าพเจ้าตายเสียด้วยพระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์ตั้งแต่อยู่ในประเทศอียิปต์ ขณะเมื่อนั่งอยู่ใกล้หม้อเนื้อและรับประทานอาหารอิ่มหน้าจะดีกว่า นี่ท่านกลับนำพวกข้าพเจ้าออกมาในถิ่นทุรกันดารอย่างนี้ เพื่อจะให้ชุมชนชนทั้งหมดหิวตายเท่านั้น □ 4 แล้วพระเยโฮวาห์ได้ตรัสกับโมเสสว่า □ ดูเถิด เราจะให้อาหารตกลงมาจากท้องฟ้าดจุฝนสำหรับพวกเจ้า ให้พลไพร่ออกไปเก็บทุกวันพอกินเฉพาะวันหนึ่งๆ เพื่อเราจะได้ลองใจว่าเขาจะดำเนินตามราชบัญญัติของเราหรือไม่ 5 ต่อมาในวันที่หก เมื่อเขาเตรียมของที่เก็บมา อาหารนั้นก็จะเป็นสองเท่าของที่เขาเก็บทุกวัน □ 6 โมเสสกับอาโรนจึงบอกชนชาติอิสราเอลทั้งปวงว่า □ ในเวลาเย็นท่านทั้งหลายจะได้รู้ว่าพระเยโฮวาห์เป็นผู้ทรงนำพวกท่านออกจากประเทศอียิปต์ 7 ในเวลาเช้าพวกท่านจะได้เห็นสง่าราศีแห่งพระเยโฮวาห์ เพราะคำบ่นต่อว่าของพวกท่านต่อพระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงสดับแล้ว เราทั้งสองเป็นผู้ใดเล่า พวกท่านจึงมาบ่นต่อว่าเรา □ 8 โมเสสกล่าวว่า □ ในเวลาเย็นพระเยโฮวาห์จะประทานเนื้อให้ท่านรับประทานและในเวลาเช้าพวกท่านจะมีอาหารรับประทานจนอิ่ม เพราะพระเยโฮวาห์ทรงสดับคำบ่นของท่านต่อพระองค์ เราทั้งสองนี้เป็นผู้ใดเล่า พวกท่านมิได้บ่นต่อว่าเรา แต่ได้บ่นต่อว่าพระเยโฮวาห์ □ 9 โมเสสจึงกล่าวแก่อาโรนว่า □ จงบอกชุมชนชนชาติอิสราเอลทั้งปวงว่า □ เข้ามาใกล้

พระพักตร์พระเยโฮวาห์ เพราะพระองค์ทรงสดับคำบ่นของท่านแล้ว □ □ 10 ต่อมาขณะที่อาโรนกล่าวแก่บรรดาชุมนุมชนอิสราเอลอยู่นั้น เขาทั้งหลายมองไปทางถิ่นทุรกันดาร แล้วดูเถิด สง่าราศีของพระเยโฮวาห์ปรากฏอยู่ในเมฆ 11 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า 12 □ เราได้ยื่นคำบ่นของชนชาติอิสราเอลแล้ว จงกล่าวแก่เขาว่า □ ในเวลาเย็น พวกเจ้าจะได้กินเนื้อ ทั้งในเวลาเช้า เจ้าจะได้อาหารกินจนอิ่ม แล้วเจ้าจะรู้ว่า เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกเจ้า □ □ 13 ครั้นถึงเวลาเย็นฝูงนกคุ้มบินมาเต็มค่าย ในเวลาเช้าก็มีน้ำค้างตกรอบค่ายที่พัก

มานาเปรียบเทียบกับพระเยซู ซึ่งเป็นอาหารทิพย์มาจากสวรรค์

14 เมื่อน้ำค้างระเหยไปแล้ว ดูเถิด สิ่งหนึ่งเหมือนเกล็ดเล็กๆ เท่า เม็ด น้ำค้างแข็ง อยู่ที่พื้นดิน ในถิ่นทุรกันดารนั้น 15 เมื่อชนชาติอิสราเอลเห็นจึงพูดกันว่า □ นี่คือมานา □ เพราะเขาไม่ทราบว่าเป็นสิ่งใด โมเสสจึงบอกเขาว่า □ นี้แหละเป็นอาหารที่พระเยโฮวาห์ประทานให้พวกท่านรับประทาน 16 นี่เป็นสิ่งที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาไว้ว่า □ ให้ทุกคนเก็บเท่าที่พอรับประทานอิ่ม ให้เก็บคนละโอเมอร์ ตามจำนวนคนมากน้อย ซึ่งพักอยู่ในเต็นท์ของตน □ □ 17 ชนชาติอิสราเอลก็กระทำตาม บางคนเก็บมาก บางคนเก็บน้อย 18 แต่เมื่อเขาใช้โอเมอร์ตรวจคนที่เก็บได้มากก็ไม่มีเหลือ และคนที่เก็บได้น้อยก็หาขาดไม่ ทุกคนเก็บได้เท่าที่คนหนึ่งรับประทานพอดี 19 โมเสสจึงสั่งว่า □ อย่าให้ผู้ใดเก็บเหลือไว้จนรุ่งเช้า □ 20 แต่เขามิได้เชื่อฟังโมเสส บางคนเก็บส่วนหนึ่งไว้จนรุ่งเช้า อาหารนั้นก็เน่าเป็นหนอนและบูดเหม็น โมเสสจึงโกรธคนเหล่านั้น 21 เขาเก็บกันทุกๆเช้าเท่าที่คนหนึ่งรับประทานพอดี แต่พอ

แดดออกร้อนจัดแล้วอาหารนั้นก็ละลายไป 22 อยู่มาเมื่อถึงวันที่หก เขาเก็บอาหารสองเท่า คือคนละสองโอเมอร์ บรรดาหัวหน้าของชุมนุมชนจึงมารายงานต่อโมเสส

อธิบายเรื่องวันสะบาโต

23 โมเสสบอกเขาว่า □พระเยโฮวาห์ทรงพระบัญชาว่า □พรุ่งนี้เป็นวันหยุดงาน เป็นสะบาโต วันบริสุทธิ์ของพระเยโฮวาห์ วันนี้จะปังอะไรก็ให้ปัง จะต้มอะไรก็ต้มเสีย และส่วนที่เหลือทั้งหมดจงเก็บไว้จนถึงวันรุ่งขึ้น □ 24 เมื่อเขาเก็บไว้จนถึงวันรุ่งขึ้นตามโมเสสสั่ง อาหารนั้นก็มิได้บูดเหม็นเป็นหนอนเลย 25 โมเสสจึงบอกว่า □วันนี้จงกินอาหารนั้น เพราะว่าเป็นวันสะบาโตของพระเยโฮวาห์ วันนี้ท่านจะไม่พบอาหารอย่างนั้นในทุ่งเลย 26 จงเก็บหกรวัน แต่ในวันที่เจ็ดซึ่งเป็นสะบาโตจะไม่มีเลย □ 27 อยู่มาเมื่อวันที่เจ็ดมีบางคนออกไปเก็บ แต่ไม่ได้พบ 28 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า □พวกเจ้าจะขัดขึ้นบัญญัติและราชบัญญัติของเรานานสักเท่าไร 29 ดูซิ พระเยโฮวาห์ทรงกำหนดวันสะบาโตให้เจ้า คือในวันที่หก พระองค์จึงประทานอาหารให้พอรับประทานสองวัน ให้ทุกคนพักอยู่ในที่ของตน อย่าให้ผู้ใดออกจากที่พักในวันที่เจ็ดนั้นเลย □ 30 เหตุฉะนั้นพลไพร่ทั้งปวงจึงได้พักงานในวันที่เจ็ด 31 เหล่าวงศ์วานของอิสราเอลเรียกชื่ออาหารนั้นว่า มานา เป็นเม็ดขาวเหมือนเมล็ดฝักชี่ มีรสเหมือนขนมแผ่นประสมน้ำผึ้ง 32 โมเสสกล่าวว่า □พระเยโฮวาห์มีรับสั่งว่า □จงดวงมานาโอเมอร์หนึ่ง เก็บไว้ตลอดชั่วอายุของเจ้า เพื่อเขาทั้งหลายจะได้เห็นอาหาร ซึ่งเราเลี้ยงเจ้า ในถิ่นทุรกันดารนี้ เมื่อเรานำพวกเจ้าออกจากแผ่นดินอียิปต์ □ 33 โมเสสบอกอาโรนว่า □เอาหม้อลูกหนึ่ง ดวงมานาให้เต็มโอเมอร์หนึ่ง เก็บไว้ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ตลอดชั่วอายุของ

ท่าน□ 34 อาโรนก็วางม่านนั้นลงหน้าหีบพระโอวาท เพื่อ
รักษาไว้ตามพระดำรัสที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่โมเสส
35 ชนชาติอิสราเอลได้กินมานาสีสิบปีจนเขามาถึงเมืองที่จะ
อาศัยอยู่ พวกเขา กินมานาจนมาถึงชายแดนแผ่นดินคานา
อัน 36 หนึ่งในโอเมอร์เท่ากับหนึ่งในสิบของเอฟาห์

17

น้ำไหลออกมาจากศิลา

1 ชุมชนชนชาติอิสราเอลทั้งหมด ยกออกจากถิ่นทุรกันดาร
รสิน ไปเป็นระยะๆตามพระบัญชาของพระเยโฮวาห์และมา
ตั้งค่ายที่เรฟีดิม ที่นั่นไม่มีน้ำให้พลไพร่ดื่ม 2 เหตุฉะนั้นพล
ไพร่จึงกล่าวหาโมเสสว่า □ให้น้ำพวกข้าดื่มซิ□ โมเสสจึงบอก
เขาว่า □พวกเจ้าหาเรื่องเราทำไม เหตุไฉนพวกเจ้าจึงบังอาจ
ลองดีกับพระเยโฮวาห์□ 3 พลไพร่กระหายน้ำที่ตำบลนั้น จึงบ
่นต่อโมเสสว่า □ทำไมท่านจึงพาพวกข้า ทั้งบุตรและฝูงสัตว์
ของข้า ออกมาจากประเทศอียิปต์ให้อดน้ำตาย□ 4 โมเสส
จึงร้องทูลพระเยโฮวาห์ว่า □ข้าพระองค์จะอย่างไรกับ
ชนชาตินี้ดี เขาเกือบจะเอาหินขว้างข้าพระองค์ให้ตายอยู่
แล้ว□ 5 พระเยโฮวาห์จึงตรัสกับโมเสสว่า □จงเดินล่วงหน้า
พลไพร่ไปและนำพวกผู้ใหญ่บางคนของอิสราเอลไปด้วย
ให้ถือไม้เท้าที่เจ้าใช้ตีแม่น้ำนั้นไปด้วย 6 ดูเถิด เราจะยืนอยู่
ต่อหน้าเจ้าที่นั่นบนศิลาที่ภูเขาสัยเรบ เจ้าจงตีศิลานั้น แล้ว
น้ำจะไหลออกมาจากศิลาให้พลไพร่ดื่ม□ โมเสสก็ทำดังนั้น
ท่ามกลางสายตาพวกผู้ใหญ่ของอิสราเอล 7 โมเสสเรียกชื่อ
ตำบลนั้นว่า มัสสาห์ และเมรบาห์ ด้วยเหตุว่า คนอิสราเอล
กล่าวหาตน ณ ที่นั่น และลองดีกับพระเยโฮวาห์ว่า □พระเย
โฮวาห์ทรงสถิตอยู่ท่ามกลางพวกข้าพเจ้าจริงหรือ□

การสู้รบกับคนอามาเลซ

8 ครั้งนั้น คนอามาเลซยกมารบกับคนอิสราเอลที่ตำบล เรฟีติม 9 โมเสสสั่งโยชูวาว่า □จงเลือกชายฉกรรจ์ฝ่ายเรา ออกไปสู้รบกับพวกอามาเลซ พรุ่งนี้เราจะยืนถือไม้เท้า ของพระเจ้าอยู่บนยอดภูเขา□ 10 โยชวาก็ทำตามคำสั่งของ โมเสส ออกสู้รบกับพวกอามาเลซ ส่วนโมเสส อาโรน และเฮ อร์ ก็ขึ้นไปบนยอดภูเขานั้น 11 ต่อมาโมเสสยกมือขึ้นเมื่อไร อิสราเอลก็ได้เปรียบเมื่อนั้น ท่านลดมือลงเมื่อไร พวกอามา เลซก็เป็นต่อเมื่อนั้น 12 แต่มือของโมเสสเมื่อยล้า เขาทั้งสอง ก็นำก้อนหินมาวางไว้ให้โมเสส ท่านนั่ง อาโรนกับเฮออร์ก็นำช่วย ยกมือท่านขึ้นคนละข้าง มือของท่านก็ชูอยู่จนตะวันตกดิน 13 ฝ่ายโยชูวาปราบอามาเลซกับพลไพร่ของเขาพ่ายแพ้ ไปด้วยคมดาบ 14 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า □จงเขียน ข้อความต่อไปนี้ลงในหนังสือเพื่อเป็นที่ระลึก ทั้งเล่าให้โย ชูวาฟังคือว่าเราจะลบล้างชื่อชนชาติอามาเลซไม่ให้ปรากฏ ในความทรงจำของพลไพร่ภายใต้ฟ้านี้เลย□ 15 โมเสสจึง สร้างแท่นเรียกชื่อว่า เยโฮวาห์นิสสี 16 กล่าวว่ □เพราะ พระเยโฮวาห์ได้ทรงปฏิญาณว่าพระเยโฮวาห์จะทรงกระทำ สงครามกับอามาเลซต่อไปทุกชั่วอายุ□

18

พ่อตาของโมเสสมาเยี่ยมชนชาติอิสราเอล

1 เมื่อ เยโรธ ปุโรหิต แห่งมีเดีย น พ่อตาของ โมเสส ได้ยิน ถึงกิจการทั้งหลายที่พระเจ้าทรงกระทำเพื่อ โมเสส และ อิสราเอล พลไพร่ ของพระองค์ว่า พระเยโฮวาห์ทรง นำอิสราเอลออกจากอียิปต์ 2 เยโรธพ่อตาของ โมเสสจึง พาศิปโปราภรรยาของ โมเสส ซึ่ง โมเสส ได้ส่งกลับไป แต่ คราวก่อนนั้น 3 พร้อมกับบุตรชายทั้งสองคนของนาง คน

หนึ่ง ชื่อ เกอร์โซม เพราะ โมเสส กล่าวว่า □ข้าพเจ้า เป็น คนต่างด้าวอาศัยอยู่ต่างประเทศ□ 4 อีกคนหนึ่งชื่อเอเลียเชอร์ เพราะท่านกล่าวว่า □พระเจ้าของบิดาข้าพเจ้าเป็นผู้อุปถัมภ์ของข้าพเจ้า และทรงให้ข้าพเจ้ารอดจากพระแสงดาบของฟาโรห์□ 5 เยโรรพอตาของโมเสส พาภรรยาและบุตรชายทั้งสองคนนั้นมาหาโมเสสที่ในถิ่นทุรกันดารที่เขาตั้งค่ายอยู่ที่ภูเขาของพระเจ้า 6 ท่านบอกโมเสสว่า □เราคือเยโรรพอตาของท่านพาภรรยากับบุตรชายทั้งสองของนางมาหาท่าน□ 7 โมเสสออกไปต้อนรับพ้อตากราบลงและจูบท่าน ท่านทั้งสองได้ถามถึงทุกข์สุขซึ่งกันและกันแล้วพากันเข้าไปในเต็นท์ 8 โมเสสเล่าให้พ้อตาทึ่งถึงเหตุการณ์ทุกประการซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงกระทำกับฟาโรห์ และแก่ชาวอียิปต์เพราะทรงเห็นแก่พวกอิสราเอล ทั้งความทุกข์ยากลำบากทั้งปวงซึ่งเกิดขึ้นแก่คนอิสราเอลในระหว่างทาง และพระเยโฮวาห์ได้ทรงช่วยเขาให้พ้นภัยอย่างไร 9 เยโรรก็มีความยินดีที่ได้ทราบ พระกรุณาทั้งสิ้น ซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงสำแดงแก่คนอิสราเอล เมื่อพระองค์ทรงช่วยเขาให้รอดพ้นจากเงื้อมมือชาวอียิปต์ 10 เยโรรจึงกล่าวว่า □สารการแต่พระเยโฮวาห์ผู้ทรงช่วยท่านทั้งหลายให้รอดจากเงื้อมมือชาวอียิปต์ และจากหัตถ์ของฟาโรห์ และทรงช่วยพลไพร่ให้พ้นจากมือของชาวอียิปต์ 11 บัดนี้เราทราบ ว่าพระเยโฮวาห์ทรงเป็นใหญ่กว่าพระทั้งปวง ใหญ่กว่าพระเหล่านั้นที่ได้กระทำต่อชนชาติอิสราเอลอย่างทะนง□ 12 เยโรรพอตาของโมเสสก็นำเครื่องเผาบูชา และเครื่องสัตวบูชาถวายแด่พระเจ้า ฝ่ายอาโรนกับบรรดาผู้ใหญ่แห่งอิสราเอลมารับประทานเลี้ยงกับพ้อตาของโมเสสเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า 13 ต่อมาวันรุ่งขึ้น โมเสสออกนั่งพิจารณาพิพากษาความให้พลไพร่ พล

ไฟร์ก็ยื่นห้อมล้อมโมเสสตั้งแต่เช้าจนเย็น 14 เมื่อพ่อตาของโมเสสเห็นงานห้อมล้อมที่โมเสสกระทำเพื่อพลไฟร์เช่นนั้น จึงกล่าวว่า □นี่ท่านใช้วิธีอะไรปฏิบัติกับพลไฟร์เล่า เหตุไรท่านจึงนั่งทำงานอยู่แต่ผู้เดียว และพลไฟร์ทั้งปวงก็ยื่นล้อมท่านตั้งแต่เช้าจนเย็น□ 15 โมเสสจึงตอบพ่อตาว่า □เพราะพลไฟร์มาหาข้าพเจ้า เพื่อขอให้ทูลถามพระเจ้า 16 เมื่อเขามีการโต้เถียงกันก็มาหาข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็ตัดสินความระหว่างเขากับเพื่อนบ้าน สอนเขาให้รู้จักกฎเกณฑ์ของพระเจ้าและพระราชบัญญัติของพระองค์□ 17 ฝ่ายพ่อตาของโมเสสจึงกล่าวแก่ท่านว่า □ท่านทำอย่างนี้ไม่ดี 18 ทั้งท่านและพลไฟร์ที่มาหาท่านนั้นจะอ่อนระอาใจ เพราะภาระอันหนักนี้เหลือกำลังของท่าน ท่านไม่สามารถที่จะทำแต่ผู้เดียวได้ 19 ฟังเสียงของเราบ้าง เราจะให้คำแนะนำแก่ท่าน และขอให้พระเจ้าทรงสถิตอยู่กับท่าน ท่านจงเป็นผู้แทนของพลไฟร์ต่อพระเจ้า นำความกราบทูลพระเจ้า 20 ท่านจงสั่งสอนเขาให้รู้จักกฎและพระราชบัญญัติต่างๆ และแสดงให้เขารู้จักทางที่เขาต้องดำเนินชีวิตและสิ่งที่ต้องปฏิบัติ 21 ยิ่งกว่านั้นท่านจงเลือกคนที่สามารถจากพวกพลไฟร์ คือคนที่ยำเกรงพระเจ้า ไว้ใจได้และเกลียดสินบน แต่งตั้งคนอย่างนี้ไว้เป็นผู้ปกครองคน พันคนบ้าง ร้อยคนบ้าง ห้าสิบคนบ้าง สิบคนบ้าง 22 ให้เขาพิพากษาความของพลไฟร์อยู่เสมอ ส่วนคดีใหญ่ๆก็ให้เขานำมาแจ้งต่อท่าน แต่คดีเล็กๆน้อยๆให้เขาตัดสินเอง การงานของท่านจะเบาลง และพวกเขาจะแบกภาระร่วมกับท่าน 23 ถ้าทำดังนี้และพระเจ้าทรงบัญชาแล้วท่านก็จะสามารถทนได้ พลไฟร์ทั้งปวงนี้ก็จะไปยังที่อาศัยของเขาด้วยความสงบสุข□ 24 โมเสสก็ฟังเสียงของพ่อตาและทำตามที่เขาแนะนำทุกประการ 25 โมเสสจึงได้เลือกคนที่สามารถจากคนอิสราเอลทั้งปวงตั้งให้เป็นหัวหน้าพล

ไฟร์ เป็นผู้ปกครองคนพันคนบ้าง ร้อยคนบ้าง ห้าสิบคนบ้าง สิบคนบ้าง ²⁶ คนเหล่านั้นพิพากษาความของพลไฟร์ อยู่เสมอ แต่คดียากๆเขานำไปแจ้งโมเสส ส่วนคดีเล็กๆน้อยๆ เขาตัดสินเอง ²⁷ โมเสสส่งพ่อตาของตนกลับไป พ่อตาก็กลับไปยังเมืองของเขา

19

คนอิสราเอลมาถึงถิ่นทุรกันดารซีนาย

¹ ในเดือนที่สามนับตั้งแต่ชนชาติอิสราเอลออกจากแผ่นดินอียิปต์ ในวันนั้นเขามาถึงถิ่นทุรกันดารซีนาย ² เมื่อยกออกจากตำบลเรฟีดิม มาถึงถิ่นทุรกันดารซีนาย พวกเขาที่ตั้งค่ายอยู่ในถิ่นทุรกันดาร ชาวอิสราเอลตั้งค่ายอยู่ที่หน้าภูเขานั้น ³ โมเสสขึ้นไปเฝ้าพระเจ้า พระเยโฮวาห์ตรัสจากภูเขานั้นว่า บอกรวงศ์วานยาโคบและชนชาติอิสราเอลดังนี้ว่า ⁴ พวกเจ้าได้เห็นกิจการซึ่งเรากระทำกับชาวอียิปต์แล้ว และที่เราเทิดชูเจ้าขึ้น ดุจดั่งด้วยปีกนกอินทรี เพื่อนำเจ้ามาถึงเรา ⁵ เหตุฉะนั้นบัดนี้ถ้าเจ้าเชื่อฟังเสียงเรา และรักษาพันธสัญญาของเราไว้ เจ้าจะเป็นทรัพย์อันประเสริฐของเรา ยิ่งกว่าชาติทั้งปวง เพราะแผ่นดินทั้งสิ้นเป็นของเรา ⁶ เจ้าทั้งหลายจะเป็นอาณาจักรแห่งบุโรฮิต และเป็นชนชาติบริสุทธิ์สำหรับเรา นี่เป็นถ้อยคำที่เจ้าต้องบอกให้ชนชาติอิสราเอลฟัง ⁷ โมเสสจึงมาเรียกประชุมพวกผู้ใหญ่ของพลไฟร์ แล้วเล่าข้อความเหล่านี้ที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาท่านให้เขาฟังทุกประการ ⁸ บรรดาพลไฟร์ก็ตอบพร้อมกันว่า สิ่งทั้งปวงที่พระเยโฮวาห์ตรัสนั้น ข้าพเจ้าทั้งหลายจะกระทำตาม โมเสสจึงนำถ้อยคำของพลไฟร์ไปกราบทูลพระเยโฮวาห์

พลไฟพร้อมตัวที่จะฟังคำสั่งจากพระเจ้า

9 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า □ ดูเถิด เราจะมาหาเจ้า
ในเมฆหนาทึบ เพื่อพลไฟจะได้ยินขณะที่เราพูดกับเจ้า แล
วจะได้เชื่อเจ้าตลอดไป □ โมเสสนำคำของพลไฟนั้นกราบ
ทูลพระเยโฮวาห์ 10 พระเยโฮวาห์จึงรับสั่งกับโมเสสว่า □ ไป
บอกให้พลไฟชำระตัวให้บริสุทธิ์ในวันนี้และพรุ่งนี้ ให้เขา
ซักเสื้อผ้าเสียให้สะอาด 11 เตรียมตัวไว้ให้พร้อมในวันที่สาม
เพราะในวันที่สามนั้นพระเยโฮวาห์จะเสด็จลงมาบนภูเขาซีนาย
ท่ามกลางสายตาของพลไฟทั้งปวง 12 จงกำหนดเขต
ให้พลไฟอยู่รอบภูเขา แล้วกำชับเขาว่า □ เจ้าทั้งหลายจง
ระวังตัวให้ดีอย่าล้าละเซตขึ้นไปหรือถูกต้องเชิงภูเขานั้น
ผู้ใดถูกภูเขาต้องมีโทษถึงตายเป็นแน่ 13 อย่าใช้มือฆ่าผู้อื่น
เลย ให้เอาหินขว้างหรือยิงเสีย จะเป็นสัตว์ก็ดีหรือเป็นมนุษย์
ก็ดี อย่าไว้ชีวิต □ เมื่อได้ยินเสียงแตรเป่ายาว ให้เขาทั้งหลาย
มายังภูเขานั้น □ 14 โมเสสลงจากภูเขามายังพลไฟ แล้วพล
ไฟชำระตัวให้บริสุทธิ์และซักเสื้อผ้าให้สะอาด 15 แล้วทำ
นกล่าวกว่าพลไฟว่า □ ท่านทั้งหลายจงเตรียมตัวไว้ให้พร้อม
ในวันที่สาม อย่าเข้าใกล้ภรรยาของท่านเลย □ 16 อยู่มาพอ
ถึงรุ่งเช้าวันที่สาม ก็บังเกิดฟ้าร้องฟ้าแลบ มีเมฆอันหนาทึบ
ปกคลุมภูเขานั้นไว้กับมีเสียงแตรดังสนั่น จนคนทั้งปวงที่อยู่
ค่ายต่างก็พากันกลัวจนตัวสั่น 17 โมเสสก็นำประชาชนออกจาก
ค่ายไปเฝ้าพระเจ้า พวกเขาเฝ้าอยู่ที่เชิงภูเขา 18 ภู
เขาซีนายมีควันกลุ่มหุ้มอยู่ทั่วไปเพราะพระเยโฮวาห์เสด็จลง
มาบนภูเขานั้นโดยอาศัยเพลิง ควันไฟพุ่งขึ้นเหมือนควัน
จากเตาใหญ่ ภูเขาก็สะท้อนหวั่นไหวไปหมด 19 เมื่อเสียง
แตรดังขึ้น โมเสสก็กราบทูล พระเจ้าก็ตรัสตอบเป็นเสียง
ร้อง 20 พระเยโฮวาห์เสด็จลงมาบนยอดภูเขาซีนาย พระเย

โฮวาทห์ทรงเรียกโมเสสให้ขึ้นไปบนยอดเขา โมเสสก็ขึ้นไป 21 พระเยโฮวาทห์ตรัสสั่งโมเสสว่า □เจ้าจงลงไปกำขั้วพลไฟร่ เกรงว่าเขาจะล่องล่ำเข้ามาถึงพระเยโฮวาทห์ เพราะอยากเห็น แล้วเขาจะพินาศเสียเป็นจำนวนมาก 22 อีกประการหนึ่ง พวกปุโรหิตที่เข้ามาเฝ้าพระเยโฮวาทห์นั้น ให้เขาชำระตัวให้บริสุทธิ์ ด้วยเกรงว่าพระเยโฮวาทห์จะทรงลงโทษเขา□ 23 ฝ่ายโมเสสกราบทูลพระเยโฮวาทห์ว่า □พลไฟร่ขึ้นมาบนภูเขาซี นายไม่ได้เพราะพระองค์ทรงสั่งข้าพระองค์ทั้งหลายว่า □จง กั้นเขตรอบภูเขานั้น ชำระให้เป็นทีบริสุทธิ์□□ 24 พระเยโฮ วาทห์จึงตรัสกับโมเสสว่า □ลงไปเถิด แล้วกลับขึ้นมาอีก พาอา โรนขึ้นมาด้วย แต่อย่าให้พวกปุโรหิตและพลไฟร่ล่องล่ำขึ้น มาถึงพระเยโฮวาทห์ เกรงว่าพระองค์จะลงโทษเขา□ 25 โมเสส ก็ลงไปบอกพลไฟร่ตามนั้น

20

พระเจ้าทรงตรัสพระบัญญัติสิบประการจากสวรรค์

1 พระเจ้าตรัสพระวาทะทั้งสี่ต่อไปนี้ว่า 2 □เราคือพระเยโฮวาทห์พระเจ้าของเจ้า ผู้ได้นำเจ้าออกจากแผ่นดินอียิปต์คือ จากเรือนทาส 3 อย่ามีพระอื่นใดนอกเหนือจากเรา 4 อย่าทำรูปเคารพสลักสำหรับตนเป็นรูปสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งมีอยู่ในฟ้า เบื้องบน หรือซึ่งมีอยู่ที่แผ่นดินเบื้องล่าง หรือซึ่งมีอยู่ในน้ำ ไต้แผ่นดิน 5 อย่ากราบไหว้หรือปรนนิบัติรูปเหล่านั้น เพราะเราคือพระเยโฮวาทห์พระเจ้าของเจ้าเป็นพระเจ้าที่หวงแหน ให้โทษเพราะ ความชั่วช้าของบิดา ตกทอดไปถึงลูกหลาน ของผู้ที่ซึ่งเราจนถึงสามชั่วสี่ชั่วอายุคน 6 แต่แสดงความเมตตาต่อคนที่รักเรา และรักษาบัญญัติของเรา จนถึงพันชั่วอายุคน 7 อย่าออกพระนามพระเยโฮวาทห์พระเจ้าของเจ้า

อย่างไรประโยชน์ เพราะผู้ที่ออกพระนามพระองค์อย่างไร
 ๖ ประโยชน์นั้น พระเยโฮวาห์จะทรงถือว่าไม่มีโทษก็หาไม่ได้
 ๘ จงระลึกถึงวันสะบาโต ถือเป็นวันบริสุทธิ์ ๙ จงทำการงาน
 ทั้งสิ้นของเจ้าหกวัน ๑๐ แต่วันที่เจ็ดนั้นเป็นสะบาโตของ
 พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า ในวันนี้อย่ากระทำการงาน
 ใดๆ ไม่ว่าตัวเอง หรือบุตรชาย บุตรสาวของเจ้า หรือทาส
 ทาสีของเจ้า หรือสัตว์ใช้งานของเจ้า หรือแขกที่อาศัยอยู่
 ในประตูเมืองของเจ้า ๑๑ เพราะในหกวันพระเยโฮวาห์ทรง
 สร้างฟ้า และแผ่นดิน ทะเล และสรรพสิ่งซึ่งมีอยู่ในที่เหล่านั้น
 แต่ในวันที่เจ็ดทรงพัก เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์ทรง
 อวยพระพรวันสะบาโต และทรงตั้งวันนั้นไว้เป็นวันบริสุทธิ์
 ๑๒ จงให้เกียรติแก่บิดามารดาของเจ้า เพื่ออายุของเจ้าจะได้
 ยืนนานบนแผ่นดิน ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าประทาน
 ให้แก่เจ้า ๑๓ อย่าฆ่าคน ๑๔ อย่าล่วงประเวณีผิวเมียเขา ๑๕ อย่า
 ลักทรัพย์ ๑๖ อย่าเป็นพยานเท็จใส่ร้ายเพื่อนบ้าน ๑๗ อย่าโลภ
 ครัวเรือนของเพื่อนบ้าน อย่าโลภภรรยาของเพื่อนบ้าน หรือ
 ทาสทาสีของเขา หรือวัว ลาของเขา หรือสิ่งใดๆซึ่งเป็นของ
 ของเพื่อนบ้าน ๑๘ คนทั้งหลายเมื่อได้ยิน ได้เห็นฟ้าร้อง
 ฟ้าแลบ เสียงแตร และควันที่พุ่งขึ้นจากภูเขาเช่นนั้น ต่างก็
 ยืนตัวสั่นอยู่แต่ไกล ๑๙ เขาจึงกล่าวแก่โมเสสว่า ๑ ท่านจงนำ
 ความมาเล่าเถิด พวกข้าพเจ้าจะฟัง แต่อย่าให้พระเจ้าตรัส
 กับพวกข้าพเจ้าเลย เกรงว่าข้าพเจ้าจะตาย ๒๐ โมเสสจึง
 กล่าวแก่พลไพร่ว่า ๒๑ อย่ากลัวเลย เพราะว่าพระเจ้าเสด็จมา
 เพื่อลองใจท่านทั้งหลาย เพื่อพวกท่านจะได้ยำเกรงพระองค์
 และจะได้ไม่ทำบาป ๒๑ พลไพร่ยืนอยู่แต่ไกล แต่โมเสส
 เข้าไปใกล้ความมืดที่พระเจ้ทรงสถิตอยู่นั้น ๒๒ พระเย
 โฮวาห์ตรัสกับ โมเสสว่า ๒๒ บอกชนชาติอิสราเอลตั้งนี้ว่า ๒
 เจ้าทั้งหลายได้เห็นแล้วว่า เราพูดกับพวกเจ้าจากท้องฟ้า

23 เจ้าอย่าทำรูปพระด้วยเงินไว้สำหรับบูชาเทียมเท่ากับเรา หรือทำรูปพระด้วยทองคำสำหรับตัว 24 จงใช้ดินก่อแท่นบูชาสำหรับเรา และบนแท่นนั้นจงใช้แกะและวัวของเจ้าเป็นเครื่องเผาบูชา และเป็นสันติบูชาแก่เรา ในทุกตำบลที่เราให้ระลึกถึงนามของเรา เราจะมาหาเจ้าและอวยพรเจ้า 25 ถ้าจะก่อแท่นบูชาด้วยศิลาสำหรับเรา อย่าก่อด้วยศิลาที่ตกแต่งแล้ว เพราะถ้าเจ้าใช้เครื่องมือตกแต่งศิลานั้น เจ้าก็จะทำให้ศิลานั้นเป็นมลทิน 26 และเจ้าอย่าเดินตามชนันโดขึ้นไปยังแท่นบูชาของเรา เพื่อว่าการเปลือยเปล่าของเจ้าจะไม่ได้ถูกเปิดเผยเสียที่นั่น □ □

21

ความยุติธรรมระหว่างนายกับทาส

1 □ ต่อไปนี้เป็น คำตัดสิน ซึ่ง เจ้าต้อง ประกาศ ให้เขาทั้งหลายทราบไว้ 2 ถ้าเจ้าจะซื้อคนฮีบรูไว้เป็นทาส เขาจะต้องปรนนิบัติเจ้าหกปี แต่ปีที่เจ็ดเขาจะได้เป็นอิสระโดยไม่ต้องเสียค่าไถ่ 3 ถ้าทาสได้มาแต่ผู้เดียวจงปล่อยเขาไปแต่ผู้เดียว ถ้าเขามีภรรยาต้องปล่อยภรรยาของเขาไปด้วย 4 ถ้านายหาภรรยาให้เขา และภรรยานั้นเกิดบุตรชายก็ดี บุตรสาวก็ดีด้วยกัน ภรรยากับบุตรนั้นจะเป็นคนของนาย เขาจะเป็นอิสระได้แต่ตัวผู้เดียว 5 ถ้าทาสนั้นมากล่าวเป็นที่เข้าใจชัดเจนว่า □ ข้าพเจ้ารักนายและลูกเมียของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าไม่อยากจะออกไปเป็นไทย □ 6 ให้นายพาทาสนั้น ไปถึงพวกผู้พิพากษาพาเขาไปที่ประตูหรือไม้วงกบประตู แล้วให้นายเจาะหูเขาด้วยเหล็กหมาด เขาก็จะอยู่ปรนนิบัตินายต่อไปจนชีวิตหาไม่ 7 ถ้าคนใดขายบุตรสาวเป็นทาส หญิงนั้นจะมีได้เป็นอิสระเหมือนทาส 8 ถ้าหญิงนั้นไม่เป็นที่พอใจของนายที่รับเธอ

ไว้เป็นภรรยา ต้องยอมให้คนอื่นไถ่เธอไป แต่ไม่มีสิทธิ์จะขายหญิงนั้นให้แก่ชาวต่างประเทศ เพราะมิได้สืดยชื่อต่อหญิงนั้นแล้ว⁹ ถ้านายยกหญิงนั้นให้เป็นภรรยาบุตรชายของตน ก็ให้เขาปฏิบัติต่อหญิงนั้นดั่งเป็นบุตรสาวของตน¹⁰ ถ้าเขาหาหญิงอื่นมาเป็นภรรยา อย่าให้เขาลดอาหารการกิน เสื้อผ้าและประเพณีฟัวเมียกับคนเก่า¹¹ ถ้าเขามีได้กระทำตามประการใดในสามประการนี้แก่เธอ หญิงนั้นจะไปเสียก็ได้โดยไม่ต้องมีค่าไถ่ ไม่ต้องเสียเงิน

ความยุติธรรมเกี่ยวกับความเจ็บป่วยและการกระทำผิดต่อคนอื่น

¹² ผู้ใดทุบตีคนหนึ่งให้ตาย ผู้นั้นจำต้องรับโทษถึงตายเป็นแน่ ¹³ ถ้าผู้ใดมิได้เจตนาฆ่าเขา แต่เขาตายเพราะพระเจ้าทรงปล่อยให้ตายด้วยมือของผู้นั้น เราจะตั้งตำบลหนึ่งไว้ให้เขาหนีไปที่นั่น ¹⁴ แต่ถ้าผู้ใดเจตนาหักหลังฆ่าเพื่อนบ้าน ก็ให้ดึงตัวเขาไปจากแท่นบูชาของเราเพื่อลงโทษให้ถึงตาย ¹⁵ ผู้ใดทุบตีบิดามารดาของตน ผู้นั้นจะต้องถูกปรับโทษถึงตายเป็นแน่ ¹⁶ ผู้ใดลักคนไปขายก็ดี หรือมีผู้พบคนที่ถูกลักไปอยู่ในมือของผู้นั้นก็ดี ผู้ลักนั้นจะต้องถูกปรับโทษถึงตายเป็นแน่ ¹⁷ ผู้ใดตำแ่งบิดามารดาของตน ผู้นั้นต้องถูกปรับโทษถึงตายเป็นแน่ ¹⁸ ถ้ามีผู้วิวาทกัน และฝ่ายหนึ่งเอาหินขว้างหรือชก แต่อีกฝ่ายหนึ่งไม่ถึงแก่ความตาย เพียงแต่เจ็บป่วยต้องนอนพัก ¹⁹ ถ้าผู้ที่ถูกเจ็บนั้นลุกขึ้น ถือไม้เท้าเดินออกไปได้อีก ผู้ตีนั้นก็พ้นโทษ แต่เขาจะต้องเสียค่าป่วยการและค่ารักษาบาดแผลจนหายเป็นปกติ ²⁰ ถ้าผู้ใดทุบตีทาสชายหญิงของตนด้วยไม้จนตายคามือ ผู้นั้นต้องถูกปรับโทษเป็นแน่ ²¹ หากว่าทาสนั้นมีชีวิตต่อไปได้วันหนึ่ง หรือสองวัน

จึงตาย นายก็ไม่ต้องถูกปรับโทษ เพราะทาสนั้นเป็นดั่งเงินของนาย ²² ถ้ามีผู้ชายตีกัน แล้วบังเอิญไปถูกผู้หญิงมีครรภ์ ทำให้แท้งลูก แต่หญิงนั้นไม่เป็นอันตราย ต้องปรับผู้นั้นตามแต่สามีของหญิงนั้นจะเรียกร้องเอาจากเขา และเขาจะต้องเสียตามที่พวกผู้พิพากษาจะตัดสิน ²³ ถ้าหากว่าเป็นเหตุให้เกิดอันตรายประการใด ก็ให้วินิจฉัยดังนี้ คือชีวิตแทนชีวิต ²⁴ ตาแทนตา ฟันแทนฟัน มือแทนมือ เท้าแทนเท้า ²⁵ รอยไหม้แทนรอยไหม้ แผลแทนแผล รอยช้ำแทนรอยช้ำ

พระราชบัญญัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบของเจ้าของสัตว์

²⁶ ถ้าผู้ใดตีตีนัยนดาของทาสชายหญิงให้บาดเจ็บ เขาต้องปล่อยทาสผู้นั้นให้เป็นไทยเนื่องด้วยนัยนดาของเขา ²⁷ ถ้าผู้ใดทำให้ฟันทาสชายหญิงหลุดไป เขาต้องปล่อยทาสผู้นั้นเป็นไทยเนื่องด้วยฟันของเขา ²⁸ ถ้าวัวขวิดชายหรือหญิงถึงตายจงเอาหินขว้างวัวนั้นให้ตายเป็นแน่ และอย่ากินเนื้อของมันเลย แต่เจ้าของวัวตัวนั้นไม่มีโทษ ²⁹ แต่ถ้าวัวนั้นเคยขวิดคนมาก่อน และมีผู้มาเตือนให้เจ้าของทราบ แต่เจ้าของมิได้กักขังมันไว้ มันจึงได้ขวิดชายหรือหญิงถึงตาย ให้เอาหินขว้างวัวนั้นเสียให้ตายและให้ลงโทษเจ้าของถึงตายด้วย ³⁰ ถ้าจะเรียกร้องเอาค่าไถ่จากผู้นั้น เขาต้องเสียค่าไถ่แทนชีวิตของเขาตามที่ได้เรียกร้อง ³¹ หากวัวนั้นขวิดบุตรชายและบุตรสาว ก็จงปรับโทษตามค่าตัดสินข้อนี้ดุจกัน ³² ถ้าวัวนั้นขวิดทาสชายหญิงของผู้ใด เจ้าของวัวต้องให้เงินแก่นายของทาสนั้นสามสิบเชเชล แล้วต้องเอาหินขว้างวัวนั้นให้ตายเสียด้วย ³³ ถ้าผู้ใดเปิดบ่อหรือขุดบ่อแต่มิได้ปิดไว้ แล้วมีวัวหรือลาตกลงไปตายในบ่อนั้น ³⁴ เจ้าของบ่อต้องให้ค่าชดใช้เขา ต้องเสียเงินค่าสัตว์นั้นให้แก่เจ้าของ ชากสัตว์

ที่ตายนั้นจะตกเป็นของเจ้าของบ่อ 35 ถ้าวัวของผู้ใดขวิดวัวของผู้อื่นให้ตาย เขาต้องขายวัวที่เป็นอยู่แล้วมาแบ่งเงินกัน และวัวที่ตายนั้นให้แบ่งกันด้วย 36 หรือถ้ารู้แล้วว่าวัวนั้นเคยขวิดมาก่อน แต่เจ้าของมิได้กักขังไว้ เจ้าของต้องใช้วัวแทนวัว และวัวที่ตายนั้นก็ตกเป็นของตัว□

22

สิทธิอำนาจของเจ้าของสัตว์และสิ่งของ

1 □ ถ้าผู้ใดลักวัวหรือแกะไปฆ่าหรือขาย ให้ผู้นั้นใช้วัวห้าตัวแทนวัวหนึ่งตัวและแกะสี่ตัวแทนแกะตัวหนึ่ง 2 ถ้าผู้ใดเห็นขโมยกำลังขุดช่องเข้าไปแล้วตีขโมยนั้นตาย ไม่ต้องทำให้โลหิตตกเพราะการตีคนนั้น 3 ถ้าดวงอาทิตย์ขึ้นแล้ว ต้องทำให้โลหิตตกเพราะการตีคนนั้น แต่ผู้ร้ายนั้นต้องให้ค่าชดใช้ ถ้าเขาไม่มีอะไรจะใช้ให้ ต้องขายตัวเขาเป็นค่าของที่ลักไปนั้น 4 ถ้าจับของที่ลักไปนั้นได้อยู่ในมือของเขาจะเป็นวัวก็ดี หรือลาที่ดี หรือแกะก็ดี ซึ่งยังเป็นอยู่ ขโมยนั้นต้องให้ค่าชดใช้เป็นสองเท่า 5 ถ้าผู้ใดปล่อยให้สัตว์กินของในนา หรือในสวนงุ่นเสียไป หรือปล่อยให้สัตว์ของตน แล้วมันไปกินในนาของผู้อื่น เขาต้องให้ค่าชดใช้ โดยให้ของที่ดีที่สุดในนาของตน และของที่ดีที่สุดในสวนงุ่นของตนเป็นค่าเสียหาย 6 ถ้าจุดไฟที่กองหนาม และไฟลามไปติดกองข้าวหรือติดต้นข้าวซึ่งมิได้เกี่ยว หรือติดทุ่งนาให้ไหม้เสีย ผู้ที่จุดไฟนั้นต้องใช้ค่าเสียหายเต็มจำนวน 7 ถ้าผู้ใดฝากเงินหรือสิ่งของไว้กับเพื่อนบ้านแล้วของนั้นถูกขโมยลักไปจากเรือนผู้นั้น ถ้าจับขโมยได้ ขโมยต้องใช้แทนเป็นสองเท่า 8 ถ้าจับขโมยไม่ได้ จงนำเจ้าของเรือนมาถึงพวกผู้พิพากษาเพื่อจะดู

ว่ามีมือของตนเองได้สักสิ่งของของเพื่อนบ้านนั้นหรือไม่⁹ ในคดีฟ้องร้องทุกอย่าง จะเป็นเรื่องวัว ลา แกะ หรือเสื้อผ้า หรือเรื่องสิ่งของใดๆที่หายไป ถ้ามีคนมาอ้างว่าสิ่งนี้สิ่งนั้นเป็นของตน จงนำคดีของคุณความนั้น ไปถึงพวกผู้พิพากษา พวกผู้พิพากษานั้นจะตัดสินว่าผู้ใดผิด ผู้นั้นจะต้องใช้ค่าชดใช้เป็นสองเท่า¹⁰ ถ้าผู้ใดฝากลาหรือวัว หรือแกะ หรือสัตว์ใดๆไว้กับเพื่อนบ้าน และสัตว์นั้นเกิดตายลงหรือเป็นอันตรายหรือมีผู้ไล่ต้อนไปจากบ้านนั้นโดยไม่มีใครเห็น¹¹ ต้องให้ผู้รับฝากนั้นปฏิญาณตัวต่อเพื่อนบ้านต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์เพื่อดูว่า มือของเขาสักของของเพื่อนบ้านนั้นจริงหรือไม่ แล้วเจ้าของนั้นจะต้องยินยอม ผู้รับฝากนั้นไม่ต้องให้ค่าชดใช้¹² แต่ถ้าสัตว์นั้นถูกลักไป ขณะเมื่อผู้รับฝากอยู่ด้วย ผู้รับฝากต้องให้ค่าชดใช้แก่เจ้าของ¹³ ถ้ามีสัตว์ร้ายมากัดฉีกสัตว์นั้นตาย จงเอาซากมาให้ตรวจดูเป็นหลักฐาน แล้วผู้รับฝากไม่ต้องให้ค่าชดใช้แทนสัตว์ที่ถูกกัดฉีกนั้น¹⁴ ถ้าผู้ใดยืมสิ่งใดๆไปจากเพื่อนบ้านแล้วเกิดเป็นอันตราย หรือตายระหว่างเวลาที่เจ้าของไม่อยู่ ผู้ยืมต้องให้ค่าชดใช้เต็มตามจำนวนเป็นแน่¹⁵ แต่ถ้าเจ้าของอยู่ด้วย ผู้ยืมไม่ต้องให้ค่าชดใช้ ถ้าเป็นของเช่า ให้คิดแต่ค่าเช่าเท่านั้น

การล่วงประเวณี การไหว้รูปเคารพ ความภรรยา

¹⁶ ถ้าผู้ใดล่วงประเวณีหรือพรหมจารีที่ยังไม่มีคู่นั้นและนอนร่วมกับหญิงนั้น ผู้นั้นจะต้องเสียเงินสินสอด และต้องรับหญิงนั้นเป็นภรรยาของตน¹⁷ ถ้าบิดาไม่ยอมอย่างเด็ดขาดที่จะยกหญิงนั้นให้เป็นภรรยา เขาก็ต้องเสียเงินเท่าสินสอดตามธรรมเนียม สู้ขอ หญิง พรหมจารี นั้น ดุจ กัน¹⁸ สำหรับ

หญิงแม่มด เจ้าอย่าให้รอดชีวิตอยู่เลย 19 ผู้ใดร่วมประเวณีกับสัตว์ ผู้นั้นจะต้องถูกลงโทษถึงตายเป็นแน่ 20 ผู้ใดถวายบูชาแด่พระต่างๆ เว้นแต่พระเยโฮวาห์องค์เดียว ผู้นั้นต้องถูกทำลายเสียสิ้น 21 เจ้าอย่าบีบบังคับหรือข่มเหงคนต่างด้าวเลย เพราะเจ้าทั้งหลายเคยเป็นคนต่างด้าวอยู่ในประเทศอียิปต์ 22 อย่าข่มเหงหญิงม่ายหรือลูกกำพร้าพ่อเลย 23 ถ้าเจ้าข่มเหงเขาโดยวิธีใดก็ตาม และเขาร้องทุกข์ถึงเรา เราจะทำเรื่องทุกข์ของเขาแน่ๆ 24 ความโกรธของเราจะพลุ่งขึ้น และเราจะประหารเจ้าด้วยดาบ ภรรยาของเจ้าจะต้องเป็นม่าย และบุตรของเจ้าจะต้องเป็นกำพร้าพ่อ 25 ถ้าเจ้าให้พลไพร่ของเราคนใดที่เป็นคนจนและอยู่กับเจ้ายืมเงินไป อย่าถือว่าตนเป็นเจ้าของ และอย่าคิดดอกเบี้ยจากเขา 26 ถ้าเจ้าได้รับเสื่อคลุมของเพื่อนบ้านไว้เป็นของประกัน จงคืนของนั้นให้เขาก่อนตะวันตกดิน 27 เพราะเขามีเสื่อคลุมตัวนั้นตัวเดียว เป็นเครื่องปกคลุมร่างกาย มิฉะนั้นเวลานอนเขาจะเอาอะไรห่มเล่า ต่อมาเมื่อเขาทูลร้องทุกข์ต่อเรา เราจะสดับฟังเพราะเราเป็นผู้มีเมตตากรุณา 28 อย่าตำผู้เป็นพระหรือสาปแช่งผู้ปกครองชนชาติของเจ้าเลย 29 อย่าชักช้าที่จะนำพืชผลและน้ำผลไม้อันแรกของเจ้ามาถวายพระเจ้า จงถวายบุตรชายหัวปีของเจ้าให้แก่เรา 30 สำหรับวัวและแพะแกะของเจ้า จงทำดั่งนั้นเหมือนกัน ให้ลูกมันอยู่กับแม่เจ็ดวัน ถึงวันที่แปดจงพามาถวายแก่เรา 31 เจ้าทั้งหลายเป็นคนบริสุทธิ์อุทิศแก่เรา เหตุฉะนั้นเนื้อสัตว์ที่ถูกกัดตายในทุ่งนา เจ้าอย่ากินเลย จงทิ้งให้สุนัขกินเสีย□

23

กฎศีลธรรม

1 ๐อย่านำเรื่องเท็จไปเล่าต่อกัน อย่าร่วมมือเป็นพยานใส่ร้ายกับคนชั่ว 2 อย่าทำชั่วตามอย่างคนจำนวนมากที่เขาทำกันนั้นเลย อย่าอ้างพยานลำเอียงเข้าข้างหมู่่มาก จะทำให้ขาดความยุติธรรมไป 3 ทั้งอย่าลำเอียงเข้าข้างคนจนในคดีของเขา 4 ถ้าเจ้าพบวัวหรือลาของศัตรูหลงมา จงพาไปส่งคืนให้เจ้าของจงได้ 5 ถ้าเห็นลาของผู้ที่เกลียดชังเจ้าล้มลง เพราะบรรทุกของหนัก อย่าได้เมินเฉยเสีย จงช่วยเขายกมันขึ้น 6 เจ้าอย่าบิดเบือนคำพิพากษาให้ผิดไปจากความยุติธรรมที่คนจนควรได้รับในคดีของเขา 7 เจ้าจงหลีกเลี่ยงให้ห่างไกลจากการใส่ความคนอื่น อย่าประหารชีวิตคนที่ปราศจากความผิดและคนชอบธรรม เพราะเราจะไม่ยกโทษให้คนชั่ว 8 อย่ารับสินบนเลย เพราะวาสินบนทำให้คนตาดีกลายเป็นคนตาบอดไป และพลิกคดีของคนชอบธรรมเสียได้ 9 เจ้าอย่าข่มเหงคนต่างด้าวเพราะเจ้ารู้จักใจคนต่างด้าวแล้ว เพราะว่าเจ้าทั้งหลายก็เคยเป็นคนต่างด้าวในประเทศอียิปต์มาก่อน

ปีแห่งการหยุดพัก

10 จงหว่านพืชและเกี่ยวเก็บผลในนาของเจ้าตลอดหกปี 11 แต่ปีที่เจ็ดนั้นจงงดเสีย ปล่อยให้หนานั้นว่างอยู่ เพื่อให้คนจนในชนชาติของเจ้าเก็บกิน ส่วนที่เหลือออกนั้นก็ให้สัตว์ป่ากิน ส่วนสวนองุ่นและสวนมะกอกเทศเจ้าจงกระทำเช่นเดียวกัน 12 จงทำการงานของเจ้าหกวัน แต่ในวันที่เจ็ดนั้นจงหยุดงาน เพื่อวัว ลาของเจ้าจะได้พัก และลูกชายทาสีของเจ้า กับคนต่างด้าวจะได้พักผ่อนให้สดชื่นด้วย 13 สิ่งทั้งปวงที่เราสั่งเจ้าไว้ นั้นจงระวังถือให้ดี และอย่าออกชื่อพระอื่นเลย อย่าให้ได้ยินชื่อของพระเหล่านั้นออกจากปากของเจ้า

เทศกาลประจำปี

14 จงถือ เทศกาล ถวาย แก่ เรา ปี ละ สาม ครั้ง 15 จงถือ เทศกาลกินขนมปังไร้เชื้อตามเวลาที่กำหนดไว้ (ในเดือนอาบิบ อันเป็นเดือนซึ่งเราบัญญัติไว้ เจ้าจงกินขนมปังไร้เชื้อเจ็ดวันตามที่เราสั่งเจ้าไว้แล้ว เพราะในเดือนนั้นเจ้าออกจากอียิปต์ อย่าให้ผู้ใดมาเฝ้าเรามีอเปล่าเลย) 16 จงถือเทศกาลเลี้ยงฉลองการเก็บเกี่ยว ถวายพืชผลแรกที่เกิดจากแรงงานของเจ้า ซึ่งเจ้าได้หว่านพืชลงในนา เจ้าจงถือเทศกาลเลี้ยงฉลองการเก็บพืชผลปลายปี เมื่อเจ้าเก็บพืชผลจากทุ่งนาอันเป็นผลงานของเจ้า 17 ให้ผู้ชายทั้งปวงเข้าเฝ้าพระเยโฮวาห์พระเจ้าปีละสามครั้ง 18 อย่าถวายเลือดจากเครื่องบูชาของเรา พร้อมกับขนมปังมีเชื้อ หรือปล่อยให้มิใช่ไขมันในเครื่องบูชาของเราเหลืออยู่จนถึงรุ่งเช้า 19 พืชผลอันดีเลิศซึ่งได้เก็บครั้งแรกจากไร่นาของเจ้านั้นจงนำมาถวายในพระนิเวศพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า อย่าดื่มเนื้อลูกแพะด้วยน้ำมันของแม่มันเลย

ระเบียบในการชนะแผ่นดินคานาอัน

20 ดูเถิด เราใช้ทูตสวรรค์องค์หนึ่งเดินนำหน้าพวกเจ้าเพื่อคอยระวังรักษาพวกเจ้าตามทาง นำไปถึงที่ซึ่งเราได้เตรียมไว้ 21 จงเอาใจใส่ทูตนั้นและเชื่อฟังเสียงของเขา อย่าฝ่าฝืนเขาเพราะเขาจะไม่ยกโทษการละเมิดให้เจ้าเลย ด้วยว่าเขากระทำในนามของเรา 22 แต่ถ้าเจ้าทั้งหลายเชื่อฟังเสียงของเขาจริงๆ และทำทุกสิ่งตามที่เราสั่งไว้ เราจะเป็นศัตรูต่อศัตรูของพวกเจ้า และจะเป็นปฏิปักษ์ต่อปฏิปักษ์ของพวกเจ้า 23 ด้วยว่าทูตสวรรค์ของเราจะไปข้างหน้าพวกเจ้า และจะนำพวกเจ้าไปถึงคนอาโมไรต์ คนฮิตไทต์ คนเปริสซี คนคานาอัน คนฮีไวต์ และคนเยบุส แล้วเราจะตัดคนเหล่านั้นออกเสีย 24 อย่ากราบไหว้พระของเขา หรือปรนนิบัติหรือทำตามแบบอย่างที่เขากระทำ แต่จงทำลายรูปเคารพของเขา และ

ทบุเสาศักดิ์สิทธิ์ของเขาเสียให้แหลกละเอียด²⁵ จงปรนนิบัติพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า แล้วพระองค์จะทรงอวยพรแก่อาหารและน้ำของเจ้า เราจะบันดาลให้โรคต่างๆหายไปจากท่ามกลางพวกเจ้า²⁶ จะไม่มีการแท้งลูก หรือเป็นหมันในดินแดนของเจ้า เราจะให้เจ้ามีอายุยืนนาน²⁷ เราจะบันดาลให้เกิดความสดชื่นขึ้นก่อนหน้าพวกเจ้า เราจะทำลายชาวเมืองทั้งปวงที่พวกเจ้าไปเผชิญหน้านั้น เราจะให้พวกศัตรูทั้งปวงหันหลังหนีพวกเจ้า²⁸ เราจะใช้ให้ฝูงต่อลวงหน้าไปก่อนพวกเจ้า จะขับไล่คนฮีบไต๋ คนคานาอัน คนฮิตไทต์ไปให้พ้นหน้าพวกเจ้า²⁹ เราจะไม่ไล่เขาไปให้พ้นหน้าพวกเจ้าในระยะปีเดียว เกรงว่าแผ่นดินจะรกร้างไปและสัตว์ป่าจะทวีจำนวนขึ้นต่อสู้อกับพวกเจ้า³⁰ แต่เราจะไล่เขาไปให้พ้นหน้าพวกเจ้าทีละเล็กละน้อยจนพวกเจ้าทวีจำนวนมากขึ้นแล้วได้รับมอบดินแดนนั้นเป็นกรรมสิทธิ์³¹ เราจะกำหนดเขตแดนของพวกเจ้าไว้ตั้งแต่ทะเลแดงจนถึงทะเลของชาวฟีลิสเตีย ตั้งแต่ถิ่นทุรกันดารจนจดแม่น้ำ เพราะเราจะมอบชาวเมืองนั้นไว้ในมือของพวกเจ้าให้พวกเจ้าไล่เขาไปเสียให้พ้นหน้า³² พวกเจ้าอย่าทำพันธสัญญากับเขา หรือกับพระของเขาเลย³³ เขาจะอาศัยในดินแดนของเจ้าไม่ได้ เกรงว่าเขาจะชักจูงให้เจ้ากระทำบาปต่อเรา เพราะว่าถ้าพวกเจ้าปรนนิบัติพระของเขา เรื่องนี้ก็จะบังงั่วตัวเจ้าเป็นแน่

24

พระเจ้าทรงประทานคำสั่งแก่โมเสส

¹ พระองค์ตรัสกับ โมเสสว่า ข้าพเจ้ากับอาโรน นาถับ และอาบียู กับพวกผู้ใหญ่เจ็ดสิบคนของอิสราเอลจะขึ้นมาเฝ้าพระเยโฮวาห์ แล้วนมัสการอยู่แต่ไกล² ให้เฉพาะโมเสสผู้เดียวเข้ามา ใกล้พระเยโฮวาห์ ส่วนคนอื่นๆอย่าให้เข้ามา

ใกล้และอย่าให้ประชาชนขึ้นมากับโมเสสเลย□ 3 โมเสสจึงนำพระวณะของพระเยโฮวาห์และคำตัดสินทั้งสิ้นมาชี้แจงให้ประชาชนทราบ ประชาชนทั้งปวงก็ตอบเป็นเสียงเดียวกันว่า □พระวณะทั้งหมด ซึ่งพระเยโฮวาห์ตรัสไว้ นั้น พวกเราจะกระทำตาม□ 4 โมเสสจึงจารึกพระวณะของพระเยโฮวาห์ไว้ทุกคำ แล้วตีขึ้นแผ่นเข้าจัดแจงสร้างแท่นบูชาขึ้นที่ เชิงภูเขา ปักเสาหินขึ้นสิบสองก้อนตามจำนวนตระกูลทั้งสิบสองของอิสราเอล 5 ท่านใช้ให้หนุ่มๆชนชาติอิสราเอล ถวายเครื่องเผาบูชาและถวายวัวเป็นเครื่องสันติบูชาแด่พระเยโฮวาห์ 6 โมเสสเก็บเลือดวัวครึ่งหนึ่งไว้ในชาม อีกครึ่งหนึ่งประพรมที่แท่นบูชานั้น 7 ท่านถือหนังสือพันธสัญญาอ่านให้ประชาชนฟัง พวกเขา กล่าวว่า □บรรดาสิ่งที่พระเยโฮวาห์ตรัสไว้ นั้น พวกเราจะกระทำตาม และเราจะเชื่อฟัง□ 8 โมเสสก็เอาเลือดประพรมประชาชนและกล่าวว่า □ดูเถิด นี่เป็นเลือดแห่งพันธสัญญา ซึ่งพระเยโฮวาห์กระทำกับเจ้าตามพระวณะทั้งหมดนี้□

โมเสสอยู่บนภูเขาซีนายสี่สิบวัน

9 ครั้งนั้น โมเสสกับอาโรน นาถับและอาบิฮู และพวกผู้ใหญ่เจ็ดสิบคนของอิสราเอลขึ้นไปอีก 10 เขาทั้งหลายได้เห็นพระเจ้าแห่งอิสราเอล และพื้นที่รองพระบาทเป็นดวงพลอยไพฑูรย์สุกใสเหมือนทองคำทีเดียว 11 พระองค์มิได้ลงโทษบรรดาหัวหน้าชนชาติอิสราเอล เขาทั้งหลายได้เห็นพระเจ้า และได้กินและดื่ม 12 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า □ขึ้นมาหาเราบนภูเขาแล้วคอยอยู่ที่นั่น เราจะให้แผ่นศิลาอันม^๑ราชบัญญัติ และข้อบัญญัติซึ่งเราจารึกไว้เพื่อเก็บไว้สอนเขา□ 13 โมเสสจึงลุกขึ้นพร้อมกับโยชูวาผู้รับใช้ โมเสสขึ้นไปบนภูเขาของพระเจ้า 14 และกล่าวแก่พวกผู้ใหญ่เหล่านั้น

นว่า □คอยเราอยู่ที่นี้จนกว่าเราจะกลับมาหาพวกท่านอีก
 ดูเถิด อาโรนและเฮอร้อยู่กับพวกท่าน ใครมีเรื่องราวอะไร
 ก็จงมาหาท่านทั้งสองนี้เถิด□ 15 แล้วโมเสสขึ้นไปบนภูเขา
 เมฆก็คลุมภูเขาไว้ 16 สง่าราศีของพระเยโฮวาห์มาอยู่บน
 ภูเขาซีนาย เมฆนั้นปกคลุมภูเขาอยู่หกวัน ครั้นวันที่เจ็ด
 พระองค์ทรงเรียกโมเสสจากหมู่เมฆ 17 สง่าราศีของพระเย
 โฮวาห์ปรากฏแก่ตาชนชาติอิสราเอลเหมือนเปลวไฟไหม้อยู่
 บนยอดภูเขา 18 โมเสสเข้าไปในหมู่เมฆนั้นและขึ้นไปบนภู
 เขา โมเสสอยู่บนภูเขานั้นสี่สิบวันสี่สิบคืน

25

อิสราเอลช่วยกันถวายเพื่อสร้างพลับพลา

1 ฝ่ายพระเยโฮวาห์ตรัสกับ โมเสสว่า 2 □จงสั่งชนชาติ
 อิสราเอลให้นำของมาถวายแก่เรา ของนั้นให้รับมาจากทุกๆ
 คนที่เต็มใจถวาย 3 ของถวายซึ่งเจ้าจะต้องรับจากเขาคือ
 ทองคำ เงิน ทองสัมฤทธิ์ 4 ด้ายสีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้ม ผ้า
 ป่านเนื้อละเอียดและขนแพะ 5 หนังแกะตัวผู้ย้อมสีแดง หน
 ังของตัวเบดเจอร์ และไม้กระถินเทศ 6 น้ำมันเติมประทีป
 เครื่องเทศปรุงน้ำมันสำหรับเจิม และปรุงเครื่องหอม 7 พลอย
 สีน้ำข้าวและพลอยสำหรับฝังในเอโฟดและทับทรวง 8 แล
 วให้เขาสร้างสถานบริสุทธิ์ ถวายแก่เรา เพื่อเราจะได้อยู่
 ท่ามกลางพวกเขา 9 แบบอย่างพลับพลาและเครื่องตั้งปวง
 ของพลับพลานั้น เจ้าจงทำตามที่เราแจ้งไว้แก่เจ้านี้ทุก
 ประการ

หีบพันธสัญญา

10 ให้เขาทำหีบใบหนึ่งด้วยไม้กระถินเทศ ยาวสองศอกคืบ กว้างศอกคืบ และสูงศอกคืบ 11 หีบนั้นหุ้มด้วยทองคำบริสุทธิ์ ทั้งด้านในและด้านนอก แล้วทำกระจังคาตรรอบหีบนั้นด้วยทองคำ 12 ให้หล่อห่วงทองคำสี่ห่วงสำหรับหีบนั้น ติดไว้ที่มุมทั้งสี่ ด้านนี้สองห่วงและด้านนั้นสองห่วง 13 ให้ทำคานหามด้วยไม้กระถินเทศหุ้มด้วยทองคำ 14 แล้วสอดคานหามเข้าที่ห่วงข้างหีบสำหรับใช้ยกหามหีบนั้น 15 ไม้คานหามให้สอดไว้ในห่วงของหีบ อย่าถอดออกเลย 16 พระโอวาทที่เราจะให้แก่เจ้าจงเก็บไว้ในหีบนั้น 17 แล้วจงทำพระที่นั่งกรรณาด้วยทองคำบริสุทธิ์ ยาวสองศอกคืบ กว้างศอกคืบ 18 จงทำเศรฐบทองคำสองรูป โดยใช้ฝัก่อนทำตั้งไว้ที่ปลายพระที่นั่งกรรณาทั้งสองข้าง 19 ทำเศรฐบไว้ที่ปลายพระที่นั่งกรรณาข้างละรูป ทำเศรฐบนั้นและให้ตอนปลายทั้งสองข้างติดเป็นเนื้อเดียวกับพระที่นั่งกรรณา 20 ให้เศรฐบทองประกอกออกไว้เบื้องบน ปกพระที่นั่งกรรณาไว้ด้วยปีก และให้หันหน้าเข้าหากัน ให้เศรฐบหันหน้ามาตรงพระที่นั่งกรรณา 21 แล้วจงตั้งพระที่นั่งกรรณานั้นไว้บนหีบ จงบรรจพระโอวาทซึ่งเราจะให้ไว้แก่เจ้าไว้ในหีบนั้น 22 ณ ที่นั้น เราจะอยู่ให้เจ้าเข้าเฝ้า และจะสนทนากับเจ้าจากเหนือพระที่นั่งกรรณาระหว่างกลางเศรฐบทั้งสองซึ่งตั้งอยู่บนหีบพระโอวาท เราจะสนทนากับเจ้าทุกเรื่องซึ่งเราจะสั่งเจ้าให้ประกาศแก่ชนชาติอิสราเอล

โต๊ะขนมปังหน้าพระพักตร์

23 แล้วจงเอาไม้กระถินเทศมาทำโต๊ะตัวหนึ่ง ยาวสองศอก กว้างหนึ่งศอก และสูงศอกคืบ 24 เจ้าจงหุ้มโต๊ะนั้นด้วยทองคำบริสุทธิ์ และทำกระจังทองคำรอบโต๊ะนั้นด้วย 25 ประกับโต๊ะนั้นทำให้กว้างหนึ่งฝ่ามือโดยรอบ แล้วทำกระจังทองคำ

ประกอบให้รอบประกับนั้น 26 จงทำห่วงทองคำสี่ห่วงติดไว้ที่มุมขาโต๊ะทั้งสี่ 27 ห่วงนั้นให้ติดชิดกับประกับ เพื่อเอาไว้สอดคานหาม 28 เจ้าจงทำคานหามด้วยไม้กระถินเทศ หุ้มด้วยทองคำ ให้หามโต๊ะด้วยไม้นี้ 29 เจ้าจงทำจานและช้อนคนโท และอ่างน้ำที่ใช้สำหรับรินเครื่องดื่มบูชา สิ่งเหล่านี้เจ้าจงทำด้วยทองคำบริสุทธิ์ 30 และเจ้าจงวางขนมบังหน้าพระพักตร์ไว้บนโต๊ะนั้นต่อหน้าเราเป็นนิตย์

คันประทีปทองคำ

31 เจ้าจงทำคันประทีปอันหนึ่งด้วยทองคำบริสุทธิ์ จงใช้ฝักอ่อนทำคันประทีป ให้ทั้งลำตัว กิ่ง ดอก ดอกตูม และกลีบติดเป็นเนื้อเดียวกันคันประทีปนั้น 32 ให้มีกิ่งหกกิ่ง แยกออกจากลำคันประทีปนั้นข้างละสามกิ่ง 33 กิ่งหนึ่งมีดอกเหมือนดอกอัลมันต์สามดอก ทุกๆดอกให้มีดอกตูมและกลีบ อีกกิ่งหนึ่งให้มีดอกสามดอกเหมือนดอกอัลมันต์ ทุกๆดอกให้มีดอกตูมและกลีบ ให้เป็นดังนี้ทั้งหกกิ่งซึ่งยื่นออกจากลำคันประทีป 34 สำหรับลำคันประทีปนั้นให้มีดอกสี่ดอกเหมือนดอกอัลมันต์ ทั้งดอกตูมและกลีบ 35 ใต้กิ่งทุกๆคู่ทั้งหกกิ่งที่ลำคันประทีปนั้น ให้มีดอกตูมเป็นเนื้อเดียวกันกับคันประทีป 36 ดอกตูมและกิ่งทำให้เป็นเนื้อเดียวกันกับคันประทีป ให้ทุกส่วนเป็นเนื้อเดียวกันด้วยทองคำบริสุทธิ์ที่ใช้ค้อนทำ 37 จงทำตะเกียงเจ็ดดวงสำหรับคันประทีปนั้น แล้วจุดตะเกียงให้ส่องแสงตรงไปหน้าคันประทีป 38 ตะไกรตัดใส่ตะเกียง และถาดใส่ตะไกรให้ทำด้วยทองคำบริสุทธิ์ 39 คันประทีปกับเครื่องใช้ทุกอย่างให้ทำด้วยทองคำบริสุทธิ์หนึ่งตะลันต์ 40 จงระวางทำสิ่งเหล่านี้ตามแบบอย่างที่เราแจ้งแก่เจ้าบนภูเขา

26

ม่านสำหรับพลับพลา

1 □นอกจากนั้น เจ้าจงทำพลับพลาด้วยม่านสีฝืน ทำด้วยผ้าปานเนื้อละเอียด และผ้าทอด้วยด้ายย้อมสีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้ม กับให้มีภาพเศรฐ์ฝีมือช่างออกแบบไว้ 2 ม่านฝืนหนึ่งให้ยาวยี่สิบแปดศอก กว้างสี่ศอก ม่านทุกฝืนให้เท่ากัน 3 ม่านห้าฝืนให้เกี่ยวติดกัน และอีกห้าฝืนนั้นก็ให้เกี่ยวติดกันด้วย 4 จงทำหูกม่านด้วยด้ายสีฟ้าติดไว้ตามขอบม่านด้านนอกสุดซุดที่หนึ่ง และตามขอบม่านด้านนอกสุดซุดที่สอง จงติดหูกไว้เหมือนกัน 5 ม่านฝืนหนึ่งให้ทำหูกห้าสิบหูก และตามขอบม่านซุดที่สอง ให้ทำหูกห้าสิบหูกให้ตรงกัน 6 จงทำขอทองคำห้าสิบขอสำหรับใช้เกี่ยวม่าน เพื่อให้เป็นพลับพลาเดียวกัน 7 จงทำม่านด้วยขนแพะ สำหรับเป็นเต็นท์คลุมพลับพลาชั้นนอกอีกสิบเอ็ดฝืน 8 ม่านฝืนหนึ่งให้ทำยาวสามสิบศอก กว้างสี่ศอก ทั้งสิบเอ็ดฝืนให้เท่ากัน 9 ม่านห้าฝืนให้เกี่ยวติดกันต่างหาก และม่านอีกหกฝืนให้เกี่ยวติดกันต่างหากเช่นกัน และม่านฝืนที่หกนั้นจงให้ห้อยลอนลงมาข้างหน้าพลับพลา 10 ทำหูกห้าสิบหูกติดกับขอบม่านด้านนอกสุดซุดที่หนึ่ง และหูกห้าสิบหูกติดกับขอบม่านด้านนอกสุดซุดที่สอง 11 แล้วทำขอทองสัมฤทธิ์ห้าสิบขอ เกี่ยวขอเข้ากับหูก เกี่ยวให้ติดเป็นเต็นท์หลังเดียวกัน 12 ม่านเต็นท์ส่วนที่เกินอยู่ คือชายม่านครึ่งหนึ่งที่เหลืออยู่นั้น จงให้ห้อยลงมาด้านหลังพลับพลา 13 ส่วนม่านคลุมพลับพลา ซึ่งยาวเกินไปข้างละหนึ่งศอกนั้น ให้ห้อยลงมาข้างๆพลับพลาทั้งข้างนี้และข้างโน้น สำหรับใช้กำบัง 14 เครื่องคาดเต็นท์ข้างบน เจ้าจงทำด้วยหนังแกะตัวผู้ ย้อมสีแดงชั้นหนึ่ง และคลุมด้วยหนังของตัวเบดเจอร์อีกชั้นหนึ่ง

ไม้กรอบสำหรับพลับพลา

15 ไม้กรอบสำหรับทำฝาพลับพลา นั้น ให้ใช้ไม้กระถินเทศ ตั้งตรงขึ้น 16 ไม้กรอบนั้น ให้ยาวแผ่นละสิบศอก กว้างศอก คืบ 17 ให้มีเดือยกรอบละสองเดือย เดือยกรอบหนึ่งมีไม้ ประกับติดกับเดือยอีกกรอบหนึ่ง ไม้กรอบพลับพลาทั้งหมด ให้ทำอย่างนี้ 18 เจ้าจงทำไม้กรอบพลับพลา ดังนี้ ด้านใต้ให้ ทำยี่สิบแผ่น 19 จงทำฐานรองรับด้วยเงินสี่สิบฐานสำหรับ ไม้กรอบยี่สิบแผ่น ใต้ไม้กรอบแผ่นหนึ่ง ให้มีฐานรองรับ แผ่นละสองฐาน สำหรับสามเดือยสองอัน 20 ด้านที่สองของ พลับพลาข้างทิศเหนือ นั้น ให้ใช้ไม้กรอบยี่สิบแผ่น 21 และทำ ฐานเงินรองรับสี่สิบฐาน ใต้กรอบให้ทำฐานแผ่นละสองฐาน 22 ส่วนด้านหลังทิศตะวันตกของพลับพลา ให้ทำไม้กรอบหก แผ่น 23 และทำอีกสองแผ่นสำหรับมุมพลับพลาด้านหลัง 24 ไม้กรอบนั้น ข้างล่างให้แยกกัน แต่ตอนบนยอดให้ติดกันที่ ห่วงแรกทั้งสองแห่ง ให้กระทำดังนี้ก็จะทำให้เกิดมุมสองมุม 25 คือรวมเป็นไม้กรอบแปดแผ่นด้วยกัน และฐานเงินสิบหก อัน ใต้กรอบไม้ให้มีฐานรองรับแผ่นละสองฐาน

ไม้กรอบหุ้มด้วยทองคำ

26 เจ้าจงทำกลอนด้วยไม้กระถินเทศห้าอัน สำหรับไม้ กรอบฝาพลับพลา ด้านหนึ่ง 27 และกลอนอีกห้าอันสำหรับ ขัดไม้กรอบฝาพลับพลา อีกด้านหนึ่ง และกลอนอีกห้าอัน สำหรับขัดไม้กรอบฝาพลับพลา ด้านหลัง คือด้านตะวันตก 28 กลอนตัวกลางคืออยู่ตอนกลางของไม้กรอบสำหรับขัดฝา ร้อยให้ติดกัน 29 จงหุ้มไม้กรอบเหล่านั้นด้วยทองคำ และทำ ห่วงไม้กรอบด้วยทองคำสำหรับร้อยกลอน และกลอนนั้นให้ หุ้มด้วยทองคำ 30 พลับพลา นั้น เจ้าจงจัดตั้งไว้ตามแบบอย่าง ที่เราได้แจ้งแก่เจ้าแล้วที่บนภูเขา

ม่านที่อยู่ระหว่างที่บริสุทธิ์กับที่บริสุทธิ์ที่สุด

31 จงทำม่านผืนหนึ่ง ทอด้วยด้ายสีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้ม และด้วยผ้าปานเนื้อละเอียด ให้มีภาพเคลือบฝีมือช่าง ออกแบบไว้ 32 ม่านนั้นให้แขวนไว้ด้วยขอทองคำที่เสาไม้กระถินเทศสีเสათที่หุ้มด้วยทองคำ และซึ่งตั้งอยู่บนฐานเงินสีอัน 33 ม่านนั้นให้เขาแขวนไว้กับขอสำหรับเกี่ยวม่าน แล้วเอาหีบพระโอวาทเข้ามาไว้ข้างในภายในม่าน และม่านนั้นจะเป็นที่แบ่งพลับพลาระหว่างที่บริสุทธิ์กับที่บริสุทธิ์ที่สุด 34 พระที่นั่งกรณานั้นให้ตั้งไว้บนหีบพระโอวาทในที่บริสุทธิ์ที่สุด 35 จงตั้งโต๊ะไว้ข้างนอกม่าน และจงตั้งคันประทีปไว้ด้านใต้ในพลับพลาตรงข้ามกับโต๊ะ เจ้าจงตั้งโต๊ะไว้ทางด้านเหนือ

ม่านสำหรับประตูพลับพลา

36 เจ้าจงทำบังตาที่ประตูเต็นท์นั้นด้วยด้ายสีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้ม และด้วยผ้าปานเนื้อละเอียดประกอบด้วยฝีมือช่างด้ายสี 37 จงทำเสาห้าต้นด้วยไม้กระถินเทศสำหรับติดบังตาที่ประตูแล้วหุ้มเสานั้นด้วยทองคำ ขอแขวนเสาจงทำด้วยทองคำ แล้วหล่อฐานทองสัมฤทธิ์ห้าฐานสำหรับรองรับเสานั้น□

27

แท่นบูชาหุ้มด้วยทองเหลือง

1 □เจ้าจงทำแท่นบูชาด้วยไม้กระถินเทศให้ยาวห้าศอก กว้างห้าศอก ให้เป็นแท่นสี่เหลี่ยมจัตุรัส สูงสามศอก 2 จงทำเชิงงอนติดไว้ทั้งสี่มุมของแท่น ให้เป็นชั้นเดียวกันกับแท่น และจงหุ้มแท่นด้วยทองสัมฤทธิ์ 3 เจ้าจงทำหม้อสำหรับใส่

ซีเถ่า พลั่ว ขาม ขอเกี่ยวเนื้อและถาดรองไฟ คือเครื่องใช้สำหรับแท่นทั้งหมด เจ้าจงทำด้วยทองสัมฤทธิ์⁴ แล้วเอาทองสัมฤทธิ์ทำตาข่ายประดับแท่นนั้น กับทำห่วงทองสัมฤทธิ์ติดที่มุมทั้งสี่ของตาข่าย⁵ ตาข่ายนั้นให้อยู่ใต้กระจังของแท่น และให้ห้อยอยู่ตั้งแต่กลางแท่นลงมา⁶ ไม้คานห้ามแท่นให้ทำด้วยไม้กระถินเทศและหุ้มด้วยทองสัมฤทธิ์⁷ ไม้คานนั้นให้สอดไว้ในห่วง ในเวลาห้ามไม้คานจะอยู่ข้างแท่นข้างละอัน⁸ แท่นนั้นทำด้วยไม้กระดาน แต่ข้างในแท่นกลวงตามแบบที่แจ้งแก่เจ้าแล้วที่ภูเขา จงให้เขาทำอย่างนั้น

ลานพลับพลา

⁹ เจ้าจงสร้างลานพลับพลาให้รั้วด้านใต้มีผ้าบังลานนั้นทำด้วยผ้าปานเนื้อละเอียดยาวหนึ่งร้อยศอก¹⁰ ให้มีเสายี่สิบต้นกับฐานทองสัมฤทธิ์รองรับเสายี่สิบฐาน ขอดิดเสาและราวยึดเสานั้น ให้ทำด้วยเงิน¹¹ ทำนองเดียวกัน ด้านทิศเหนือให้มีผ้าบังยาวร้อยศอก เหมือนกันกับเสายี่สิบต้น และฐานทองสัมฤทธิ์ยี่สิบฐาน ขอดิดเสาและราวยึดเสานั้น ให้ทำด้วยเงิน¹² ตามส่วนกว้างของลานด้านตะวันตก ให้มีผ้าบังยาวห้าสิบศอก กับเสายี่สิบต้น และฐานรองรับเสายี่สิบฐาน¹³ ส่วนกว้างของลานด้านตะวันออก ให้ยาวห้าสิบศอก¹⁴ ผ้าบังด้านริมประตูข้างหนึ่งให้ยาวสิบห้าศอก มีเสาสามต้น และฐานรองรับเสาสามฐาน¹⁵ อีกข้างหนึ่งให้มีผ้าบังยาวสิบห้าศอก มีเสาสามต้น และฐานรองรับเสาสามฐาน¹⁶ ให้มีผ้าบังตาที่ประตูลานยาวยี่สิบศอก ผ้าสีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้ม และผ้าปานเนื้อละเอียด ประกอบด้วยฝีมือของช่างด้ายสี กับเสาสี่ต้นและฐานรองรับเสาสี่ฐาน

เสาแห่งพลับพลา

17 เสาล้อมรอบลานทั้งหมด ให้มีราวสำหรับยึดเสาให้ติดต่อกันทำด้วยเงิน และให้ทำขอด้วยเงิน ฐานรองรับเสานั้นทำด้วยทองสัมฤทธิ์¹⁸ ด้านยาวของลานนั้นจะเป็นร้อยศอก ด้านกว้างห้าสิบศอก สูงห้าศอก กั้นด้วยผ้าปานเนื้อละเอียด และมีฐานทองสัมฤทธิ์¹⁹ เครื่องใช้สอยทั้งปวงของพลับพลา พร้อมทั้งหลักหมุดของพลับพลา กับหลักหมุดสำหรับรั้วที่กั้นลานทั้งหมด ให้ทำด้วยทองสัมฤทธิ์

น้ำมันสำหรับประทีป

20 เจ้าจงสั่งชนชาติอิสราเอลให้นำน้ำมันมะกอกเทศบริสุทธิ์ที่คั้นไว้ นั้นมาสำหรับเติมประทีป เพื่อจะให้ประทีปนั้นส่องสว่างอยู่เสมอ²¹ ในพลับพลาแห่งชุมนุมข้างนอกม่านซึ่งอยู่หน้าหีบพระโอวาท ให้อาโรนและบุตรชายของอาโรน ดูแลประทีปนั้นอยู่เฉพาะพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ตั้งแต่เวลาพลบค่ำจนถึงรุ่งเช้า ให้เป็นกฎเกณฑ์เนื่องนิത്യที่ชนชาติอิสราเอลต้องปฏิบัติตามชั่วอายุของเขา□

28

พวกปุโรหิต

1 □จงนำอาโรนพี่ชายของเจ้ากับบุตรชายของเขา แยกออกมาจากหมู่ชนชาติอิสราเอลให้มาอยู่ใกล้เจ้า เพื่อจะให้ปรนนิบัติเราในตำแหน่งปุโรหิต คือทั้งอาโรนกับบุตรชายของอาโรน คือนาถัน อาบีชู เอเลอาซาร์ กับอิธามาร์² แล้วให้ทำเครื่องยศจริสุทธีสำหรับอาโรนพี่ชายของเจ้าให้สมเกียรติ และงดงาม³ ให้กล่าวแก่คนทั้งปวงผู้เฉลียวฉลาดซึ่งเราได้บันดาลให้เขามีจิตใจอันประกอบด้วยสติปัญญา นั้น

ให้เขาทำเครื่องยศสำหรับสถาปนาอาโรนให้ปรนนิบัติเราในตำแหน่งปุโรหิต

เครื่องยศของพวกปุโรหิต

4 ให้เขาทำเครื่องยศดังต่อไปนี้คือทับทรวง เสื้อเอโฟด เสื้อคลุม เสื้อตาสมุก ผ้ามาลาและรัดประคด และให้เขาทำเครื่องยศบริสุทธิสำหรับอาโรนพี่ชายของเจ้าและบุตรชายของเขา เพื่อจะให้ปรนนิบัติเราในตำแหน่งปุโรหิต 5 ให้เขาเหล่านั้นรับเอาทองคำ ด้ายสีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้ม และผ้าป่านเนื้อละเอียด 6 ให้เขาทำเอโฟดด้วยทองคำ ด้วยด้ายสีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้มและผ้าป่านเนื้อละเอียด ตัดด้วยฝีมือช่างออกแบบ 7 แถบที่ผูกบ่าของเอโฟดนั้น ให้ติดกับริมตอนบนทั้งสองชั้น เพื่อจะติดเป็นอันเดียวกัน 8 รัดประคดทออย่างประณีต สำหรับคาดทับเอโฟด ให้ทำด้วยฝีมืออย่างเดียวกัน และใช้วัสดุอย่างเดียวกับเอโฟด คือทำด้วยทองคำ ด้ายสีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้ม และผ้าป่านเนื้อละเอียด 9 แล้วให้ใช้พลอยสีน้ำข้าวสองแผ่น สำหรับจารึกชื่อบุตรของอิสราเอลไว้ 10 ที่พลอยแผ่นหนึ่งให้จารึกชื่อหกชื่อ และแผ่นที่สองก็ให้จารึกชื่อไว้อีกหกชื่อที่เหลืออยู่ตามกำเนิด 11 ให้ช่างแกะจารึกชื่อเหล่าบุตรอิสราเอลไว้ที่พลอยทั้งสองแผ่นนั้น เช่นอย่างแกะตราแล้วฝังไว้บนกระเปาะทองคำซึ่งมีลวดลายละเอียด 12 พลอยทั้งสองแผ่นนั้นให้ติดไว้กับเอโฟดบนบ่าทั้งสองข้าง พลอยนั้นจะเป็นที่ระลึกถึงบรรดาบุตรแห่งอิสราเอล และอาโรนจะแบกชื่อเขาทั้งหลายไว้บนบ่าทั้งสองเฉพาะพระพักตร์พระเยโฮวาห์เป็นที่ระลึก 13 เจ้าจงทำกระเปาะทองคำมีลวดลายละเอียด 14 กับทำสร้อยสองสายด้วยทองคำบริสุทธิ์ เป็นสร้อยถักเกลียวแล้วติดไว้ที่กระเปาะนั้น

ทับทรวงสำหรับพวกปุโรหิต

15 จงทำทับทรวงแห่งการพิพากษา ด้วยฝีมือช่างออกแบบ ฝีมือเหมือนทำเอโพลด์คือทำด้วยทองคำ ด้ายสีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้มและผ้าปานเนื้อละเอียด 16 ให้ทำทับทรวงเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส พับทบกลาง ยาวคืบหนึ่ง กว้างคืบหนึ่ง 17 จงฝังพลอยสี่แถวบนทับทรวงนั้น แถวที่หนึ่งฝังทับทิม บุษราคัม และพลอยสีแดงเข้ม 18 แถวที่สองฝังมรกต ไพฑูรย์ และเพชร 19 แถวที่สามฝังนิล โมรา และพลอยสีม่วง 20 แถวที่สี่ฝังพลอยเขียว พลอยสีน้ำข้าวและหยก พลอยทั้งหมดนี้ให้ฝังในลวดลายอันละเอียดที่ทำด้วยทองคำ 21 พลอยเหล่านั้นให้มีชื่อเหล่าบุตรอิสราเอลสิบสองชื่อจารึกไว้เหมือนแกะตรา จะมีชื่อตระกูลทุกตระกูลตามลำดับสิบสองตระกูล 22 และเจ้าจงทำสร้อยถักเกลียวด้วยทองคำบริสุทธิ์สำหรับทับทรวง 23 และเจ้าจงทำห่วงทองคำสองห่วงติดไว้ที่มุมบนทั้งสองของทับทรวง 24 ส่วนสร้อยที่ทำด้วยทองคำนั้น ให้เกี่ยวด้วยห่วงที่มุมทับทรวง 25 และปลายสร้อยอีกสองข้าง ให้ติดกับกระเปาะที่มีลวดลายละเอียดทั้งสอง ให้ติดไว้ข้างหน้าที่แถบยึดเอโพลด์ทั้งสองข้างบนบ่า 26 จงทำห่วงทองคำสองอันติดไว้ที่มุมล่างทั้งสองข้างของทับทรวงข้างในที่ติดเอโพลด์ 27 จงทำห่วงสองอันด้วยทองคำใส่ไว้ริมเอโพลด์เบื้องหน้าใต้แถบที่ตะเข็บเหนือรัดประคดซึ่งทอดด้วยฝีมือประณีตของเอโพลด์ 28 ให้ผูกทับทรวงนั้นติดกับเอโพลด์ด้วย ใช้ด้ายถักสีฟ้าร้อยผูกที่ห่วง ให้ทับทรวงทับรัดประคดที่ทำด้วยฝีมือประณีตของเอโพลด์ เพื่อมิให้ทับทรวงหลุดไปจากเอโพลด์ 29 อาโรนจึงจะมีชื่อเหล่าบุตรอิสราเอลจารึกไว้ในทับทรวงแห่งการพิพากษาดังที่หัวใจของตน ให้เป็นที่ระลึกต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์เสมอ เมื่อเขาเข้าไปในที่บริสุทธิ์นั้น 30 จงใส่อูรีมและทุมิมไว้ในทับทรวงแห่งการพิพากษา และ

ของสองสิ่งนี้จะอยู่ที่หัวใจของอาโรนเมื่อเข้าเฝ้าพระเยโฮวาห์ อาโรนจะรับภาระการพิพากษาเหล่าบุตรอิสราเอลไว้ที่หัวใจของตนเสมอเฉพาะพระพักตร์พระเยโฮวาห์

เสื้อคลุมสีฟ้า

31 เจ้าจงทำเสื้อคลุมให้เข้าชุดกับเอโฟดด้วยผ้าสีฟ้าล้วน
32 ให้ทำช่องคอกกลางผืนเสื้อ แล้วขลิบรอบคอด้วยผ้าทอ เช่นเดียวกับคอเสื้ออาหาร เพื่อจะมีให้ขาด 33 ที่ชายล่างของเสื้อคลุมให้ปักรูปทับทิม ฝังด้วยสีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้มรอบชายเสื้อ และติดลูกพรวนทองคำสลับกับผลทับทิม 34 ลูกพรวนทองคำลูกหนึ่ง ผลทับทิมผลหนึ่ง ลูกพรวนทองคำอีกลูกหนึ่ง ผลทับทิมอีกผลหนึ่งรอบชายล่างของเสื้อคลุม 35 อาโรนจะสวมเสื้อตัวนั้นเมื่อทำงานปรนนิบัติ และจะได้ยินเสียงลูกพรวนเมื่อเข้าเฝ้าพระเยโฮวาห์ในที่บริสุทธิ์ และเมื่อเดินออกมา ด้วยเกรงว่าเขาจะต้องตาย

แผ่นทองคำกับมาลา

36 เจ้าจงทำแผ่นทองคำปริสุทธีจารึกคำว่า ׀บริสุทธิ์แด่พระเยโฮวาห์׀ ไว้เหมือนอย่างแกะตรา 37 และเจ้าจงเอาด้ายถักสีฟ้า ผูกแผ่นทองคำนั้นไว้บนมาลาให้อยู่ที่ข้างมาลาด้านหน้า 38 แผ่นทองคำนั้นจะอยู่ที่หน้าผากของอาโรน และอาโรนจะรับความชั่วช้าอันเกิดแก่ชนชาติอิสราเอลเนื่องจากของถวายอันบริสุทธิ์ ซึ่งนำมาชำระให้เป็นของถวายอันบริสุทธิ์ และแผ่นทองคำนั้นให้อยู่ที่หน้าผากของอาโรนเสมอเพื่อสิ่งของเหล่านั้นจะเป็นที่โปรดปรานต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์

รัดประคด มาลา และกางเกง

39 จงทอเสื่อให้เป็นลวดลาย ด้วยป่านเนื้อละเอียด ส่วนผ้ามาลา นั้น จงทำด้วยผ้าป่านเนื้อละเอียด และทำรัดประคดด้วยฝีมือช่างด้ายสี 40 จงทำเสื่อ รัดประคดและมาลาสำหรับบุตรชายทั้งหลายของอาโรน ให้สมเกียรติและงดงาม 41 จงแต่งอาโรนพี่ชายของเจ้าและบุตรชายทั้งหลายของเขาด้วยเครื่องยศ แล้วเจิมและสถาปนาและชำระเขาให้บริสุทธิ์ เพื่อให้ประณินบัติเราในตำแหน่งปุโรหิต 42 จงเย็บกางเกงให้เขาเหล่านั้นด้วยผ้าป่านเพื่อจะปกปิดกายที่เปลือยของเขาให้ยาวตั้งแต่เอวจนถึงต้นขา 43 ให้อาโรนกับบุตรชายทั้งหลายของเขาสวมเมื่อเข้าไปในพลับพลาแห่งชุมนุม และเมื่อเข้าไปใกล้แท่นจะประณินบัติ ณ ที่บริสุทธิ์ เกลือกว่าเขาจะก่อความชั่วช้าและถึงตาย เรื่องนี้ให้เป็นกฎเกณฑ์เนื่องนิตยที่ เขาและเชื้อสายของเขาที่มาภายหลังเขาจะต้องปฏิบัติตาม □

29

การสถาปนาพวกปุโรหิต

1 □ต่อไปนี้เป็นกรซึ่งเจ้าควรกระทำเพื่อชำระตัวเขาทั้งหลายให้บริสุทธิ์ เพื่อเขาจะประณินบัติเราในตำแหน่งปุโรหิต คือจงเอาวัวหนุ่มตัวหนึ่งและแกะตัวผู้สองตัวซึ่งปราศจากตำหนิ 2 ขนมปิ้งไร้เชื้อ ขนมไร้เชื้อคลุกน้ำมันและขนมแผ่นบางไร้เชื้อทาน้ำมัน ขนมเหล่านี้จงทำด้วยยอดแป้งข้าวสาลี 3 แล้วจงใส่ขนมปิ้งต่างๆเหล่านั้นไว้ในกระบุงเดียวกัน จงนำมาในกระบุงพร้อมกับวัวตัวผู้ และลูกแกะตัวผู้สองตัว 4 จงนำอาโรนและบุตรชายทั้งหลายของเขามาที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุม แล้วจงชำระตัวเขาทั้งหลายด้วยน้ำ 5 จงสวม

เครื่องยศให้อาโรน คือเสื้อในกับเสื้อเอโฟด กับเอโฟดและทับทรวง และเอารัดประคดที่ทอด้วยฝีมือนีโอบีสำหรับใช้กับเอโฟดนั้นคาดเอวไว้ 6 จงสวมมาลาที่ศีรษะของอาโรน และจงสวมมงกุฎบริสุทธิ์ทับมาลา 7 จงเอาน้ำมันเจิมเทลงบนศีรษะของเขา และเจิมตั้งเขาไว้ 8 จงนำบุตรชายทั้งหลายของเขามาและสวมเสื้อให้ 9 แล้วจงเอารัดประคดคาดเอวเขาไว้ ทั้งตัวอาโรนเองและบุตรชายของเขา และคาดมาลาให้เขา แล้วเขาก็จะรับตำแหน่งเป็นปุโรหิตตามกฎเกณฑ์เนื่องนิตย์ ดังนี้แหละ เจ้าจงสถาปนาอาโรนและบุตรชายทั้งหลายของเขาไว้

เครื่องบูชาสำหรับพวกปุโรหิต

10 เจ้าจงนำวัวตัวผู้มาที่หน้าพลับพลาแห่งชุมนุม ให้อาโรนกับบุตรชายของเขาเอามือวางลงบนหัววัวตัวผู้ 11 แล้วจงฆ่าวัวตัวผู้นั้นต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุม 12 จงเอาน้ำมันจุ่มเลือดวัวตัวผู้นั้น ทาไว้ที่เชิงอนริมแท่นบ้าง ส่วนเลือดที่เหลือทั้งหมดจงเทไว้ที่เชิงแท่นบูชา 13 เจ้าจงเอาไขมันทั้งหมดที่หุ้มเครื่องใน ฟังผิดที่ติดอยู่กับตับและไตทั้งสองกับไขมันที่ติดไตนั้นมาเผาบนแท่น 14 แต่เนื้อกับหนัง และมูลของวัวตัวผู้นั้นจงเผาไฟเสียข้างนอกค่าย ทั้งนี้เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป 15 เจ้าจงนำแกะผู้ตัวหนึ่งมาให้อาโรนกับบุตรชายเขาเอามือของตนวางบนหัวแกะตัวผู้นั้น 16 แล้วจงฆ่าแกะตัวนั้นเสีย เอาเลือดพรมรอบๆแท่น 17 จงฆ่าแหละแกะตัวนั้นออกเป็นท่อนๆและเครื่องในกับขาจงล้างน้ำวางไว้กับเนื้อและหัว 18 แล้วจงเผาแกะตัวนั้นทั้งตัวบนแท่นบูชา เป็นเครื่องเผาบูชาถวายแด่พระเยโฮวาห์ เป็นกลิ่นพวยพระทัย เป็นเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่

พระเยโฮวาห์¹⁹ เจ้าจงนำแกะตัวผู้อีกตัวหนึ่งมา แล้วให้อาโรนกับบุตรชายเขาเอามือของตนวางบนหัวแกะผู้ตัวนั้น²⁰ แล้วท่านจงฆ่าแกะตัวนั้นเสีย เอาเลือดส่วนหนึ่งเจิมที่ปลายใบหูข้างขวาของอาโรน และที่ปลายใบหูข้างขวาของบุตรชายของเขาทุกคน และที่หัวแม่มือข้างขวา และที่หัวแม่เท้าข้างขวาของเขาบ้าง แล้วจงเอาเลือดที่เหลือพรมรอบๆ แทนบูชา²¹ จงเอาเลือดส่วนหนึ่งที่อยู่บนแทนและน้ำมันเจิมนั้นพรมอาโรนและเครื่องยศของเขา จงพรมบุตรชายทั้งหลายของเขา และเครื่องยศของบุตรชายเหล่านั้นด้วย อาโรนและเครื่องยศของเขาจะบริสุทธิ์รวมทั้งบุตรชายของเขา และเครื่องยศของเขาด้วย²² เจ้าจงเอาไขมันแกะตัวผู้และหางที่เป็นไขมัน กับไขมันที่ติดเครื่องใน และพังผืดที่ติดอยู่กับตับ กับไตทั้งสองและไขมันที่ติดอยู่กับไต กับโคนขาข้างขวาด้วย เพราะเป็นแกะใช้สำหรับการสถาปนา²³ กับขนมปังก้อนหนึ่งและขนมปังคลุกน้ำมันแผ่นหนึ่ง และขนมปังบางแผ่นหนึ่งจากกระบุงขนมปังไร้เชื้อ ซึ่งอยู่ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์²⁴ แล้วจงวางสิ่งเหล่านั้นไว้ในมือของอาโรน และในมือบุตรชายของเขา ให้แกว่งไปแกว่งมาเป็นเครื่องบูชาแกว่งถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์²⁵ แล้วจงรับสิ่งเหล่านี้จากมือของเขานำไปเผาบนแทนบูชาเป็นเครื่องเผาบูชา เป็นกลิ่นที่พอพระทัยต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ เป็นเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์

อาหารสำหรับพวกปุโรหิต

²⁶ จงเอาเนื้อที่อกแกะตัวผู้ซึ่งเป็นแกะสถาปนาอาโรน แล้วให้แกว่งไปแกว่งมาเป็นเครื่องบูชาแกว่งถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และนั่นจะเป็นส่วนของเจ้า²⁷ และจงเอาเนื้อที่

อกแกะตัวผู้ซึ่งเป็นเครื่องบูชาแกว่งนั้นไว้ และเนื้อโคขนขาวอันเป็นส่วนยกให้แก่บรูโรหิตซึ่งแกว่งไปแกว่งมา และซึ่งเป็นของถวายจากแกะใช้สำหรับการสถาปนา ด้วยเป็นส่วนของอาโรนและบุตรชายเขา ²⁸ นั้นแหละเป็นส่วนซึ่งอาโรนและบุตรชายเขาจะได้รับจากชนชาติอิสราเอล เป็นกฎเกณฑ์เนื่องนิตย์ เพราะเป็นส่วนที่ยกให้แก่บรูโรหิต และชนชาติอิสราเอลจะยกให้จากเครื่องสันติบูชา เป็นเครื่องบูชาของเขาถวายแต่พระเยโฮวาห์ ²⁹ เครื่องยศบริสุทธิของอาโรนจะเป็นของบุตรชายของเขาต่อไป ให้เขาสวมเมื่อเขารับการเจิม และได้รับการสถาปนาไว้ในตำแหน่ง ³⁰ จึงให้บุตรชายซึ่งจะเป็นบรูโรหิตแทนเขานั้นสวมเครื่องยศเหล่านั้นครบเจ็ดวัน ขณะที่เขามายังพลับพลาแห่งชุมนุมเพื่อปรนนิบัติในที่บริสุทธิ์ ³¹ จึงต้มเนื้อแกะตัวผู้สำหรับการสถาปนาในที่บริสุทธิ์ ³² แล้วให้อาโรนกับบุตรชายของเขากินเนื้อแกะตัวผู้นั้น และขนมปังซึ่งอยู่ในกระบุงที่ประตูปลับพลาแห่งชุมนุม ³³ ให้เขากินของซึ่งนำมาบูชาลบมลทิน เพื่อจะสถาปนาและชำระเขาเหล่านั้นให้บริสุทธิ์ แต่คนภายนอกอย่าให้รับประทาน เพราะเป็นของบริสุทธิ์ ³⁴ และถ้าแม่เนื้อที่ใช้ในพิธีสถาปนา และขนมปังนั้นยังเหลืออยู่จนรุ่งเช้าบ้าง ก็ให้เผาส่วนที่เหลือนั้นด้วยไฟเสีย อย่าให้รับประทานเพราะเป็นของบริสุทธิ์

เจ็ดวันแห่งพิธีสถาปนา

³⁵ ดังนั้นแหละ เจ้าจงกระทำให้แก้อาโรน และบุตรชายเขาตามคำที่เราได้บัญชาเจ้าไว้ จงทำพิธีสถาปนาเขาให้ครบเจ็ดวัน ³⁶ จงนำวัวผู้ตัวหนึ่งมาถวายทุกวัน เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป เพื่อทำการลบมลทินและจงชำระแท่นบูชา ด้วย

ทำการลบมลทินของแท่นนั้น จงเจิมแท่นนั้นเพื่อจะชำระให้บริสุทธิ์³⁷ จงทำการลบมลทินแท่นนั้นครบเจ็ดวัน และชำระแท่นนั้นให้บริสุทธิ์ แล้วแท่นนั้นจะบริสุทธิ์ที่สุด สิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ถูกต้องแท่นนั้นก็จะบริสุทธิ์ด้วย

เครื่องบูชาประจำวัน

38 ต่อไปนี้เป็นสิ่งซึ่งเจ้าต้องถวายบนแท่นนั้นทุกวันเสมอไป คือลูกแกะสองตัว อายุหนึ่งขวบ³⁹ จงนำลูกแกะตัวหนึ่งมาบูชาเวลาเช้า และนำลูกแกะอีกตัวหนึ่งมาบูชาเวลาเย็น⁴⁰ พร้อมกับลูกแกะตัวที่หนึ่งนั้น จงถวายยอแด่แบ่งหนึ่งในสิบเอฟาห์คลุกกับน้ำมันที่คั้นไว้หนึ่งหนึ่งในสี่ฮิน และน้ำองุ่นหนึ่งในสี่ฮินคู่กัน เป็นเครื่องดื่มบูชา⁴¹ จงถวายลูกแกะอีกตัวหนึ่งนั้น ในเวลาเย็น ถวายธัญญาบูชาและเครื่องดื่มบูชาคู่กันด้วย เหมือนอย่างในเวลาเช้า ให้เป็นกลิ่นพอพระทัยเป็นเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์⁴² นี่จะเป็นเครื่องเผาบูชาเนื่องนิത്യตลอดชั่วอายุของเจ้า ที่ประตูปลับปลาแห่งชุมนุมเฉพะะ พระพักตร์พระเยโฮวาห์ ที่ที่เราจะพบเจ้าทั้งหลายและสนทนากับเจ้าที่นั่น⁴³ ที่นั่นเราจะพบกับชนชาติอิสราเอล และพลับปลานั้นจะรับการชำระให้บริสุทธิ์ด้วยสง่าราศีของเรา⁴⁴ เราจะชำระพลับปลาแห่งชุมนุมและแท่นบูชาไว้เป็นที่บริสุทธิ์ และเราจะชำระอาโรนและบุตรชายเขาให้บริสุทธิ์ด้วย เพื่อเขาจะปรนนิบัติเราในตำแหน่งปุโรหิต⁴⁵ เราจะสถิตอยู่ท่ามกลางชนชาติอิสราเอล และจะเป็นพระเจ้าของเขา⁴⁶ เขาจะรู้ว่าเราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขา ผู้ได้นำเขาออกจากแผ่นดินอียิปต์ เพื่อ

เราจะสถิตอยู่ท่ามกลางเขาทั้งหลาย เราคือพระเยโฮวาห์
พระเจ้าของเขา□

30

แทนสำหรับเผาเครื่องหอม

1 □เจ้าจงสร้างแทนสำหรับเผาเครื่องหอม จงทำแทนนั้น
ด้วยไม้กระถินเทศ 2 ให้ยาวศอกหนึ่ง กว้างศอกหนึ่ง เป็นรูป
สี่เหลี่ยมจัตุรัส และสูงสองศอก เชิงงอนมุมแทนนั้นให้เป็น
ไม้ท่อนเดียวกับแทน 3 และจงหุ้มแทนด้วยทองคำบริสุทธิ์ ทั้ง
ด้านบนและด้านข้างทุกด้าน และเชิงงอนด้วย และจงทำ
กระจังทองคำล้อมรอบแทน 4 จงทำห้วงทองคำสองห้วง ตี
ดไว้ใต้กระจังด้านละห้วงตรงกันข้าม ห่วงนั้นสำหรับสอดใส่
ไม้คานหาม 5 ไม้คานหามนั้นจงทำด้วยไม้กระถินเทศหุ้มด
้วยทองคำ 6 จงตั้งแทนนั้นไว้ข้างนอกม่านซึ่งอยู่ใกล้หีบพระ
โอวาท ข้างหน้าพระที่นั่งกรุณาซึ่งอยู่เหนือหีบพระโอวาท
ที่ที่เราจะพบกับเจ้า 7 จงให้อาโรนเผาเครื่องหอมบนแทน
นั้นทุกเวลาเช้า เมื่อเขาแต่งประทีปก็จงเผาเครื่องหอมด้วย
8 และในเวลาเย็นเมื่ออาโรนจุดประทีป ให้เผาเครื่องหอมบน
แทน เป็นเครื่องหอมเนื่องนิตย์ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์
ตลอดชั่วอายุของเจ้า 9 แต่เครื่องหอมอย่างที่ห้าม อย่าได้
เผาบนแทนนั้นเลย หรือเผาเครื่องเผาบูชา หรือเครื่องธัญ
ญบูชา หรือเทเครื่องดื่มบูชาบนนั้น 10 ให้อาโรนทำการบูชา
ไถ่บาปที่เชิงงอนปีละหนด้วยเลือดของเครื่องบูชาไถ่บาปลบ
มลทิน ให้เขาทำการลบมลทินแทนนั้นปีละหนตลอดชั่วอายุ
ของเจ้า แทนนั้นจะบริสุทธิ์ที่สุดแต่พระเยโฮวาห์□

เงินครึ่งเซเชลเป็นค่าไถ่ชีวิต

11 พระเยโฮวาห์ตรัสกับ โมเสสว่า 12 □เมื่อเจ้าจะจดสำมะโนครัวชนชาติอิสราเอลจงให้เขาต่างนำทรัพย์สินมาถวายพระเยโฮวาห์เป็นค่าไถ่ชีวิต เมื่อเจ้านับจำนวนเขาเพื่อจะมีได้เกิดภัยพิบัติขึ้นในหมู่พวกเขาเมื่อเจ้านับเขา 13 ทุกคนที่ขึ้นทะเบียนสำมะโนครัว จะต้องถวายของอย่างนี้ คือเงินครึ่งเซเชลตามเซเชลของสถานบริสุทธิ์ (เซเชลหนึ่งมีอีสิบเกอราห์□ ครึ่งเซเชลเป็นเงินถวายแด่พระเยโฮวาห์ 14 ทุกๆคนที่ขึ้นทะเบียนสำมะโนครัว อายุตั้งแต่อีสิบปีขึ้นไปให้นำเงินมาถวายพระเยโฮวาห์ 15 เมื่อเจ้าทั้งหลายนำเงินมาถวายพระเยโฮวาห์ เพื่อจะได้ไถ่ชีวิตของเจ้าทั้งหลายนั้นสำหรับคนมั่งมีก็อย่าถวายเกินและสำหรับคนจนก็อย่าถวายน้อยกว่าครึ่งเซเชล 16 จงเก็บเงินค่าไถ่จากชนชาติอิสราเอลและจงกำหนดเงินไว้ใช้จ่ายในพลับพลาแห่งชุมนุม เพื่อเป็นที่ระลึกแก่ชนชาติอิสราเอลต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์สำหรับการไถ่ชีวิตของเจ้าทั้งหลาย□

ขันทอง เหลือง สำหรับ ล้าง ชำระ มือ และ เท้า ของ พวกปุโรหิต

17 พระเยโฮวาห์ตรัสกับ โมเสสว่า 18 □เจ้าจงทำขันทองสัมฤทธิ์และพานรองขันทองสัมฤทธิ์ด้วย สำหรับล้างชำระจงตั้งขันนั้นไว้ระหว่างพลับพลาแห่งชุมนุมและแท่นบูชา แล้วจงตักน้ำใส่ไว้ในขันนั้น 19 ให้อาโรนและบุตรชายของเขาใช้ล้างมือและเท้า 20 เมื่อเขาจะเข้าไปในพลับพลาแห่งชุมนุม เขาจะต้องชำระด้วยน้ำเพื่อจะไม่ตาย หรือเมื่อเขาเข้ามาใกล้แท่นทำการปรนนิบัติ เพื่อถวายเครื่องบูชาด้วยไฟแด่พระเยโฮวาห์ 21 จงให้เขาล้างมือและเท้าเพื่อจะมีได้ตายและให้เป็นกฎเกณฑ์เนื่องนิത്യประจำตัวเขา คืออาโรนกับเชื้อสายของเขาตลอดชั่วอายุของเขา□

น้ำมันเจิมอันบริสุทธิ์

22 ยิ่งกว่านั้น พระเยโฮวาห์ยังตรัสกับโมเสสว่า 23 จงเอาเครื่องเทศพิเศษคือมดยอบน้ำ ซึ่งหนักห้าร้อยเชเชล และอบเชยหอมครึ่งจำนวนคือสองร้อยห้าสิบเชเชล และตะไคร้สองร้อยห้าสิบเชเชล 24 และการบูรห้าร้อยเชเชล ตามเชเชลของสถานบริสุทธิ์ และน้ำมันมะกอกเทศหนึ่งฮิน 25 เจ้าจงเอาสิ่งเหล่านี้มาทำเป็นน้ำมันเจิมอันบริสุทธิ์ เป็นน้ำหอมปรุงตามศิลปะช่างปรุงน้ำมันนั้น จะเป็นน้ำมันเจิมอันบริสุทธิ์ 26 แล้วจงเอาน้ำมันเจิมพลับพลาแห่งชุมนุมและหีบพระโอวาทด้วย 27 โต้ะและเครื่องใช้ประจำโต้ะ คันประทับกับเครื่องใช้ประจำคันประทับ และแท่นเผาเครื่องหอม 28 แท่นเครื่องเผาบูชาและเครื่องใช้ประจำแท่น ทั้งชั้นและพานรองชั้นนั้น 29 จงชำระให้บริสุทธิ์ เพื่อจะได้บริสุทธิ์ที่สุด และอะไรมาถูกสิ่งเหล่านั้นก็บริสุทธิ์ด้วย 30 อนึ่งจงเจิมอาโรนและบุตรชายเขา และสถาปนาเขาไว้ให้ปรนนิบัติเราในตำแหน่งปุโรหิต 31 ท่านจงกล่าวแก่ชนชาติอิสราเอลว่า นี่แหละ เป็นน้ำมันเจิมอันบริสุทธิ์สำหรับเราตลอดชั่วอายุของเจ้า 32 น้ำมันนี้อย่าให้เจิมคนสามัญเลย และอย่าผสมทำน้ำมันอื่นเหมือนอย่างน้ำมันนี้ น้ำมันนี้เป็นน้ำมันบริสุทธิ์ เจ้าทั้งหลายจงถือไว้เป็นบริสุทธิ์ 33 ผู้ใดจะผสมน้ำมันอย่างนี้ หรือผู้ใดจะใช้ชโลมคนต่างด้าว ผู้นั้นจะถูกตัดขาดจากชนชาติของเขา □ □

เครื่องหอมสำหรับแท่นเผาเครื่องหอม

34 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า จงเอาเครื่องเทศคือยางไม้ ชะมด และมหาหิงค์ ผสมกับกำยานบริสุทธิ์ ให้เท่าๆกันทุกอย่าง 35 จงผสมเครื่องหอมปรุงตามศิลปะช่างปรุงเจือด้วยเกลือให้เป็นของบริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์ 36 จงเอาส่วน

หนึ่งมาทำให้ละเอียด และวางอีกส่วนหนึ่งไว้หน้าหีบพระโอวาทในพลับพลาแห่งชุมนุมที่เราจะพบกับเจ้า เครื่องหอนั้นเจ้าจงถือว่าบริสุทธิ์ที่สุด³⁷ เครื่องหอนที่เจ้ากระทำตามส่วนที่ผสมนั้น เจ้าอย่าทำใช้เอง ให้ถือว่าเป็นเครื่องหอมบริสุทธิ์แต่พระเยโฮวาห์³⁸ ผู้ใดทำเครื่องเช่นนี้ไว้ใช้สุดดม ผู้นั้นต้องถูกตัดขาดจากชนชาติของเขา□

31

ช่างที่สร้างพลับพลาประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

1 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า 2□ดูซี เราได้ออกชื่อเบซาเลล ผู้เป็นบุตรชายอูรี ผู้เป็นบุตรชายเฮอร์แห่งตระกูลยูดาห์³ และได้ให้เขาประกอบด้วยพระวิญญาณของพระเจ้าคือให้เขามีสติปัญญา ความเข้าใจและความรู้ในวิชาการทุกอย่าง⁴ จะ ได้คิดออกแบบอย่างประณีต ในการทำเครื่องทองคำ เงิน และทองสัมฤทธิ์⁵ เจียรระไนพลอยต่างๆ สำหรับฝังในกระเปาะและแกะสลักไม้ได้ คือประกอบวิชาการทุกอย่าง⁶ และดูเถิด เราได้ตั้งผู้ช่วยอีกคนหนึ่ง ชื่อโอโฮลิอับ บุตรชายอาหิสะมัคแห่งตระกูลดาน และสำหรับคนหึ่งปวงผู้เฉลียวฉลาดเราได้บันดาลให้เขามีจิตใจอันประกอบด้วยสติปัญญา เพื่อ เขา จะ ได้ ทำ สิ่ง สาระพัด ซึ่ง เรา ได้ สั่ง เจ้า ไว้ นั้น⁷ คือพลับพลาแห่งชุมนุม หีบพระโอวาทและพระที่นั่งกรุณา ซึ่งอยู่บนหีบพระโอวาท และเครื่องใช้ทุกอย่างสำหรับพลับพลา⁸ โต๊ะกับเครื่องใช้สำหรับโต๊ะ คันประทีปบริสุทธิ์กับเครื่องใช้สำหรับคันประทีป และแท่นเครื่องหอม⁹ แท่นเครื่องเผาบูชากับเครื่องใช้ประจำแท่น ชั้นกับพานรองชั้นนั้น¹⁰ เสื้อยศเย็บด้วยฝีมือนิรมิต คือเสื้อยศอันบริสุทธิ์ของอาโรน

บุโรหิต และเสื่อศของบุตรชายของเขา เพื่อจะได้สวมปฏิบัติในตำแหน่งบุโรหิต 11 และน้ำมันเจิมกับเครื่องหอมสำหรับบที่บริสุทธิ์ ที่เราบัญชาเจ้านั้นให้เขากระทำตามทุกประการ□

วันสะบาโตเป็นหมายสำคัญระหว่างพระเจ้ากับอิสราเอล 12 พระเยโฮวาห์ตรัสกับ โมเสส ว่า 13 □จงสั่งชนชาติอิสราเอลว่า □เจ้าทั้งหลายจงรักษาวันสะบาโตของเราไว้ เพราะนี่จะเป็นหมายสำคัญระหว่างเรากับเจ้าตลอดชั่วอายุของเจ้า เพื่อเจ้าจะได้รู้ว่าเราคือพระเยโฮวาห์ ผู้ได้กระทำเจ้าให้บริสุทธิ์ 14 เหตุฉะนั้น เจ้าทั้งหลายจงรักษาวันสะบาโตไว้ เพราะเป็นวันบริสุทธิ์สำหรับเจ้า ทุกคนที่กระทำให้วันนั้นเป็นมลทินจะต้องถูกประหารให้ตายเป็นแน่ เพราะผู้ใดก็ตามทำกรางานในวันนั้น ผู้นั้นต้องถูกตัดขาดจากท่ามกลางชนชาติของเขา 15 จงทำงานแต่ในกำหนดหกวัน แต่ในวันที่เจ็ดเป็นวันสะบาโต เป็นวันหยุดพักสงบ เป็นวันบริสุทธิ์แต่พระเยโฮวาห์ ผู้ใดทำงานในวันสะบาโตนั้นต้องถูกลงโทษถึงตายเป็นแน่ 16 เหตุฉะนั้น ชนชาติอิสราเอลจงรักษาวันสะบาโตไว้ คือถือวันสะบาโตตลอดชั่วอายุของเขา เป็นพันธสัญญาเนื่องนิตย์ 17 เป็นหมายสำคัญระหว่างเรากับชนชาติอิสราเอลว่า ในหกวันพระเยโฮวาห์ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก แต่ในวันที่เจ็ดพระองค์ได้ทรงงดกรางานไว้ และได้ทรงหย่อนพระทัยในวันนั้น□□ 18 เมื่อพระองค์ตรัสแก่โมเสสบนภูเขาซีนายเสร็จแล้ว พระองค์ได้ประทานแผ่นพระโอวาทสองแผ่น เป็นแผ่นศิลาจารึกด้วยนิ้วพระหัตถ์ของพระเจ้า

32

รูปเคารพวัวทองคำ

1 เมื่อพลไพร่เห็นโมเสสล่าช้าอยู่ ไม่ลงมาจากภูเขาจึงได้พากันมาหาอาโรน เรียนว่า □ลุกขึ้น ขอท่านสร้างพระให้แก่พวกข้าพเจ้า ซึ่งจะนำพวกข้าพเจ้าไป ด้วยว่าโมเสสคนนี้ได้ นำข้าพเจ้าออกจากประเทศอียิปต์เป็นอะไรไปเสียแล้ว ข้าพเจ้าไม่ทราบ□ 2 ฝ่ายอาโรนได้กล่าวแก่เขาว่า □จงปลดตุ้มหูทองคำออกจากหูภรรยา และหุบตรชายหญิงของเจ้าทั้งหลายแล้วนำมาให้เราเถิด□ 3 พลไพร่ทั้งปวงจึงได้ปลดตุ้มหูทองคำจากหูของตนมามอบให้กับอาโรน 4 เมื่ออาโรนได้รับทองคำจากมือเขาแล้ว จึงใช้เครื่องมือสลักหล่อรูปเป็นวัวหนุ่ม แล้วเขาทั้งหลายประกาศว่า □โอ อิสราเอล สิ่งเหล่านี้แหละเป็นพระของเจ้า ซึ่งนำเจ้าออกจากแผ่นดินอียิปต์□ 5 เมื่ออาโรนได้ยินดังนั้นแล้วจึงสร้างแท่นบูชาไว้ตรงหน้ารูปวัวหนุ่มนั้น แล้วอาโรนประกาศว่า □พรุ่งนี้จะเป็นวันเทศกาลเลี้ยงถวายพระเยโฮวาห์□ 6 ครั้นรุ่งขึ้นเขาตื่นขึ้นแต่เช้ามีดีถวายเครื่องเผาบูชา และนำเครื่องสันติบูชามา พลไพร่ก็นั่งลงกินและดื่มแล้วก็ลุกขึ้นเล่นสนุกกัน

โมเสสอ่อนวอนเพื่ออิสราเอล

7 ฝ่ายพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า □เจ้าลงไปเถิด ด้วยว่าชนชาติของเจ้าซึ่งเจ้าได้นำออกจากแผ่นดินอียิปต์นั้น ได้ทำความเสื่อมเสียมากแล้ว 8 เขาได้เห็นเหอกจากทางซึ่งเราส่งเขาไว้อย่างรวดเร็ว คือหล่อรูปวัวขึ้นรูปหนึ่งสำหรับตน และกราบไหว้รูปนั้น และถวายสัตวบูชาแก่รูปนั้นและกล่าวว่า □โอ อิสราเอล สิ่งเหล่านี้แหละเป็นพระของเจ้า ซึ่งนำเจ้าออกจากแผ่นดินอียิปต์□ □ 9 แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า □เราเห็นพลไพร่นี้แล้ว ดูเถิด เขาเป็นชนชาติคอแข็ง 10 ฉะนั้นบัดนี้ เจ้าจงปล่อยเราตามลำพัง เพื่อความพิโรธของเราจะเดือดพลุ่งขึ้นต่อเขาและเพื่อเราจะผลาญทำลาย

เขาเสีย ส่วนเจ้า เราจะให้เป็นประชาชาติใหญ่ □ 11 ฝ่าย
 โมเสสก็วิงวอนกราบทูลพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านว่า
 □ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ไฉนพระองค์จึงทรงพระพิโรธอย่าง
 แกร่งกล้าต่อพลไพร่ของพระองค์ ซึ่งพระองค์ทรงนำออก
 มาจากแผ่นดินอียิปต์ ด้วยฤทธานุภาพอันใหญ่ยิ่ง และด้วย
 พระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ของพระองค์เล่า 12 เหตุไฉนจะให้ชน
 ชาวอียิปต์กล่าวว่า □ พระองค์ทรงนำเขาออกมาเพื่อจะทรง
 ทำร้ายเขา เพื่อจะประหารชีวิตเขาที่ภูเขาและทำลายเขาเสีย
 จากพื้นแผ่นดินโลก □ ขอพระองค์ทรงหันกลับเสียจากความ
 พิโรธอันแรงกล้าของพระองค์ และทรงกลับพระทัยอย่าทำ
 อันตรายแก่พลไพร่ของพระองค์เอง 13 ขอพระองค์ได้ทรง
 ระลึกถึงอับราฮัม อิสอัค และอิสราเอลผู้รับใช้ของพระองค์
 เป็นผู้ซึ่งพระองค์ได้ทรงปฏิญาณด้วยพระองค์เองแก่เขา
 เหล่านั้นไว้ว่า □ เราจะให้เชื้อสายของเจ้าทวีขึ้นดั่งดวงดาว
 ในท้องฟ้า และแผ่นดินนี้ทั้งหมดซึ่งเราสัญญาไว้แล้ว เราจะ
 ยกให้แก่เชื้อสายของเจ้า และเขาจะรับไว้เป็นมรดกตลอด
 ไป □ □ 14 แล้วพระเยโฮวาห์จึงทรงกลับพระทัย มิได้ทรง
 ทำอันตรายอย่างที่พระองค์ทรงดำริว่าจะกระทำแก่พลไพร่
 ของพระองค์

อิสราเอลเปลือยกายและไหวรูปเคารพ โมเสสทำลายรูป
 เคารพ

15 ฝ่ายโมเสสกลับลงมาจากภูเขาสีลาพระโอวาท
 มาสองแผ่น ซึ่งจารึกทั้งสองด้าน จารึกทั้งด้านนี้และด้าน
 นั้น 16 แผ่นศิลาเหล่านั้นเป็นงานจากฝีพระหัตถ์ของพระเจ้า
 และอักษรที่จารึกนั้นเป็นลายพระหัตถ์ของพระเจ้า สลักไว้
 บนแผ่นศิลานั้น 17 เมื่อโยชูวาได้ยินเสียงพลไพร่อื้ออึง
 อยู่เขาจึงเรียกโมเสสว่า □ ที่ค่ายมีเสียงเหมือนเกิดสงคราม □
 18 ฝ่ายโมเสสตอบว่า □ ที่เราได้ยินมิใช่เสียงอื้ออึงของคน

ที่มีชัยชนะ และมีชื่อเสียงคนที่แพ้ แต่เป็นเสียงคนร้องเพลงกัน□ 19 ต่อมาพอโมเสสเข้ามาใกล้ค่าย ได้เห็นรูปวัวหนุ่ม และคนเต้นรำ โทสะของโมเสสก็เดือดพลุ่งขึ้น ท่านโยนแผ่นศิลาทิ้งตกแตกเสียที่เชิงภูเขานั้นเอง 20 แล้วท่านเอารูปวัวหนุ่มที่พลไฟร์ทำไว้นั้นเผาเสีย และบิดเป็นผงโรยลงในน้ำ และบังคับให้ชนชาติอิสราเอลดื่มน้ำนั้น 21 โมเสสจึงถามอาโรนว่า □พลไฟร์นี้กระทำการอะไรแก่ท่านแล้ว ท่านจึงนำบาปอันใหญ่นี้มาสู่พวกเขา□ 22 ฝ่ายอาโรนตอบว่า □อย่าให้ความโกรธของเจ้านายของข้าพเจ้าเดือดพลุ่งขึ้นเลย ท่านก็รู้จักพลไฟร์พวกนี้แล้วว่า เขาเอนเอียงไปในทางชั่ว 23 เขามาร้องขอข้าพเจ้าว่า □ขอจงทำพระให้พวกข้าพเจ้า ซึ่งจะนำพวกข้าพเจ้าไป ด้วยว่าโมเสสคนนี้ได้นำพวกข้าพเจ้าออกจากแผ่นดินอียิปต์นั้นเกิดอะไรขึ้นกับเขา ข้าพเจ้าไม่ทราบ□ 24 แล้วข้าพเจ้าตอบแก่เขาว่า □ผู้ใดมีทองคำให้ปลดออกมา□ เขาก็มอบทองคำให้แก่ข้าพเจ้า และข้าพเจ้าจึงโยนลงไปไฟแล้ววัวนี้ก็ออกมา□ 25 เมื่อโมเสสเห็นประชาชนแสดงออกถึงการเปลือยเปล่าเสียแล้ว (เพราะว่าอาโรนปล่อยให้เขาเปลือยเปล่าจนน่าละอายท่ามกลางพวกศัตรู)

สามพันคนที่ไหว้รูปเคารพถูกประหารชีวิต

26 แล้วโมเสสยืนอยู่ที่ประตูค่ายร้องว่า □ผู้ใดอยู่ฝ่ายพระเยโฮวาห์ให้ผู้นั้นมาหาเราเถิด□ ฝ่ายลูกหลานของเลวีได้มาหาโมเสสพร้อมกัน 27 โมเสสจึงกล่าวแก่เขาว่า □พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลตรัสสั่งดังนี้ว่า □จงเอาดาบสะพายทุกคนแล้วจงไปมาตามประตูต่างๆทั่วค่าย ทุกคนจงฆ่าพี่น้องและมิตรสหายและเพื่อนบ้านของตัวเอง□ □ 28 ฝ่ายลูกหลานของเลวีก็ทำตามโมเสสสั่ง และพลไฟร์ประมาณสามพันคนตายลงในวันนั้น 29 ด้วยโมเสสกล่าวไว้แล้วว่า □ในวันนี้ท่าน

ทั้งหลายจงสถาปนาตัวเองรับใช้พระเยโฮวาห์ จงให้ทุกคน
สู้รบกับบุตรชายและพี่น้องของตน เพื่อวันนี้พระองค์จะได้
อำนวยการพระพรแก่ท่านทั้งหลาย 30 ครั้นวันรุ่งขึ้น โมเสสจึง
กล่าวแก่พลไพร่ว่า ท่านทั้งหลายทำบาปอันใหญ่ยิ่ง แต่บัดนี้
เราจะขึ้นไปเฝ้าพระเยโฮวาห์ ชะรอยเราจะทำการลบมลทิน
บาปของท่านได้ 31 โมเสสจึงกลับไปเฝ้าพระเยโฮวาห์ทูล
ว่า โอ พระเจ้าข้า พลไพร่นี้ทำบาปอันใหญ่ยิ่ง เขาทำพระ
ด้วยทองคำสำหรับตัวเอง 32 แต่บัดนี้ขอพระองค์โปรดยก
โทษบาปของเขา ถ้าหาไม่ ขอพระองค์ทรงลบชื่อของข้า
พระองค์เสียจากทะเบียนที่พระองค์ทรงจดไว้ 33 ฝ่ายพระ
เยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า ผู้ใดทำบาปต่อเราแล้วเราจะลบ
ชื่อผู้นั้นเสียจากทะเบียนของเรา 34 ฉะนั้นบัดนี้ จงไปเถอะ
นำพลไพร่ไปยังที่ซึ่งเราบอกแก่เจ้าแล้ว ดูเถิด ทูตสวรรค์
ของเราจะนำหน้าเจ้า แต่ในวันนั้นเมื่อเราจะพิพากษาเขา
เราจะลงโทษเขา 35 ฝ่ายพระเยโฮวาห์ทรงบันดาลให้ภัย
พิบัติเกิดขึ้นแก่พลไพร่ เพราะเหตุเขาทำรูปวัวหนุ่มซึ่งอาโร
นทำนั้น

33

พระเจ้า ต้องการ ทำลาย อิสราเอล โมเสส ยก ย้าย
พลับพลา

1 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า ไปเถิด จงยกไปจากที่
นี้ เจ้ากับพลไพร่ซึ่งเจ้านำขึ้นมาจากแผ่นดินอียิปต์ ไปยัง
แผ่นดินซึ่งเราปฏิญาณกับอับราฮัม อิสอัค และยาโคบว่า
แผ่นดินนั้นเราจะให้แก่เชื้อสายของเจ้า 2 เราจะใช้ทูต
สวรรค์องค์หนึ่งนำหน้าเจ้าไป และจะไล่คนคานาอัน คนอา
โมไรต์ คนฮิตไทต์ คนเปอร์สซี คนฮีไวต์ คนเยบุส ออกเสีย

จากที่นั่น ³ จึงนำไปถึงแผ่นดินซึ่งมีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์ แต่เราจะไม่ขึ้นไปกับพวกเจ้า เกรงว่าเราจะทำลายล้างพวกเจ้าเสียกลางทาง เพราะว่าเจ้าเป็นชนชาติค่อแข็ง □ ⁴ เมื่อพลไพร่ได้ยินข่าวร้ายนั้นเขามีความโศกเศร้า และไม่มีผู้ใดใส่เครื่องประดับเลย ⁵ เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า □จงกล่าวแก่ชนชาติอิสราเอลว่า □เจ้าทั้งหลายเป็นชนชาติค่อแข็ง ถ้าเราจะขึ้นไปกับเจ้าเพียงครู่เดียว เราก็จะทำลายล้างเจ้าเสีย ฉะนั้นบัดนี้ จงถอดเครื่องประดับออกเสียเพื่อเราจะรู้ว่า ควรจะกระทำอย่างไรกับเจ้า □ □ ⁶ ฝ่ายชนชาติอิสราเอลก็ถอดเครื่องประดับออกตอนที่เขาอยู่แถบภูเขาโฮเรบ ⁷ ฝ่ายโมเสสตั้งพลับพลาหลังหนึ่งไว้ข้างนอกไกลจากค่าย และเรียกว่าพลับพลาแห่งชุมนุม ต่อมาทุกคนซึ่งปรารถนาจะเข้าเฝ้าพระเยโฮวาห์ก็ออกไปยังพลับพลาแห่งชุมนุม ซึ่งตั้งอยู่นอกบริเวณค่าย ⁸ และต่อมาเมื่อไรที่โมเสสออกไปยังพลับพลา นั้น พลไพร่ทั้งปวงก็จะลุกขึ้นยืนอยู่ที่ประตูเต็นท์ของตน มองดูโมเสสจนท่านเข้าไปในพลับพลา ⁹ ครั้นโมเสสเข้าไปในพลับพลาแล้ว เสาเมฆก็ลอยลงมาตั้งอยู่ที่ประตูพลับพลา แล้วพระเยโฮวาห์ก็ตรัสสนทนากับโมเสส ¹⁰ เวลาพลไพร่ทั้งปวงเห็นเสาเมฆนั้นตั้งอยู่ที่ประตูพลับพลาเมื่อไร ทุกคนก็จะลุกขึ้นยืนนมัสการอยู่ที่ประตูเต็นท์ของตน ¹¹ ดังนั้นแหละพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสสองต่อสอง เหมือนมิตรสหายสนทนากัน แล้วโมเสสก็กลับไปยังค่าย แต่โยชูวาผู้รับใช้หนุ่ม ผู้เป็นบุตรชายของนูน มิได้ออกไปจากพลับพลา

โมเสสอ้อนวอนพระเจ้าให้พระองค์อยู่กับอิสราเอล

¹² โมเสสกราบทูลพระเยโฮวาห์ว่า □ดูเถิด พระองค์ได้ตรัสสั่งข้าพระองค์ว่า □จงนำพลไพร่นี้ขึ้นไป □ แต่พระองค์มิได้

แจ้งให้ข้าพระองค์ทราบว่าจะใช้ผู้ใดขึ้นไปกับข้าพระองค์
 แม้กระนั้นพระองค์ก็ยิ่งตรัสกับข้าพระองค์ว่า □เรารู้จักเจ้า
 ตามชื่อของเจ้า และเจ้าก็ได้รับความกรุณาในสายตาของ
 เราด้วย□ 13 ฉะนั้นบัดนี้ ข้าพระองค์ทูลวิงวอนต่อพระองค์
 ถ้า แม้ข้าพระองค์ได้รับ พระกรุณา ใน สาย พระเนตร ของ
 พระองค์แล้ว ขอทรงโปรดสำแดงพระมรรคาของพระองค์
 ให้ ข้าพระองค์เห็น ใน กาล บัดนี้ เพื่อ ข้าพระองค์ จะ รู้จัก
 พระองค์ แล้วจะรับพระกรุณาในสายพระเนตรของพระองค์
 และขอทรงถือว่าชนชาตินี้เป็นพลไพร่ของพระองค์□ 14 ฝ่าย
 พระองค์ตรัสว่า □เราเองจะไปกับเจ้า และให้เจ้าได้พัก
 □ 15 ฝ่ายโมเสสจึงกราบทูลพระองค์ว่า □ถ้าพระองค์มิได้
 เสด็จไปกับข้าพระองค์ ก็ขออย่านำพวกข้าพระองค์ขึ้นไป
 จากที่นี่เลย 16 ทำอย่างไรจะทราบได้ตรงนี้ว่า ข้าพระองค์
 และพลไพร่ของพระองค์ได้รับพระกรุณาในสายพระเนตร
 ของพระองค์แล้ว ก็เมื่อพระองค์เสด็จไปกับพวกข้าพระองค์
 ด้วยมิใช่หรือ ดังนั้น เราทั้งหลายทั้งข้าพระองค์และพลไพร่
 ของพระองค์จึงจะแยกออกจากชนชาติทั้งปวงที่อยู่บนพื้น
 แผ่นดิน โลก□ 17 ฝ่ายพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า □เรา
 จะกระทำการที่เจ้ากล่าวถึงนี้ด้วยเพราะว่าเจ้าได้รับความ
 กรุณาในสายตาของเราแล้ว และเรารู้จักเจ้าตามชื่อของ
 เจ้า□ 18 โมเสสจึงกราบทูลว่า □ขอทรงโปรดสำแดงสง่าราศี
 ของพระองค์แก่ข้าพระองค์เถิด□ 19 พระองค์จึงตรัสตอบ
 ว่า □เราจะให้คุณความดีของเราประจักษ์แจ้งต่อหน้าเจ้า
 และเราจะประกาศนามของเราคือ เยโฮวาห์ ให้ประจักษ์ต่อ
 หน้าเจ้า เราประสงค์จะโปรดปรานผู้ใด เราก็จะโปรดปราน
 ผู้นั้น และเราประสงค์จะเมตตาแก่ผู้ใด เราก็จะเมตตาผู้นั้น□
 20 พระองค์จึงตรัสว่า □เจ้าจะเห็นหน้าของเราไม่ได้ เพราะ
 มนุษย์เห็นหน้าเราแล้วจะมีชีวิตอยู่ไม่ได้□ 21 พระเยโฮวาห์

ตรัสอีกว่า □ ดูเถิด มีที่แห่งหนึ่งอยู่ใกล้เรา เจ้าจงไปยืนอยู่ บนศิลา นั้น ²² แล้วขณะที่เมื่อสง่าราศีของเรากำลังผ่านไป เรา จะซ่อนเจ้าไว้ในช่องศิลาและจะบังเจ้าไว้ด้วยมือเราจนกว่า เราจะผ่านไป ²³ เมื่อเราเอามือของเราออกแล้ว เจ้าจะเห็น หลังของเรา แต่หน้าของเราเจ้าจะมีได้เห็น□

34

โมเสสจะทำแผ่นศิลาใหม่สำหรับพันธสัญญา

1 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า □ จงสกัดศิลาอีกสองแผ่น เหมือนเดิมแล้วเราจะจารึกคำเหมือนในแผ่นเก่าที่เจ้าทำ แรกนั้นให้ ² จงเตรียมให้พร้อมเวลาเช้า แล้วจงขึ้นมาบน ภูเขาซีนายแต่เช้า จงคอยเฝ้าเราบนยอดภูเขานั้น ³ อย่า ให้ผู้ใดขึ้นมาด้วย และอย่าให้ผู้ใดมาอยู่ตลอดทั่วทั้งภูเขา อย่าให้ฝูงแพะแกะ ฝูงวัวกินหญ้าอยู่หน้าภูเขานี้เลย□ ⁴ ฝ่าย โมเสสจึงสกัดศิลาสองแผ่นเหมือนสองแผ่นแรก แล้วท่านก็ ตื่นแต่เช้าขึ้นไปบนภูเขาซีนายตามรับสั่งของพระเยโฮวาห์ ถือศิลาไปสองแผ่น ⁵ ฝ่ายพระเยโฮวาห์เสด็จลงมาในเมฆ และโมเสสยืนอยู่กับพระองค์ที่นั่น และออกพระนามพระเย โฮวาห์ ⁶ พระเยโฮวาห์เสด็จผ่านไปข้างหน้าท่าน ตรัสว่า □ พระเยโฮวาห์ พระเยโฮวาห์พระเจ้า ผู้ทรงพระกรุณา ทรง กอบปรีย์ด้วยพระคุณ ทรงกริ้วขำ และบริบูรณ์ด้วยความเมตตา และความจริง ⁷ ผู้ทรงสำแดงความเมตตาต่อมนุษย์กระทั้ง พันชั่วอายุ ผู้ทรงโปรดยกโทษความชั่วช้า การละเมิดและ บาปของเขาเสีย แต่จะทรงถือว่าไม่มีโทษก็หามิได้ และให้ โทษเพราะความชั่วช้าของบิดาตกทอดไปถึงลูกหลานสาม ชั่วสี่ชั่วอายุคน□ ⁸ ฝ่ายโมเสสจึงรีบกราบลงที่พื้นดินนมัสการ ⁹ แล้วทูลว่า □ โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ถ้าแม้ข้าพระองค์

ได้รับพระกรุณาในสายพระเนตรของพระองค์ ข้าพระองค์
ทูลวิงวอนต่อพระองค์ ขอองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์
โปรดเสด็จไปท่ามกลางพวกข้าพระองค์เพราะเป็นชนชาติ
คอแข็งดื้อดึง และขอทรงโปรดยกโทษความชั่วช้าและความ
บาปของพวกข้าพระองค์ และโปรดรับพวกข้าพระองค์เป็น
มรดกของพระองค์ด้วย□

ทรงห้ามไม่ให้อิสราเอลร่วมกับคนต่างชาติในคานาอัน

10 ฝ่ายพระองค์ตรัสว่า □ดูเถิด เราจะทำพันธสัญญาไว้
เราจะทำการมหัศจรรย์ต่อหน้าชนชาติของเจ้าทุกคน ซึ่งไม่
มีผู้ใดกระทำในประชาชาติใดทั่วพิภพ และประชาชนทั้งปวง
ซึ่งเจ้าอยู่ท่ามกลางเขานั้น จะเห็นกิจการของพระเยโฮวาห์
เพราะการซึ่งเราจะทำต่อเจ้านั้นจะเป็นสิ่งที่น่ากลัวยิ่งนัก
11 จงถือตามคำซึ่งเราบัญชาเจ้าในวันนี้ ดูเถิด เราจะไล่คน
อาโมไรต์ คนคานาอัน คนฮิตไทต์ คนเปริสซี คนฮีไวต์ และ
คนเยบุส ไปให้พ้นหน้าเจ้า 12 จงระวังตัวให้ดี อย่ากระทำ
พันธสัญญากับชาวเมืองซึ่งเจ้าจะไปถึงนั้น เกรงว่าจะ
เป็นบ่วงแร้วดักพวกเจ้า 13 แต่เจ้าทั้งหลายจงทำลายแท่นบูชา
และทวยเสออันศักดิ์สิทธิ์ของเขาให้แหลกละเอียด และโค่น
เสารูปเคารพของเขาเสีย 14 เจ้าอย่านมัสการพระอื่นเลย
เพราะพระเยโฮวาห์ผู้ทรงพระนามว่าหวงแหนเป็นพระเจ้า
ผู้ทรงหวงแหน 15 เกรงว่าเจ้าจะทำพันธสัญญากับชาวเมือง
นั้น และเมื่อเขาเล่นซู้กับพระของเขา และถวายสัตว์บูชาแก่
บรรดาพระนั้น เขาจะเชิญพวกเจ้าไปร่วมด้วย และพวกเจ้า
จะไปกินของที่เขากวายนุชานั้น 16 เกรงว่าเจ้าจะรับบุตรสาว
ของเขามาเป็นภรรยาบุตรชายของเจ้า และบุตรสาวของเขา
นั้นจะไปเล่นซู้กับพระของเขา และชักชวนให้บุตรชายของ

เจ้าไปเล่นชู้กับพระนั้นด้วย 17 เจ้าอย่าหลอกรูปพระไว้สำหรับตัวเองเลย

คำบัญชาซ้ำเรื่องเครื่องบูชา

18 เจ้าทั้งหลายจงถือเทศกาลกินขนมปังไร้เชื้อ จงกินขนมปังไร้เชื้อให้ครบเจ็ดวันตามกำหนดในเดือนอาบิบตามที่เรบัญญัติเจ้า เพราะเจ้าออกจากอียิปต์ในเดือนอาบิบ 19 ทุกสิ่งซึ่งออกจากครรภครั้งแรกเป็นของเรา คือสัตว์ตัวผู้ทั้งหมดของเจ้า ลูกหิวปีของวัวและของแกะ 20 ส่วนลูกลาหิวปีนั้นเจ้าจงนำลูกแกะมาไถไว้ ถ้าแม่เจ้ามิได้ไถก็จงหักคอมันเสีย บุตรชายหิวปีทั้งหลายของพวกเจ้านั้นจะต้องไถไว้ด้วย อย่าให้ผู้ใดมาเฝ้าเรามีเปล่าเลย 21 เจ้าจงทำการงานในกำหนดหกวัน แต่วันที่เจ็ดจงพัก แม้ว่าในฤดูไถนาและฤดูเกี่ยวข้าวก็จงพัก 22 จงถือเทศกาลสัปดาห์ คือเทศกาลเลี้ยงฉลองผลต้น ฤดูเกี่ยวข้าว สาลี และถือเทศกาลเลี้ยงฉลองการเก็บผลผลิตผลในปลายปี 23 บรรดาผู้ชายทั้งหลายของพวกเจ้าต้องมาประชุมกันต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ พระเจ้า คือพระเจ้าแห่งอิสราเอลปีละสามครั้ง 24 เพราะเราจะขับไล่ชนชาติทั้งหลายออกไปให้พ้นหน้าพวกเจ้าและจะขยายเขตแดนเมืองของเจ้าให้กว้างออกไป เมื่อพวกเจ้าจะขึ้นไปเฝ้าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าปีละสามครั้งนั้น จะไม่มีใครอยากได้แผ่นดินของเจ้าเลย 25 อย่าถวายเลือดบูชาพร้อมกับขนมปังมีเชื้อ และเครื่องบูชาอันเกี่ยวกับเทศกาลเลี้ยงปีสภานั้น อย่าให้เหลือไว้จนถึงวันรุ่งขึ้น 26 จงคัดพืชผลแรกจากผลรุ่นแรกในไร่นามาถวายในพระนิเวศพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า อย่าต้มเนื้อลูกแพะด้วยน้ำมันแม่ของมันเลย 27 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า □คำเหล่านี้จงเขียน

ไว้ เพราะเราทำพันธสัญญาไว้กับเจ้าและพวกอิสราเอลตามข้อความเหล่านี้แล้ว□

โมเสสกลับมาด้วยแผ่นศิลาใหม่สำหรับพันธสัญญา

28 ฝ่ายโมเสสเฝ้าพระเยโฮวาห์อยู่ที่นั่นสี่สิบวันสี่สิบคืน มิได้รับประทานอาหารหรือน้ำเลย และท่านจารึกคำพันธสัญญาไว้ที่แผ่นศิลา คือพระบัญญัติสิบประการ²⁹ อยู่ต่อมา โมเสสได้ลงมาจากภูเขาซีนาย ถือแผ่นพระโอวาทสองแผ่น มาด้วย เวลาที่ลงมาจากภูเขานั้นโมเสสก็ไม่ทราบฯ ผิวหน้าของตนทอแสงเนื่องด้วยพระเจ้าทรงสนทนากับท่าน³⁰ เมื่ออาโรนและคนอิสราเอลทั้งปวงมองดูโมเสส ดูเถิด ผิวหน้าของท่านทอแสง และเขาก็กลัวไม่กล้าเข้ามาใกล้ท่าน³¹ ฝ่ายโมเสสเรียกเขามา แล้วอาโรนกับบรรดาประมุขของชุมนุมก็กลับมาหาโมเสสและท่านสนทนากับเขา³² แล้วภายหลังคนอิสราเอลทั้งหลายเข้ามาใกล้ โมเสสจึงให้บัญญัติแก่เขาตามที่พระเยโฮวาห์ตรัสแก่ท่านทุกข้อบนภูเขาซีนาย³³ เมื่อท่านพูดจบแล้วก็ใช้ผ้าคลุมหน้าไว้³⁴ แต่เมื่อไรที่โมเสสเข้าเฝ้าทูลต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ท่านก็ปลดผ้านั้นออกเสีย จนกว่าจะกลับออกมา แล้วท่านออกมาเล่าให้คนอิสราเอลฟังตามที่ท่านรับพระบัญชามาแล้วนั้น³⁵ และคนอิสราเอลดูหน้าของโมเสสคือเห็นผิวหน้าของโมเสสทอแสง ฝ่ายโมเสสใช้ผ้าคลุมหน้าไว้อีกทุกครั้ง จนกว่าจะเข้าไปทูลพระองค์

35

ทรงห้ามไม่ให้ก่อไฟในวันสะบาโต

1 ฝ่ายโมเสสให้ชุมนุมชนอิสราเอลทั้งหมดประชุมกัน กล่าวแก่เขาว่า □ต่อไปนี้เป็นสิ่งซึ่งพระเยโฮวาห์บัญชาให้

ท่านทั้งหลายกระทำ 2 จงทำงานในกำหนดหกวัน แต่วันที่เจ็ดให้ท่านถือเป็นวันบริสุทธิ์ เป็นวันสะบาโตแด่พระเยโฮวาทห์ สำหรับใช้พัก ผู้ใดทำงานในวันนั้นต้องถูกลงโทษถึงตาย 3 ในวันสะบาโตนั้นอย่าก่อไฟเลย ทั่วตลอดที่อาศัยของท่าน□

ขอให้พลไพร่ถวายแด่พระเจ้า

4 โมเสสได้กล่าวแก่ชุมนุมชนอิสราเอลทั้งหมดว่า □ต่อไปนี้เป็นสิ่งซึ่งพระเยโฮวาทห์ทรงบัญชาว่า 5 ท่านทั้งหลายจงนำของจากของที่มีอยู่มาถวายพระเยโฮวาทห์ ผู้ใดมีน้ำใจกว้างขวางให้ผู้นั้นนำของมาถวายพระเยโฮวาทห์ คือทองคำ เงิน และทองสัมฤทธิ์ 6 ผ้าสีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้ม ผ้าป่านเนื้อละเอียด และขนแพะ 7 หนังแกะตัวผู้ย้อมสีแดง หนังของตัวเบดเจอร์และไม้กระถินเทศ 8 น้ำมันเด็มนตะเกียง เครื่องเทศสำหรับเจือ น้ำมันเจิม และปรุงเครื่องหอมสำหรับการเผาถวาย 9 พลอยสีน้ำข้าวและพลอยต่างๆสำหรับฝังทำเอโฟดและทับทรวง 10 จงให้ทุกคนที่เฉลียวฉลาดในหมู่พวกท่าน พากันมาทำสิ่งทั้งปวงซึ่งพระเยโฮวาทห์ทรงบัญชาให้ทำแล้ว 11 คือพลับพลา เต็นท์ และผ้าคลุมพลับพลา ขอเกี่ยว และไม้กรอบ กลอน เส้า และฐานรองรับเส้าของพลับพลา นั้น 12 ทียบและไม้คานหามทียบ พระที่นั่งกรุ่นากับม่านบังตา 13 โต๊ะกับไม้คานหามโต๊ะ เครื่องใช้ทั้งปวงสำหรับโต๊ะ และขนมปังหน้าพระพักตร์ 14 คันประทีปที่ให้แสงสว่างกับเครื่องอุปการณ์ และตะเกียง และน้ำมันเด็มนตะเกียง 15 แทนเผาเครื่องหอม กับ ไม้คานหามแทน นั้น น้ำมันเจิม และเครื่องหอมสำหรับเผาถวาย และม่านบังตาสำหรับประตูที่ประตูพลับพลา 16 แทนเครื่องเผาบูชากับตาข่ายทองสัมฤทธิ์ ไม้คานหามและเครื่องใช้ทั้งปวงของแทน ชันกับพานรองชั้น

นั้น 17 ผ้าผ่านสำหรับกันลานพลับพลา กับเสา และฐานรองรับเสา และผ้าผ่านสำหรับประตูลาน 18 หล็กหมุดสำหรับพลับพลา และหล็กหมุดสำหรับลานพลับพลาพร้อมกับเชือก 19 เสื้อยศเย็บด้วยฝีมือนีติสำหรับแต่งเวลาปรนนิบัติในที่บริสุทธิ์ คือเสื้อยศบริสุทธิ์สำหรับอาโรนปุโรหิต และเสื้อยศสำหรับบุตรชายของท่าน เพื่อใช้ปฏิบัติในตำแหน่งปุโรหิต 20 แล้วชุมนุมชนอิสราเอลทั้งหมดก็แยกย้ายกันจากโมเสสไป 21 ทุกคนที่มีใจปรารถนา และที่มีใจสมัครก็นำสิ่งของมาถวายพระเยโฮวาห์สำหรับพลับพลาแห่งชุมนุมและการปรนนิบัติทั้งหลาย และสำหรับเครื่องยศบริสุทธิ์ 22 เขาจึงพากันมาทั้งชายและหญิง บรรดาผู้มีน้ำใจสมัครนำมาซึ่งเข็มกลัด ตุ่มหู แหวนตราและกำไล เป็นทองรูปพรรณทั้งนั้น คือทุกคนนำทองคำมาแวงไปแวงมาถวายพระเยโฮวาห์ 23 ส่วนทุกคนที่มีด้ายสีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้ม หรือที่มีผ้าป่านเนื้อละเอียด ขนแพะ หนึ่งแเกาะตัวผู้ย้อมสีแดง และหนึ่งของตัวเบดเจอร์ก็เอาของเหล่านั้นมาถวาย 24 ทุกคนที่มีเงินหรือทองสัมฤทธิ์จะถวายก็นำมาถวายพระเยโฮวาห์ และทุกคนที่มีไม้กระถินเทศใช้การได้ก็นำไม้เหล่านั้นมาถวาย 25 ส่วนผู้หญิงทั้งปวงที่ชำนาญก็ปั่นด้ายด้วยมือของตน แล้วนำด้ายซึ่งปั่นนั้นมาถวายทั้งสีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้ม และเส้นป่านปั่นอย่างดี 26 ฝ่ายบรรดาผู้หญิงที่มีใจปรารถนาก็ปั่นขนแพะด้วยความชำนาญ 27 บรรดาประมุขก็นำพลอยสีน้ำข้าวและพลอยต่างๆมาสำหรับฝังทำเอโฟด และทับทรวง 28 กับเครื่องเทศและน้ำมันเติมตะเกียง น้ำมันเจิม และน้ำมันปรุงเครื่องหอมสำหรับเผาบูชา 29 คนอิสราเอลทั้งชายหญิงทุกคนที่มีใจสมัครนำของถวายสำหรับการงานต่างๆ ซึ่งพระเย

โยวาห์ทรงบัญชาโมเสสไว้ให้กระทำก็นำของมาตามอำเภอใจถวายแด่พระเยโฮวาห์

เบซาเลลและโอโฮลีอับเป็นช่างและผู้สอน

30 โมเสสจึงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า □ ดูก่อนท่าน พระเยโฮวาห์ได้ทรงออกชื่อเบซาเลลบบุตรชายอูรี ผู้เป็นบุตรชายของเฮอร์ตระกูลยูดาห์ 31 และพระองค์ได้ทรงให้ผู้นั้นประกอบด้วยพระวิญญาณของพระเจ้าให้มีสติปัญญาและความเข้าใจ และความรู้ในการช่างฝีมือทั้งปวง 32 เพื่อจะคิดประดิษฐ์ลวดลายอย่างฉลาด ทำด้วยทองคำและเงิน และทองสัมฤทธิ์ 33 และเจียรระไนพลอยต่างๆ สำหรับฝังในกระเปาะ และการแกะสลักไม้ คือให้มีฝีมือดีเลิศทุกอย่าง 34 อนึ่งพระองค์ทรงดลใจให้ผู้นั้นมีน้ำใจที่จะสอนคนอื่นได้ด้วย พร้อมด้วยโอโฮลีอับบุตรชายอาหิสะมัคตระกูลดาน 35 คนทั้งสองนี้พระองค์ทรงประทานสติปัญญาแก่จิตใจของเขาให้มีความสามารถในการที่จะกระทำงานได้ทุกอย่าง เช่นการช่างฝีมือ การช่างออกแบบ และการช่างด้ายสี คือสีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้มและเส้นปานเป็นอย่างดี และช่างทอคือทำการช่างฝีมือได้ทุกอย่าง และเป็นช่างออกแบบอย่างฉลาดด้วย□

36

พลไพร่ถวายมากมาย การสร้างพลับพลาแก้วหน้า

1 ฝ่ายเบซาเลล และโอโฮลีอับ กับคนทั้งปวงที่เฉลียวฉลาด ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงประทานสติปัญญาและความเข้าใจให้พอที่จะทำการทุกอย่างในการสร้างสถานบริสุทธิ์ ตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาไว้แล้วทุกประการ 2 โมเสส

จึงเรียกเบซาเลลและโอโฮลีอับ กับคนทั้งปวงที่เฉลียวฉลาด ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงประทานสติปัญญาให้แก่จิตใจของเขา และใจของเขาปรารถนาให้มาทำงาน³ คนเหล่านี้ได้รับของถวายทั้งหมดนั้นจากโมเสสที่คนอิสราเอลนำมาถวายเพื่อนำไปทำสถานบริสุทธิ์ พลไพร่ยังนำของที่สมัครใจจะถวายมาถวายอีกทุกๆเวลาเช้า⁴ ฝ่ายคนทั้งปวงที่เฉลียวฉลาดซึ่งทำงานต่างๆที่สถานบริสุทธิ์นั้นมาถึงแล้ว ต่างก็หยุดทำงานในหน้าที่ของตน⁵ พวกเขามาเรียนโมเสสว่า □พลไพร่ของเราถวายมากเกินไปจนความต้องการที่จะใช้ในงานนั้นๆซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบัญชาให้กระทำ□⁶ โมเสสจึงสั่งให้ประกาศไปทั่วค่ายว่า □อย่าให้ชายหญิงนำของสำหรับทำสถานบริสุทธิ์มาถวายอีกเลย□ เหตุฉะนั้นพลไพร่จึงยับยั้งไม่นำของมาถวายอีก⁷ เพราะของที่เขามีอยู่แล้วก็พอสำหรับงานทั้งปวงนั้น และยังมีเหลืออีก⁸ บรรดาช่างผู้เฉลียวฉลาดได้ทำพลับพลาด้วยม่านสีฝืน ด้วยผ้าป่านเนื้อละเอียด ด้วยด้ายสีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้ม มีรูปเศรุบฟีมือข้างออกแบบไว้⁹ ม่านฝืนหนึ่งยาวยี่สิบแปดศอก กว้างสี่ศอก ม่านทุกฝืนเท่ากัน¹⁰ ม่านห้าฝืนเขาทำให้เกี่ยวติดกัน และอีกห้าฝืนนั้นเกี่ยวติดกันด้วย¹¹ เขาทำหูด้วยด้ายสีฟ้า ติดไว้ตามขอบม่านด้านนอกสุดซุดที่หนึ่ง และตามขอบม่านด้านนอกสุดซุดที่สองก็ทำหูไว้เหมือนกัน¹² ม่านฝืนหนึ่งเขาทำหูห้าสิบหู และตามขอบม่านซุดที่สอง เขาก็ทำหูห้าสิบหูให้ตรงกัน¹³ และเขาทำทองคำห้าสิบขอ สำหรับใช้เกี่ยวม่านเพื่อให้พลับพลาเป็นชิ้นเดียวกัน¹⁴ เขาทำม่านด้วยขนแพะสำหรับเป็นเต็นท์คลุมพลับพลาอีกสิบเอ็ดฝืน¹⁵ ม่านฝืนหนึ่งยาวสามสิบศอก กว้างสี่ศอก ทั้งสิบเอ็ดฝืนเท่ากัน¹⁶ เขาเกี่ยวม่านห้าฝืนให้ติดกันต่างหาก และม่านอีกหกฝืนก็เกี่ยวติดกันอีกต่างหาก¹⁷ และเขาทำหูห้าสิบ

หูดิดกับม่านด้านนอกสุดชุดที่หนึ่ง และเขาทำหูห้ายิบหูดิดกับขอบม่านด้านนอกสุดชุดที่สอง 18 เขาทำขอทองสัมฤทธิ์ห้าสิบขอเกี่ยวขอเข้าที่หูให้ติดต่อเป็นเต็นท์หลังเดียวกัน 19 เขาทำเครื่องดาดเต็นท์ด้วยหนังแกะตัวผู้ย้อมสีแดงชั้นหนึ่ง และคลุมทับด้วยหนังของตัวเมดเจอร์อีกชั้นหนึ่ง 20 เขาทำไม้กรอบสำหรับพลับพลาด้วยไม้กระถินเทศยกตั้งขึ้นตรงๆ 21 ไม้กรอบนั้นยาวแปดสิบศอก กว้างศอกคือ 22 มีเดือยกรอบละสองเดือย เดือยกรอบหนึ่งมีไม้ประกบติดกับเดือยอีกกรอบหนึ่ง เขาได้ทำไม้กรอบพลับพลาทั้งหมดอย่างนี้ 23 เขาทำไม้กรอบพลับพลาตั้งนี้ ด้านใต้เขาใช้ยี่สิบแผ่น 24 เขาทำฐานด้วยเงินสี่สิบฐานสำหรับไม้กรอบยี่สิบแผ่น ใต้ไม้กรอบแผ่นหนึ่งมีฐานรองรับแผ่นละสองฐานสำหรับสวมเดือยสองอัน 25 ด้านที่สองของพลับพลาข้างทิศเหนือ นั้นเขาทำไม้กรอบยี่สิบแผ่น 26 เขาทำฐานเงินรองรับสี่สิบฐาน ใต้ไม้กรอบมีฐานแผ่นละสองฐาน 27 ส่วนด้านหลังทิศตะวันตกของพลับพลาเขาทำไม้กรอบหกแผ่น 28 เขาทำไม้กรอบอีกสองแผ่นสำหรับมุมพลับพลาด้านหลัง 29 ไม้กรอบนั้นข้างล่างให้แยกกัน แต่ตอนบนยอดติดต่อกันที่หัวแรก เขาทำอย่างนี้ทำให้เกิดมุมสองมุม 30 คือรวมเป็นไม้กรอบแปดแผ่นด้วยกันและฐานเงินสิบหกอัน ใต้ไม้กรอบมีฐานแผ่นละสองฐาน 31 เขาทำกลอนด้วยไม้กระถินเทศห้าอันสำหรับขัดไม้กรอบฝาพลับพลาด้านหนึ่ง 32 และกลอนอีกห้าอันสำหรับขัดไม้กรอบฝาพลับพลาอีกด้านหนึ่ง และกลอนอีกห้าอันสำหรับขัดไม้กรอบฝาพลับพลาด้านตะวันตก 33 เขาทำกลอนตัวกลางให้ร้อยตอนกลางของไม้กรอบสำหรับขัดฝาตั้งแต่มุมหนึ่งไปจดอีกมุมหนึ่ง 34 เขาหุ้มไม้กรอบเหล่านั้นด้วยทองคำ และทำห่วงกรอบด้วยทองคำสำหรับร้อยกลอน และกลอนนั้นเขาหุ้มด้วยทองคำเช่นกัน 35 เขาทำม่านนั้น

ด้วยด้ายสีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้ม และด้วยผ้าปานเนื้อละเอียด มีภาพเครูบฟีมือข้างออกแบบไว้³⁶ เขาทำเสาไม้กระถินเทศ สีเส้าหุ้มด้วยทองคำ ขอดิดเสานั้นก็เป็นทองคำ เขาหล่อฐานเงินสี่อันสำหรับรองรับเสานั้น³⁷ และเขาทำบังตาที่ประตูปลับพลานั้นด้วยด้ายสีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้ม และผ้าปานเนื้อละเอียดประกอบด้วยฟีมือข้างปัก³⁸ และทำเสาห้าต้นสำหรับม่านนั้นพร้อมด้วยขอเกี่ยว บัวคว่ำและราวยึดเสานั้นหุ้มด้วยทองคำ แต่ฐานห้าฐานสำหรับรองรับเสานั้นทำด้วยทองสัมฤทธิ์

37

หีบพันธสัญญาและพระที่นั่งกรรณา

1 เขาเลาทำหีบด้วยไม้กระถินเทศ ยาวสองศอกคืบ กว้างศอกคืบ และสูงศอกคืบ² หีบนั้นเขาหุ้มด้วยทองคำบริสุทธิ์ ทั้งข้างในและข้างนอก และได้ทำกระจังรอบหีบนั้นด้วยทองคำ³ เขาหล่อห่วงทองคำสี่ห่วงติดไว้ที่มุมทั้งสี่ ด้านนี้สองห่วง และด้านนั้นสองห่วง⁴ เขาทำคานหามด้วยไม้กระถินเทศหุ้มด้วยทองคำ⁵ เขาสอดคานหามเข้าที่ห่วงข้างหีบสำหรับใช้ยกหีบนั้น⁶ แล้วเขาทำพระที่นั่งกรรณาด้วยทองคำบริสุทธิ์ ยาวสองศอกคืบ กว้างศอกคืบ⁷ เขาทำเครูบทองสองรูป โดยใช้ก้อนทำ ตั้งไว้ที่ปลายพระที่นั่งกรรณาทั้งสองข้าง⁸ เขาทำเครูบไว้ที่ปลายพระที่นั่งกรรณาข้างละรูป เขาทำเครูบนั้นตอนปลายทั้งสองข้างเป็นเนื้อเดียวกับพระที่นั่งกรรณา⁹ ให้เครูบกางปีกออกเบื้องบน ปกพระที่นั่งกรรณาไว้ด้วยปีก และให้หันหน้าเข้าหากัน คือให้เครูบหันหน้ามาตรงพระที่นั่งกรรณา

โต๊ะสำหรับขนมปังหน้าพระพักตร์และคันประทีป

10 เขาเอาไม้กระถินเทศทำโต๊ะตัวหนึ่ง ยาวสองศอก กว้างหนึ่งศอก และสูงศอกคืบ 11 เขาหุ้มโต๊ะนั้นด้วยทองคำบริสุทธิ์ และทำกระจังทองคำรอบโต๊ะนั้นด้วย 12 เขาทำประกับขอบโต๊ะนั้นกว้างหนึ่งฝ่ามือโดยรอบ แล้วทำกระจังทองคำประกอบรอบประกับนั้น 13 เขาหล่อหวงทองคำสีอันดีไว้ที่มุมโต๊ะทั้งสี่ตรงขาโต๊ะ 14 หวงนั้นติดชิดกับกระจัง สำหรับสอดคานหามโต๊ะนั้น 15 เขาทำคานหามด้วยไม้กระถินเทศหุ้มด้วยทองคำสำหรับหามโต๊ะนั้น 16 และเขาทำเครื่องใช้สำหรับโต๊ะนั้นมี จาน ช้อน กับอ่างน้ำและคนโทที่ใช้รินเครื่องดื่มบูชา ซึ่งทำด้วยทองคำบริสุทธิ์ทั้งสิ้น 17 เขาทำคันประทีปอ่อนหนึ่งด้วยทองคำบริสุทธิ์ เขาใช้ฝักอ่อนทำคันประทีป ให้ทั้งลำตัว กิ่ง ดอก ดอกตูม และกลีบติดเป็นเนื้อเดียวกันคันประทีปนั้น 18 มีกิ่งหกกิ่งแยกออกจากลำคันประทีปนั้นข้างละสามกิ่ง 19 แต่ละกิ่งมีดอกเหมือนดอกอัลมอนด์สามดอก ทุกๆดอกมีดอกตูมและกลีบ เป็นดังนี้ทั้งหกกิ่ง ซึ่งยื่นออกจากลำคันประทีป 20 สำหรับลำคันประทีปนั้นมีดอกสี่ดอกเหมือนดอกอัลมอนด์ ทั้งดอกตูมและกลีบ 21 ใต้กิ่งทุกๆคู่ทั้งหกกิ่งที่ลำคันประทีปนั้น ให้มีดอกตูมเป็นเนื้อเดียวกันกับคันประทีป 22 ดอกตูมและกิ่งเป็นเนื้อเดียวกันกับคันประทีป ทำทุกส่วนเป็นเนื้อเดียวกันด้วยทองคำบริสุทธิ์ และใช้ฝักอ่อนทำ 23 เขาทำตะเกียงเจ็ดดวงสำหรับคันประทีปนั้น ตะไกรตัดใส่ตะเกียง และถอดใส่ตะไกรด้วยทองคำบริสุทธิ์ 24 คันประทีปและเครื่องใช้ทั้งหมดสำหรับคันประทีปนั้น เขาทำด้วยทองคำบริสุทธิ์หนักหนึ่งตะลันต์

แผนภูมิตำหรับเผาเครื่องหอมและน้ำมันเจิม

25 เขาสร้างแท่นบูชาสำหรับเผาเครื่องหอมด้วยไม้กระถินเทศ ยาวศอกหนึ่ง กว้างศอกหนึ่ง เป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส และสูงสองศอก เชิงงอนที่มุมแท่นนั้นก็เป็นไม้ท่อนเดียวกันกับแท่น 26 เขาหุ้มแท่นนั้นด้วยทองคำบริสุทธิ์ ทั้งด้านบนและด้านข้างทั้งสี่ด้าน และเชิงงอนด้วย และเขาทำกระจังทองคำรอบแท่นนั้น 27 เขาทำห่วงทองคำสองห่วงติดไว้ได้กระจังทั้งสองด้าน ตรงข้ามกัน เป็นที่สำหรับสอดใส่ไม้คานหาม 28 เขาทำไม้คานหามนั้นด้วยไม้กระถินเทศหุ้มด้วยทองคำ 29 เขาปรุงน้ำมันเจิมอันบริสุทธิ์ และปรุงเครื่องหอมบริสุทธิ์ด้วยเครื่องเทศตามศิลปะของช่างปรุง

38

แท่นเครื่องเผาบูชาและชั้นทองเหลือง

1 เขาทำแท่นเครื่องเผาบูชาด้วยไม้กระถินเทศ ยาวห้าศอก กว้างห้าศอก เป็นแท่นสี่เหลี่ยมจัตุรัส สูงสามศอก 2 เขาทำเชิงงอนติดไว้ทั้งสี่มุมของแท่นนั้น เชิงงอนนั้นเป็นไม้ชิ้นเดียวกันกับแท่นบูชา เขาหุ้มแท่นด้วยทองสัมฤทธิ์ 3 เขาทำเครื่องใช้บนแท่นนั้นทุกอย่าง คือหม้อ พลั่ว ขาม ขอบเกี่ยวเนื้อ และภาตรองไฟ เครื่องใช้สำหรับแท่นทั้งหมดนั้นเขาทำด้วยทองสัมฤทธิ์ 4 และเขาเอาทองสัมฤทธิ์ทำเป็นตาข่ายประดับแท่นนั้น ให้อยู่ได้กระจังของแท่น และห้อยอยู่ตั้งแต่กลางแท่นลงมา 5 เขาหล่อห่วงสี่ห่วงติดที่มุมทั้งสี่ของตาข่ายทองสัมฤทธิ์สำหรับสอดไม้คานหาม 6 เขาทำไม้คานหามด้วยไม้กระถินเทศและหุ้มด้วยทองสัมฤทธิ์ 7 เขาสอดไม้คานนั้นไว้ในห่วงที่ข้างแท่นสำหรับหาม เขาทำแท่นนั้นด้วยไม้กระดานให้ข้างในกลวง 8 เขาทำชั้นทองสัมฤทธิ์และพานรองชั้นทอง

สัมฤทธิ์จากกระเจงาของบรรดาผู้หญิงที่ปรนนิบัติตนประดุ
พลับพลาแห่งชุมนุม

ลานและประตู

⁹ และเขาทำลานไว้ด้วย ให้อันตร้าด้านใต้มีผ้าบัง ทำด้วยผ้า
ปานเนื้อละเอียด ยาวร้อยศอก ¹⁰ มีเสายี่สิบต้นกับฐานทอง
สัมฤทธิ์รองรับเสายี่สิบฐาน ขอดิดเสาและราวยึดเสานั้นทำ
ด้วยเงิน ¹¹ ด้านเหนือมีผ้าบังยาวร้อยศอก กับเสายี่สิบต้น
และฐานทองสัมฤทธิ์ยี่สิบฐาน ขอดิดเสาและราวยึดเสานั้น
ทำด้วยเงิน ¹² ส่วนด้านตะวันตกมีผ้าบังยาวห้าสิบศอก กับ
เสายี่สิบต้น และฐานรองรับเสายี่สิบฐาน ขอดิดเสาและราวยึด
เสาทำด้วยเงิน ¹³ ด้านตะวันออกใช้ผ้ายาวห้าสิบศอก ¹⁴ ผ้า
บังด้านริมประตูข้างหนึ่งยาวสิบห้าศอก มีเสาสามต้นและ
ฐานรองรับเสาสามฐาน ¹⁵ และอีกข้างหนึ่ง ริมประตูข้างนี้
และข้างโน้น มีผ้าบังยาวสิบห้าศอก มีเสาสามต้นและฐาน
รองรับเสาสามฐาน ¹⁶ ผ้าบังลานโดยรอบนั้นทำด้วยผ้าปาน
เนื้อละเอียด ¹⁷ ฐานรองรับเสานั้นทำด้วยทองสัมฤทธิ์ ขอดิด
เสาและราวยึดเสาเป็นเงิน และบัวคว่ำของเสานั้นหุ้มด้วย
เงิน และเสาทอดต้นของลานมีราวยึดเสาทำด้วยเงิน ¹⁸ ม่าน
บังตาที่ประตูลานนั้นปักด้วยฝีมือของช่างปัก เป็นสีฟ้า สี
ม่วง สีแดงเข้มและผ้าปานเนื้อละเอียด ยาวยี่สิบศอก สูงห้า
ศอก เสมอกับผ้าบังลาน ¹⁹ มีเสาสี่ต้นกับฐานรองรับเสาสี่
ฐานเป็นทองสัมฤทธิ์ ขอดิดเสาทำด้วยเงิน และส่วนที่หุ้มบัว
คว่ำกับราวยึดเสาเป็นเงิน ²⁰ หลักรวมทุกหลักของพลับพลา
และของลานรอบพลับพลา นั้นทำด้วยทองสัมฤทธิ์ ²¹ นี้แหละ
เป็นบัญญัติสิ่งของที่ใช้ในพลับพลา คือพลับพลาพระโอวาท
ซึ่งเขาทั้งหลายนับตามคำสั่งของโมเสส มีคนเลวีจัดทำตาม

บัญชาของอิธามาร์บุตรชายอาโรนปุโรหิต 22 ส่วนเบซาเลลบุตรชายอีรีผู้เป็นบุตรชายของเฮอร์แห่งตระกูลยูดาห์ ทำสิ่งสารพัดซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชาโมเสสแล้ว 23 ผู้ร่วมงานกับเขาคือ โอโฮลีอับ บุตรชายอาหิสะมัดแห่งตระกูลดาน เป็นช่างฝีมือ ช่างออกแบบและช่างด้ายสีใช้ด้ายสีฟ้าสีม่วง สีแดงเข้ม และผ้าป่านเนื้อละเอียด 24 ทองคำทั้งหมดซึ่งเขาใช้ในการสร้างที่บริสุทธิ์นั้น คือทองคำที่เขานำมาถวาย มีน้ำหนักยี่สิบเก้าตะลันต์เจ็ดร้อยสามสิบเซเชล ตามเซเชลแห่งสถานบริสุทธิ์ 25 เงินตามจำนวนชุมนุมชนได้นับไว้ รวมเป็นหนึ่งร้อยตะลันต์กับหนึ่งพันเจ็ดร้อยเจ็ดสิบห้าเซเชล ตามเซเชลแห่งสถานบริสุทธิ์ 26 คนละเบคา คือครึ่งเซเชลตามเซเชลของสถานบริสุทธิ์ อันเก็บมาจากทุกคนที่ไปจดทะเบียนสำมะโนครัว คือนับตั้งแต่อายุยี่สิบปีขึ้นไป รวมหกแสนสามพันห้าร้อยห้าสิบคน 27 เงินหนึ่งร้อยตะลันต์นั้น เขาใช้หล่อทำฐานรองรับเสาศงสถานบริสุทธิ์และฐานของม่าน ฐานร้อยฐานเป็นเงินหนึ่งร้อยตะลันต์ คือฐานละหนึ่งตะลันต์ 28 แต่เงินหนึ่งพันเจ็ดร้อยเจ็ดสิบห้าเซเชลนั้นเขาใช้ทำขอสำหรับเสาะและหุ้มบัวคว่ำของเสานั้น และทำราวยึดเสาด้วย 29 ทองสัมฤทธิ์เขานำมาถวายหนักเจ็ดสิบตะลันต์ กับสองพันสี่ร้อยเซเชล 30 ทองสัมฤทธิ์นั้นเขาใช้ทำฐานประตูปลับพลาแห่งชุมนุมและทำแท่นทองสัมฤทธิ์ และตาข่ายทองสัมฤทธิ์ประดับแท่นและทำเครื่องใช้ทั้งหมดของแท่นนั้น 31 ทำฐานล้อมรอบลานและฐานที่ประตูลาน หลักหมุดทั้งหมดของปลับพลาและหลักหมุดรอบลานนั้น

เครื่องยศบริสุทธิ์สำหรับอาโรน

1 ด้ายสีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้มนั้น เขาใช้ทำเสืยศเย็บด้วยฝีมือประณีตสำหรับใส่เวลาปรนนิบัติในที่บริสุทธิ์ และได้ทำเครื่องยศบริสุทธิ์สำหรับอาโรน ตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่โมเสส 2 เขาทำเอโฟดด้วยทองคำ ด้ายสีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้ม และผ้าปานเนื้อละเอียด 3 เขาตีทองใบแผ่ออกเป็นแผ่นบางๆ แล้วตัดเป็นเส้นๆ เพื่อจะทอเข้ากับด้ายสีฟ้า เข้ากับด้ายสีม่วง เข้ากับด้ายสีแดงเข้ม และเข้ากับเส้นปานอย่างดีด้วยฝีมือช่างชำนาญ 4 เขาทำแถบติดไว้ที่บ่าเพื่อโยงเอโฟด ให้ติดกับริมตอบนนทั้งสองชั้น 5 รัตประคดทออย่างประณีตสำหรับคาดทับเอโฟดนั้น เขาทำด้วยรัตถ้อยอย่างเดียวกัน และฝีมืออย่างเดียวกัน กับเอโฟด คือ ทำด้วยทองคำ ด้ายสีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้ม และผ้าปานเนื้อละเอียดตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่โมเสส 6 เขาเอาพลอยสีน้ำข้าว ผิงไว้ในกระเปาะทองคำซึ่งมีลวดลายละเอียด และแกะอย่างแกะตรา เป็นชื่อบุตรอิสราเอล 7 แล้วเขาติดไว้กับเอโฟดบนแถบบ่านั้น เพื่อให้พลอยนั้นเป็นที่ระลึกถึงบรรดาบุตรแห่งอิสราเอล ตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่โมเสส 8 เขาทำทับทรวงด้วยฝีมือช่างออกแบบ ให้ฝีมือเหมือนกับทำเอโฟด คือ ทำด้วยทองคำ ด้ายสีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้ม และผ้าปานเนื้อละเอียด 9 เขาทำทับทรวงเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส พับทบกลาง ยาวคืบหนึ่ง กว้างคืบหนึ่ง เป็นสองทบด้วยกัน 10 เขาผิงพลอยสีแควบนทับทรวงนั้น แถวที่หนึ่งผิงทับทิม บุษราคัม และพลอยสีแดงเข้ม 11 แถวที่สองผิงมรกต ไพฑูรย์และเพชร 12 แถวที่สามผิงนิล โมราและพลอยสีม่วง 13 แถวที่สี่ผิงพลอยเขียว พลอยสีน้ำข้าว และหยก พลอยทั้งหมดนี้เขาได้ผิงในกระเปาะลวดลายละเอียดทำด้วยทองคำ 14 พลอยเหล่านั้นมีชื่อเหล่าบุตรอิสราเอลสิบสองชื่อ จารึกไว้เหมือน

แกะตรา มีชื่อตระกูลทุกตระกูลตามลำดับ สิบสองตระกูล
15 เขาทำสร้อยถักเกลียวด้วยทองคำบริสุทธิ์สำหรับทับทรวง
16 และเขาทั้งหลายทำกระเปาะลาดลายละเอียดด้วยทองคำ
สองอัน และห่วงทองคำสองห่วง ติดไว้ที่ปลายทั้งสองของ
ทับทรวง 17 เขาทั้งหลายสอดสร้อยที่ทำด้วยทองคำนั้นใน
ห่วงที่ปลายทับทรวง 18 และปลายสร้อยอีกสองข้างนั้น เขา
ทั้งหลายทำติดกับกระเปาะลาดลายละเอียดทั้งสอง ให้ติด
ไว้ข้างหน้าแถบยึดเอโฟดทั้งสองข้างบนบน่า 19 เขาทั้ง
หลายทำห่วงทองคำสองอันติดไว้ที่ขอบด้านล่างทั้งสองของ
ทับทรวงข้างในติดเอโฟด 20 และเขาทั้งหลายทำห่วงสองอัน
ด้วยทองคำ ใส่ไว้ริมเอโฟดด้านหน้า ใต้แถบที่ตะเข็บเหนือ
รัดประคดที่ทอดด้วยฝีมือประณีตของเอโฟด 21 และเขาทั้ง
หลายผูกทับทรวงนั้นติดกับเอโฟดด้วย ใช้ด้ายถักสีฟ้าร้อย
ผูกที่ห่วง ให้ทับทรวงทับรัดประคดซึ่งทอดด้วยฝีมือประณีต
ของเอโฟด เพื่อมิให้ทับทรวงหลุดไปจากเอโฟด ตามที่พระ
เยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่โมเสส 22 เขาทำเสื้อคลุมเข้าชุดกับ
เอโฟดด้วยด้ายสีฟ้าล้วนเป็นฝีมือทอ 23 และช่องกลางผืน
เสื้อนั้น เขาทำเป็นคอเสื้อเช่นเดียวกับคอเสื้อทหาร และมี
ขลิบรอบคอเพื่อมิให้ขาด 24 ที่ชายเสื้อคลุม เขาทั้งหลาย
ปักเป็นรูปลูกทับทิม ใช้ด้ายสีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้ม และผ้า
ปานเนื้อละเอียด 25 เขาทั้งหลายทำลูกพรวนด้วยทองคำบริ
สุทธิ์แล้วติดลูกพรวนระหว่างผลทับทิมรอบชายเสื้อคลุม
นั้น 26 คือลูกพรวนลูกหนึ่ง ผลทับทิมผลหนึ่ง และลูกพรวน
อีกลูกหนึ่ง ผลทับทิมอีกผลหนึ่งสลับกันดังนี้ รอบชายเสื้อ
คลุมนั้น สำหรับสวมเวลาปรนนิบัติพระองค์ ตามที่พระเย
โฮวาห์ทรงบัญชาแก่โมเสส 27 เขาทั้งหลายทำเสื้อด้วยผ้า
ปานเนื้อละเอียดของช่างทอผ้าสำหรับอาโรนและสำหรับ
บุตรชายของท่าน 28 และทำมาลาด้วยผ้าปานเนื้อละเอียด

และมาล้างามด้วยผ้าปานเนื้อละเอียด และทำกางเกงด้วยผ้าปานเนื้อละเอียด²⁹ และทำรัดประคุดด้วยผ้าปานเนื้อละเอียด และปักด้วยด้ายสีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้ม ด้วยฝีมือช่างปัก ตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่โมเสส³⁰ เขาทั้งหลายทำแผ่นมงกุฎบริสุทธิ์ด้วยทองคำบริสุทธิ์จารึกคำว่า □ บริสุทธิ์แด่พระเยโฮวาห์□ไว้เหมือนอย่างกะตรา³¹ แล้วเขาเอาด้ายถักสีฟ้าผูกแผ่นทองคำนั้นไว้บนมาลา ตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่โมเสส³² ดังนี้แหละเขาทำงานสำหรับพลับพลาของเต็นท์แห่งชุมนุมให้สำเร็จทุกประการ พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่โมเสสไว้อย่างไร คนอิสราเอลก็กระทำอย่างนั้นทุกประการ³³ เขาจึงได้นำพลับพลามามอบไว้กับโมเสส ทั้งเต็นท์และเครื่องใช้ทั้งปวงคือ ขอไม้กรอบ กลอนเสา และฐานรองรับเสา³⁴ เครื่องดาดพลับพลาข้างบนทำด้วยหนังแกะตัวผู้ย้อมสีแดง และหนังของตัวเบดเจอร์ และม่านสำหรับบังตา³⁵ หีบพระโอวาทกับไม้คานหามของหีบนั้น และพระที่นั่งกรรณ³⁶ โต๊ะกับเครื่องใช้ทั้งหมดบนโต๊ะนั้น และขนมปังหน้าพระพักตร์³⁷ คันประทีปบริสุทธิ์กับตะเกียง คือตะเกียงที่เข้าที่และเครื่องใช้ทั้งหมดของคันประทีปนั้นและน้ำมันสำหรับเติมตะเกียง³⁸ แทนทองคำ น้ำมันเจิม เครื่องหอมสำหรับเผาบูชา และผ้าบังตาสำหรับประตูพลับพลา³⁹ แทนบูชาทองสัมฤทธิ์ กับตาข่ายทองสัมฤทธิ์สำหรับแทนนั้น ไม้คานหามและเครื่องใช้ทั้งหมดของแทนชั้นกับพานรองชั้น⁴⁰ ม่านบังลาน เสากับฐานรองรับ ผ้าบังตาประตูลาน เชือกและหลักหมุดสำหรับลาน และเครื่องใช้ทั้งหมดของการปรนนิบัติที่พลับพลา สำหรับเต็นท์แห่งชุมนุม⁴¹ เสื้อยศเย็บด้วยฝีมือประณีตสำหรับสวมในเวลาปรนนิบัติในที่บริสุทธิ์ เครื่องยศบริสุทธิ์สำหรับอาโรนปุโรหิต

เครื่องยศสำหรับบุตรชายอาโรน สำหรับใช้สวมในเวลาปฏิบัติตำแหน่งปุโรหิต 42 สิ่งสารพัดที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่โมเสสแล้ว ประชาตอิสราเอลกระทำให้สำเร็จทุกประการ 43 โมเสสจึงตรวจดูงานทั้งปวง และดูเถิด พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาไว้อย่างไร เขาก็ทำเสร็จสิ้นทุกอย่าง โมเสสจึงอวยพรแก่เขา

40

การตั้งพลับพลา

1 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า 2 □ในวันทีหนึ่งของเดือนแรก จงตั้งพลับพลาแห่งเต็นท์ของชุมนุม 3 จงตั้งหีบพระโอวาทไว้ในพลับพลาและกั้นม่านบังหีบนั้นไว้ 4 จงยกโต๊ะเข้ามาตั้งไว้ และจุดเครื่องบนโต๊ะไว้ตามที่ของมัน แล้วจงนำคันประทีปนั้นเข้ามา และจุดไฟที่ตะเกียงนั้น 5 จงตั้งแท่นบูชาทองคำสำหรับเผาเครื่องหอมตรงหน้าหีบพระโอวาท แล้วติดม่านบังตาของประตูพลับพลา 6 จงตั้งแท่นสำหรับเครื่องเผาบูชาไว้ตรงหน้าประตูพลับพลาแห่งเต็นท์ของชุมนุม 7 จงตั้งชั้นไว้ระหว่างเต็นท์แห่งชุมนุมกับแท่นบูชา แล้วจงตักน้ำใส่ไว้ในชั้นนั้น 8 จงตั้งข้างฝาลานไว้รอบพลับพลา และติดม่านบังตาไว้ที่ประตูลานนั้น 9 จงเอาน้ำมันเจิมเจิมพลับพลาทั้งสิ่งสารพัดซึ่งอยู่ในพลับพลา นั้น และชำระพลับพลาทั้งเครื่องใช้ทั้งหมดให้บริสุทธิ์ แล้วพลับพลา นั้นจะบริสุทธิ์ 10 จงเจิมแท่นสำหรับเครื่องเผาบูชาด้วย และเครื่องใช้ทั้งหมดบนแท่นนั้น และชำระแท่นนั้นให้บริสุทธิ์ แท่นนั้นจะบริสุทธิ์ที่สุด 11 จงเจิมชั้นทั้งพานรองชั้นด้วย และชำระให้บริสุทธิ์ 12 แล้วจงนำอาโรน และบุตร

ชายของท่านมาที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุม ใช้น้ำล้างชำระตัวเขาเสีย 13 จงนำเสื่อผ้ายศบริสุทธิสวมให้อาโรน แล้วเจิมและชำระเขาให้บริสุทธิ์ เพื่อเขาจะปรนนิบัติเราในตำแหน่งปุโรหิต 14 แล้วจงนำบุตรชายอาโรนมาด้วยและสวมเสื้อยศให้ 15 จงเจิมเขาเช่นเจิมบิดาของเขา เพื่อเขาจะปรนนิบัติเราในตำแหน่งปุโรหิต การเจิมนั้นจะเป็นการเจิมแต่งตั้งเขาไว้เป็นปุโรหิตเนื่องนิത്യตลอดชั่วอายุของเขา 16 พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่โมเสสให้กระทำสิ่งใด ท่านก็กระทำสิ่งนั้นทุกประการ 17 ต่อมาในวันที่หนึ่งเดือนแรกของปีที่สองท่านติดตั้งพลับพลา 18 โมเสสติดตั้งพลับพลาขึ้น คือวางฐานและตั้งไม้กรอบขึ้นไว้ สอดไม้กลอนและตั้งเสาขึ้น 19 ท่านกางผ้าเต็นท์ที่หีบบนพลับพลา แล้วเอาเครื่องดาดคลุมบนเต็นท์ ตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่โมเสส 20 ท่านเก็บพระโอวาทไว้ในหีบนั้นและสอดไม้คานหามไว้ในหีบนั้น และตั้งพระที่นั่งกรุณาไว้บนหีบ 21 แล้วท่านนำหีบเข้าไปไว้ในพลับพลา และกั้นม่านบังตาบังหีบพระโอวาทนั้นไว้ ตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่โมเสส 22 ท่านตั้งโต๊ะไว้ในเต็นท์แห่งชุมนุมทางทิศเหนือของพลับพลาอกม่านนั้น 23 แล้วจัดขนมปังไว้บนโต๊ะเป็นระเบียบต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสไว้ 24 และท่านตั้งคันประทีปไว้ในเต็นท์แห่งชุมนุมทางทิศใต้ของพลับพลาตรงหน้าโต๊ะนั้น 25 แล้วก็จุดไฟตะเกียงต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่โมเสส 26 ท่านตั้งแท่นทองคำไว้ในเต็นท์แห่งชุมนุมตรงหน้าม่าน 27 และเผาเครื่องหอมบนแท่นนั้น ตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่โมเสส 28 ท่านกั้นม่านบังตาที่ประตูพลับพลา 29 ท่านตั้งแท่น

สำหรับเครื่องเผาบูชาไว้ตรงประตูพลับพลาแห่งเต็นท์ของชุมนุม แล้วถวายเครื่องเผาบูชาและเครื่องธัญญาบูชาบนแท่นนั้น ตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่โมเสส 30 ท่านตั้งชั้นไว้ระหว่างเต็นท์แห่งชุมนุมกับแท่นบูชา แล้วใส่น้ำไว้ในชั้นสำหรับชำระล้าง 31 โมเสสกับอาโรน และบุตรชายของท่านล้างมือและเท้าที่ชั้นนั้น 32 เวลาเขาทั้งหลายเข้าไปในเต็นท์แห่งชุมนุม หรือเข้าไปใกล้แท่นนั้นเมื่อไร เขาก็ชำระล้างเสียก่อน ตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่โมเสส 33 ท่านกั้นบริเวณลานรอบพลับพลาและแท่นนั้น แล้วกั้นม่านบังตาที่ตรงประตูลาน โมเสสก็จัดการนั้นให้เสร็จสิ้นไปทุกประการ

เมฆของพระเจ้าแสดงว่าพระเจ้าทรงพอพระทัย

34 ในขณะที่นั้นมีเมฆมาปกคลุมเต็นท์แห่งชุมนุมไว้ และสง่าราศีของพระเยโฮวาห์ก็ปรากฏอยู่เต็มพลับพลานั้น 35 โมเสสเข้าไปในเต็นท์แห่งชุมนุมไม่ได้เพราะเมฆปกคลุมอยู่ และสง่าราศีของพระเยโฮวาห์ก็อยู่เต็มพลับพลานั้น 36 ตลอดการเดินทางของเขา เมฆนั้นถูกยกขึ้นจากพลับพลาเมื่อใดชนชาติอิสราเอลก็ยกเดินต่อไปทุกครั้ง 37 แต่หากว่าเมฆนั้นมิได้ถูกยกขึ้นไป เขาก็ไม่ออกเดินทางเลย จนกว่าจะถึงวันทีเมฆนั้นจะถูกยกขึ้นไป 38 เพราะตลอดทางที่เขายกเดินไปนั้น ในกลางวันเมฆของพระเยโฮวาห์ทรงสถิตอยู่เหนือพลับพลา และในตอนกลางคืนมีไฟสถิตอยู่เหนือพลับพลานั้นประจักษ์แก่ตาของวงศ์วานอิสราเอลทั้งปวง

พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับ KJV
The Holy Bible in Thai, translated from the English
King James Version

copyright © 2003 Philip Pope

Language: ไทย (Thai)

Translation by: Philip Pope

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not sell this work for a profit.

You do not change any of the words or punctuation of the Scriptures. Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2022-04-15

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 1 Feb 2020

c744d70c-5ccb-502a-b1bb-616f2796878a